

העולם הזה

העולם הזה

חושך

את

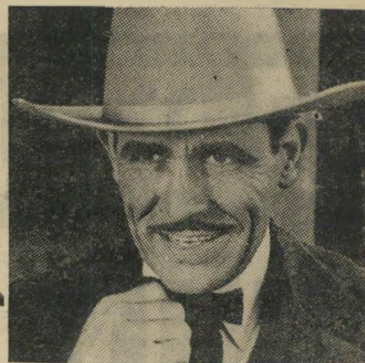
הקניניה

להשתתף

מיכאל צור

ועדת 200 הארץ לחגיגות יום העצמאות פירסמה השבוע את שמות שלוש נבחריה אשר ידליקו משואות בטקס מסורתי שייערך ערב החג בירושלים. הוועדה בחרה במדליקי המשואות בגלל מיפעל חייהם ותרומתם לעם ולמדינה, כפי שיתואר להלן:

מר עזרא יעקובי

על תרומתו בשדה התיקשורת.

מר יעקובי, בן 47, תושב בתיים ופקיד במשרד התיקשורת, נכנס בראשית אפריל לחדר המנהל במשרדו. למרות היותו תנאים הקשים שפך מר יעקובי חומר דליק על המנהל ועל הפקידה ניצח קורבנו. הוא הצית את החומר הדליק מתוך חירוף נפש. "זה מגיע לכם", אמר שעה שעלו בלהבות.

מר י.ס. פאייר

על מיפעל חייו בשטח הביטחון.

מר פאייר, צעיר מחולון, שימש כשר מר ואחראי על ביטחון דיסקוסקים בגוש דן. בתקופת כהונתו זו, תוך גילוי יוזמה ומסירות למופת, העלה באש כ-17 מועדוני-אויב אשר לא היו מעוניינים בשירותי הביטחוניים. בנוסף לכך שימש מר פאייר כמתרים (בהתנדבות) בין בעלי-המועדונים, ולא היסס להתגונן משתקל בסרבני-התרמה.

מר א. (המשכנע) לוי

על פעילותו בענף החינוך הגופני.

מר "המשכנע", בן 32 מראשון-לציון, ביקש לקדם ביוזמתו האישית ושלא על מנת לקבל פרס, את קבוצת הכדור רגל של אוהדיה הוא מנחה, ולשפר את מצבה בטבלת הליגה. ללא כל סיוע, ומתוך דביקות במטרה, הפך למשואות ארבע מכוניות של שחקני קבוצות ירי-בית, ועוד ידו נטויה.

פורסמו שמות חתני פרס ישראל תשל"ז:

פרס ישראל לרבין ופרס

חתנים רבין (מימין) ופרס

"על הצלחתם ללכד את העם בשעת משבר"

פרס ישראל לשנת תשל"ז (1977) יוענק השנה למר יצחק רבין ולמר שמעון פרס. השניים היו ראש הממשלה ושר הביטחון בשנים תשל"ה-תשל"ז. הפרס יוענק בטקס שייערך במסגרת יום העצמאות הכ"ט למדינת-ישראל.

יחד עם ההודעה על מקבלי הפרס פורסמו גם נימוקי חבר השופטים:

"מר רבין ומר פרס הוכיחו עמידה פוליטית איתנה ואמיצה בשעות משבר שפקדו את ישראל. בכוח אישיותם ומנהיגותם הצליחו ללכד את העם מאחוריהם ולעמוד כנגד שונאים וידידים כאחת. על מפעלם המסור ועל עוז רוחם וכוחם המוסרי, מוענק להם פרס ישראל לשנת תשל"ז."

ברגע האחרון גודע כי קבוצת הורים שכולים של חללי מלחמות 1975-1976 הפגינו במחאה על מתן הפרס לשניים.

מדריך לעורכי עתונים:

התואר,

ואיך להשתמש בו

הזעם הכללי כנגד ההורים השכולים אשר הביעו מחאה על הענקת פרס ישראל לגבי גולדה מאיר, מעלה שוב את שאלת השימוש בתארים שונים (הורה שכול, אסיר ציון, נכה-צה"ל וכד').

מתי יש בתואר כדי להוסיף מימד של מסירות והקרבה, ובאילו מקרים מהווה הדבר חריגה מן הטעם הטוב וניסיון להטות את הדיעה האובייקטיבית ממחשבה צלולה ומנהיגות בריאה.

לפניכם מוספר הדגמות חינוכיות:

דוגמה לשימוש נכון:

"אב ששיכל את בנו במלחמת יום הכיפורים נגרר בידי חייל צה"ל אל רכב הפינוי" (בסבסטיה, למשל).

דוגמה לשימוש לא נכון:

"יגונם של ההורים השכולים אינו מקנה להם כל מעמד המזכה את דעתם בהתחשבות מיוחדת" (לעניין פרס ישראל, או הרצאות דיין).

דוגמה נוספת לשימוש נכון:

"קבוצה של אסירי ציון פתחה בשביתת רעב כמחאה על מאסרם של פעילי העליה בבריה"מ."

לא נכון:

"מדוע עורכים נידוני קהיר את חשבוניותיהם עימנו דווקא בשעה שאנו טרודים בבעיות מבית ומחוץ?"

אנו מקווים, כי דוגמאות אלו תעזורנה לכם לעשות שימוש נכון בתארים הנכונים.

בהצלחה!

הבעיה של הכורדים

אצלנו לא היה קורה דבר כזה.

אצלנו היו הכורדים יכולים לשבת בשקט, עם גשרים פתוחים לאיראן ולתורכיה. אצלנו היו יכולים לגדל עיזים, ולחגוג את כל חגיהם הדתיים.

במרוצת הזמן, אם היו מוכיחים מי-דה של רצון טוב ושיתוף-פעולה, היו יכולים להצטרף למשמר הגבול ול-צה"ל. אצלנו היו נבחרים לכנסת וזו-כיום בסגן-שר משלהם. אולי אפילו בהדלקת משואה ביום העצמאות.

היינו מביאים להם את הקידמה, את המיכון ואת החשמל. הם היו פורחים ומשגשגים.

אצלנו היה להם טוב. לא היו פור-צות מרידות. זה לא היה נגמר ב-טרגדיה.

אלא שלא היה להם מזל, לכורדים. היה להם עסק עם העיראקים.

ד"ר זוארץ לאישכז

ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל, עורך הראשון ומייסדו של המדור, נכנס לתקופת אישכז קצרה במכון לבריאות הנפש באחד מיישובי השרון. בשבוע הבא יחזור הד"ר לאיתנו וימשיך בייסוד ועריכת העיתון בכוחות מחודשים.

הורה הסברה

ממישנתו של מייסדו -

במודתי חם לי
אפילו אם קר לי

ד"ר זוארץ
(בכנס תנועת "איכפת")

שיר אביב

האביב משתולל שוב בארץ
ומתפח חזי נערות
ולכן, כמו כולם, גם אנחנו
נקדיש לו כאן כמה שורות.

נשתובב בשדה הגונח
הטוען שחטף מין פריחה
(מישחק המלים משגע,
נבקש לשים לב לבדיחה).

נתמסטל-בלי-חשיש מן הריח
(נועזות פלוס שילוב של חוצפה)
נקפל שרוולים ונרוצה
יחפים עלי חול וריצפה.

מזמר הזמיר (כידוע
באביב רק זמיר מזמר)
והלב (ברצינות) משווע:
אלוהים, שזה לא ייגמר.

שלא תאפיר זאת התכלת
ושלא תתלהט החמה
ושלא יבוא זה הקיץ
כי בקיץ תהיה מילחמה.

מילון אבן-זוארץ:

מיטה חטופה

סקירת משחקי סוף השבוע:

נצחון מוחץ להסברה הישראלית:
מחבלים רצחו 12 בני ערובה

מחדל הסברתי נוסף שלנו:
סאדאת פותח התעלה לשייט

המיתקפה ההסברתית מתחילה לתת אותותיה:
סנאטור מניו-ג'רזי: אנחנו אתכם!

ליקוי חמור בהסברה הישראלית:
פורד: יש להמשיך ולחתור להסדר

ובסוף השבוע, אחרי שהופיעו כל
הכותרות ונחקרו כל התבוסות והנצ-
חונות על מגרשי ההסברה העולמיים,
עורכים המוספים את טבלת הניחוש
הנכון בשטח ההסברה:

הניחוש הנכון

- × משאלי דעת-קהל בארה"ב
- 1 אחימאיר והסנאטור יעבץ
- 2 חזרת 39 גופות החללים
- × משבר האנגריה השבוע
- 1 ביקור חבר פרלמנט מקנדה
- 1 הלקחים מהדור-סין
- 2 שבוע ללא בני ערובה

אם צברנו לפחות אחד-עשר ניחו-
שים נכונים, אנו יכולים להיות סמו-
כים ובטוחים שעוד לא אבדה הסב-
רתנו.

אנחנו עם ההסברה.
עלינו מכל התפוצות להקים
מדינת הסברה למופת.

יש לנו צבא הסברה קטן אבל
אמין, שכן אנחנו עם הסברתי
קטן המוקף באויבים הסברתיים
גדולים השואפים להסביר את עצי-
מם יותר טוב.

אנחנו אור למסבירים.

לצורך הסברת חשיבות ההסב-
רה, נביא דוגמא מבית-הספר:
א. אם לא עשיתם שיעורים ו-
קיבלתם ציון נמוך - זה מחדל.
ב. אם לא עשיתם שיעורים,
הסברתם למורה שהדודה מתה
ולכן לא הספקתם - ולא קיבלתם
ציון עלוב - זהו הישג הסברתי.
ג. אם לא עשיתם שיעורים, הסי-
ברתם למורה שהדודה מתה - ו-
בכל זאת קיבלתם ציון עלוב -
זהו מחדל הסברתי.

שחרור האשה?

ראו איך המהפכה השקטה שחררה אותי.

לי אין צורך להפגין או לתבוע את שחרור העבדים. לי דואג
בנק הפועלים. שחרור עבדים הוא חלק מן המהפכה השקטה של
בנק הפועלים.

אני לא צריך את לינקולן בשביל להיות עבד משוחרר. אני
אוהב את האדון שלי. אני אוהב לעבוד בשדות התירס שלו. אני
אוהב להביא מים מן הבאר. אוהב להיות משרת נאמן.

מאז פתחתי חשבון עובר ושב בבנק הפועלים, אני משוחרר
מריצות מיותרות, וזה העיקר. יש זמן לשרת את האדון יותר
טוב. להגיש את ארוחת הבוקר למיטה בזמן.

הוא מרוצה ואני משוחרר. הלאה לינקולן!

הודעה לידידים

אני מודיע בזאת לכל ידידי, מכרי ומוקירי, כי פרשתי
בשעה טובה מן המפלגה ופתחתי עסק פרטי.

אני מממן מודעה זו מחסכונותי האישיים, וקורא לכל
ידידי, מכרי ומוקירי לשלוח אלי גלויות המעידות על תמי-
כתם בי ובמפעלי. צ'קים יתקבלו בברכה.

אני הולך לייסד עוד מיפלגה בגודל של חנות מכולת,
עם הצהרות בהקפה וקלינטים שולחיי-גלויות וחותמי-
עצומות, ויש בכוונתי לשנות את העולם.

אני מקוה כי ציבור מיפלגות-היחיד בארץ יקבלני
לשורותיו כחבר מן המניין, ואם כי אין טעם שנפעל ביחד,
הרי תמיד נוכל לשתף פעולה במקרה ותעמוד סכנה
לקיומן של סיעות קטנות.

בברכת "קטן אבי עארם"

א. סיעתי-יחיד.
ח"כ.

אלדורוטי תובע

תנאי מוכ"ל

היושב-הראש הפורש של חברת "עמיר דר", צבי אלדורוטי, מנהל משאומותן עם שריהשיכון על תנאי השכר וההוצאות שיקבל בתפקידו החדש כיועץ השר לאי-כרם הגליל.

אלדורוטי מבקש מעופר כי יקבל את כל תנאי השכר ושאר ההטבות שמהן נהנה בתפקידו הקודם. בתפקידו כראש המועצה המקומית מיגדל-העמק אין אלדורוטי מקבל כל שכר. עופר חושש לאשר לאל-דורוטי את כל תביעותיו מחשש פן יתנגדו לכך ועדת-הכספים של הכנסת וגציבות המדינה.

שבוע הספר העברי

נדחה בחודש

שבוע הספר העברי, הנערך ברחבי הארץ מדי שנה החל בל"ג בעומר, ייפתח השנה רק ב-23 במאי.

צור מוכן

להחזיר הכסף

מיכאל צור הודיע לחברתו על נכחו נותן להחזיר את רבעי-החודש שקיבל משותף, ושנותרו בשליפתו ב-כנס, "מסולליר" בשווייץ. חורעתו באה מיוזמתו, בני התגייסה בהפ"חמת העונש.

הוקירו מכינים עתה את השפטים הדרושים, בני להורות לכנס להעמיד את הכסף לישראל.

הסיבה: בל"ג בעומר ייפתח יריד הי-ספרים הבינלאומי בירושלים, והמו"לים נאוו תו לרחות את שבוע הספר כדי שלא ית-נגש במאורע זה.

מותר לבצע עבירה

לצורך כתבה

עיתונאית

תקדים רבי-משמעות קבע בימים אלו היו-עץ המישפטי לממשלה, מאיר שמגר, שהח-ליט לא להגיש כתבי-אישום נגד עיתונאי ש-עבר עבירה פלילית חמורה לצורך כתבה בעיתון בילד.

כתב הארץ, אבי ולנטין פירסם סיפור על זיוף דרכון אמריקאי עלידי זיפן בארץ. שהכין עבורו את הדרכון כדי להוכיח כי הדבר אפשרי. המישטרה עמדה לאסור אותו, אך הכתב טען להגנתו. כי לא נתכוון להשתמש בדרכון המזויף, ועשה מה שעשה בהשראת העורך, ואף קיבל מן המערכת את הכסף לשלם לזיפן.

אחרי התערבות נשיא מועצת העיתונות, יהושע רוטנשטריך, החליט היועץ המישפטי לממשלה ש-במיקרה זה אין מקום להגשת כתבי-אישום נגד הכתב ועורכיו.

חוג בית

עם אורי אבנרי יתקיים בחיפה, ביום הרביעי הבא, ה-23 באפריל, בשעה 20.00, בבית גוטסמן, רח' יפה-הנץ 20, הכרמל. הדיון ייסוב על איחוד מחנה השלום ותפקידו מרי. פעילי התנועה ואוהדיה מוזמנים.

המתאימים לסעודים בשל היותם מטוסי-תובלה המסו-גלים להמריא ממסלולים קצרים.

חקירה + הזמנות

בעוד חקירת המישטרה נגד אמנון אבני, אחד הספקים העובד עם משרד-הביטחון, נמצאת בעיצומה בעיקבות גילויי העולם הזה, ומתרחבת לכיוונים שר-נים, החליט משרד-הביטחון, היודע על חקירת המיש-טרה, למסור לאותו ספק עבודה גדולה נוספת.

האטה בעוף

היהלומים

בימים אלה החלה בענף היהלומים האטה חמורה, העלולה להתפתח למשבר חמור.

הגורם הישיר להאטה הוא עליית שער הדולר, וכתוצאה מכך ירידת כוחו של הפרנק הבלגי. דבר זה גורם לתזוזת התוצרת הבלגית לעומת הישראלית. התלויה בדולר. להאטה תורמת גם התחרות הרוסית הגוברת ותולכת. הרוסים מוכרים יהלומים מלוטשים תמורת דולרים, והם מגדילים את סוגי האבנים שיש-ראל מייצרת.

אינפלציה בעיתונות

רוסית בארץ

עיתון יומי נוסף בשפה הרוסית, שהחל יוצא לאור, מצעיד את העיתונות הרוסית בישראל למקום הראשון ברשימת העיתונות הדועית במדינה.

את העיתון מוציאה קבוצת עיתונאים-עולים מברית-המועצות, שקיבלה מימון ניכר מהסוכנות היהודית להוצאת-הלאור של העיתון. מיספר העיתונים בשפה הרוסית המופיעים בישראל מגיע עתה לשישה.

מוות בבתי-החולים

ביגלל מילואים

תלונות חמורות מושמעות בחוגי המנתחים בבתי-החולים, על גיוס הצוות החיוני של חדרי-הניתוח לשי-רות-מילואים שיגרת. במקרים מסוימים נסגרו חד-רי-ניתוח ביגלל תקלה זו. בין הרופאים הושמעה הטענה שביגלל דחיית ניתוחים חיוניים, כתוצאה מכך, נפ-טרו חולים.

מאבק על תפקיד

שופט-שלום ראשי

ארבעה שופטים מתחרים על כהונת שו-פט ראשי בבית-המשפט השלום בתל-אביב, בעקבות מינויו של חיים שטיינברג כשו-פט מחוזי.

משרד-המישפטים שקל את מועמדותם של השופ-טים בוריס רפפורט, ישראל גילעד, חיים שפירא ויהו-שע אברבך, אך ייתכן שהוא יעניק בקרוב מינוי לשו-פט מחוזי לרפפורט, שהתפרסם בהטלת עונשים כבדים על עבריינים פליליים.

עורכי-דין נגד

מינוי פרקליט מחוז

עורכי-דין פליליים ירוקניים התארגנו כדי למנוע את מינוי עורכת-הדין ויקטוריה אוסטרובסקי-כהן כפרקליטת מחוז תל-אביב. אוסטרובסקי-כהן היא כעת פרקליטת מחוז המרכז, ומשרד-המישפטים מתכוון למנות אותה כראש שני המחוזים, ת"א והמרכז, אחרי פרישת יעקב קדמי, שנתמנה כראש אגף-החקירות במטה-הארצי של ה-מישטרה.

עורכי-הדין פנו ליצחק טוניק, נשיא אישבת עורכי-דין בישראל, כדי שיתערב אצל משרד-המישפטים במטרה לכבד את המינוי של אוסטרובסקי-כהן, בטענה שר-חוסר הבנה וקומוניקציה בינם ובינה.

תשקיף

גולדה מתכחשת

להורים השכולים

גולדה מאיר חזרה בה מהודעתה כי היא מוכנה להיפגש עם קבוצת ההורים השכולים, שקראו לה לסייר לקבל ביום-העצמאות את פרס ישראל על "פועלה למען המדינה", בשל חלקה באחריות למחדל מיל-חמת יום-הכיפורים.

תחילה הודיעה גולדה כי היא נכונה לפגוש את ההורים, אולם, כאשר נעשו ניסיונות לקיים את הפגי-שה, ביקשה גולדה לדחותה עד אחרי שתקבל את הפרס.

קיסניג'ר מפעיל

את ידידי ישראל

במסע-ההצגים שלו על ישראל, מגלים הנרי קיסניג'ר גם את הידידים המעטים שעוד נותרו לישראל ברחבי העולם, כדי שישכנעו את ממשלת-ישראל לגלות יתר נמיונות.

קיסניג'ר מקיים מגעים שוטפים עם שגרירי מדי-נות כמו קנדה, גרמניה, הולנד ואוסטרליה בארצות-הברית. מבקש מהם שממשלותיהם יפעילו את קיש-ריהן הטובים עם ישראל. במטרה לשכנעו לחזור בה מעמדתה הנוקשה במשאומותן עם מצריים. במישר-ד החוץ חוששים, כי התרפת היחסים עם ארצות-הברית עלולה לגרום להרעת היחסים גם עם מדינות אלה, אם תיענה ממשלת-ישראל בסירוב לפניותיהם.

מטוסים מתוצרת

ישראל - לסעודיה?

קיים חשש שמטוסים מתוצרת התעשייה האווירית הישראלית, המשווקים על-ידי ישי-ראל למדינות חוץ, יתגלגלו בעקיפין לי-סעודיה.

לישראל הגיעו ידיעות כי מישלחת רכש סעודית באחת המדינות גילתה עניין ברכישת מטוסי ערבה.

שם חדש

למיפלגה

הליברלית

מנהיג המיפלגה הליברלית, ד"ר אדימיר רימלמן, פועל עתה למען שרי-נוי שם מיפלגתו, כדי למנוע טערי-יות, בגלל דמיון-השמות בין המיפ-לגה הליברלית עם המיפלגה הלי-ברית העצמאית.

בינתיים הועלו שתי הצעות לשם חדש למיפלגה: "מיפלגה ציונית לי-ברית" ו"מיפלגת המרכז הליברלי".

מועדון "הספר המעולה" ת"א
חברת "וולה" בישראל

לציון מלאות 25 שנה ל"וולה" בישראל
תיערך

תחנות א'ס קולסטון

לבחירת התסרוקת הנאה ובעלת הגוון היפה ביותר
שתבוצע בצבעי "קולסטון פלירט" החדשים
במוצ"ש, 3.5.75, בשעה 8.30 באולם הגדול של "הילטון" תל-אביב,
בהשתתפות טובי ספרי הנשים בישראל.

חברת "וולה" תעניק לזוכים:

לספר: פרס ראשון 1,000 ל"י **לדוגמנית:** טיפול בשיער במשך שנה
פרס שני 500 " טיפול בשיער במשך 1/2 שנה
פרס שלישי 250 " טיפול בשיער במשך 1/4 שנה

ישולבו עוד בתכנית הערב:

- הדגמת תסרוקות האופנה החדשה ע"י ספרי נשים מת"א וחיפה
- תצוגת שמלות האופנה החדשה ע"י גדעון אנברון

כרטיסים להשיג:

בת"א: במזכירות ההתאחדות בעלי מלאכה אצל מר שפירא;
אינטרקוסמא שיווק, רח' בני ברק 19; בי"ס לספרות "ניסן", דיזנגוף 117.
בחיפה: במזכירות ההתאחדות אצל מר שטינר; ק. ורשבסקי, שד' הכרמל 36.
בירושלים: בראון את איסנר, רח' החבצלת.
בבאר-שבע: "וולה" שיווק, רח' האבות.

לאחר התחרות - נשף ריקודים לצלילי תזמורת.

בגלל המקום המצומצם, נא להכין כרטיסים מראש.

ניסיון השתקה, במטרה למנוע את פירסום הפרשה, דבר שהיה בו כדי לגרום נזק לדימויה הציבורי של הרשימה הממלכית. תית.

אם אומנם כך הדבר — וכל עוד לא יימסרו לציבור הפרטים המלאים על גילוי המעילה, החקירות שהתנהלו נגד בתישבע טוביה והדרך שבה אולצה לי-משכן את ביתה כדי לחזיר את סכום המעילה, ואין סיבה להניח אחרת — נושאים ראשי הרשימה הממלכית בי-אחריות לניסיון לשטש עבירה פלילית. הרשימה הממלכית אינה חנות-מכולת או מחלבה בבעלותם של הח"כים הורר-ביץ, לין ושובל. הכספים שבהם מעלה עסקינות הע"מ אינם כספיהם הפרטיים. אלה הם כספי משלם המיסים, המממן מי-כיסו את המפלגות ואת חובותיהן. זכותו של כל אורח לדעת מי גונב את כספו, באילו אמצעים ולאיוז מטרף!

עליאחתיכמה-רוכמה כשדובר במפלגה המדברת גבוהה-גבוהה על ממלכתיות. והי-יוצאת תמיד ראשונה נגד גילויי שחיתות והסתאבות — אצל אחרים.

אחד המיגזרים במאבקו של העולם הזה בשחיתות. הוא המלחמה בשחיתות העיתונאית. ייתכן שנלאית, כמונו, מההת-ראות החזרות ונישנות שלנו נגד הגוהג הפסול המקובל בעיתונות הישראלית לי-גניבת סקופים וגילויים ללא ציון המקור — גניבת עבודה שאינה נופלת בחומרתה מי-גניבת חומרת או רותנית.

בשבוע שעבר החלה מלחמתנו בתחום זה להגיב, סוף-סוף, פירות. התחיל במצי-ווח היומון הארץ, שפירסם גילויים חד-שים מחקירת המיסטרה בפרשת המעילה הגדולה בעמיו, שפורסמו יום קודם-לכן בהעולם הזה. הפעם, באופן בולט ביותר, טרח הארץ להבהיר לקוראיו שהגילויים

מרכזית במנגנון המיסלגה, מאחר שהיה בידינו רק מידע על החשדות והחקירה. תוצאות החקירה לא היו ידועות לנו.

מה שאירע בעיקבות פירסום הידיעה, היה אופייני. ימים אחדים אחרי הפירסום קיבלנו מיכתב רישמי מאת המזכיר הי-אירגוני של הרשימה הממלכית, אמנון לין, המכתב כיום כח"כ מטעם הליכוד. במצב נחושה הכחיש לין טוטאלית כל מה שפורסם בידיעה בהעולם הזה. הוא השתמש בביטויים בוטים: "עלילה שאין לה שחר... מצוצה מן האצבע... לא היתה ולא נבראה... לא היו דברים מעולם." (ראה גלופה).

העולם הזה נהג לפרסם ללא צנזורה את מיכתביהם של אישים וגופים המבקי-שים להגיב על פירסומי השבועון. בניגוד למקובל בכמה עיתונים אחרים, אנחנו גוי-הגים לפרסם תגובות כאלה, ברוב המקי-רים, ללא תגובה מצידנו — גם כשיש בי-ידינו חומר הסותר את התגובה. לדעתנו, זכאי אדם להתגונן על פי דרכו, מבלי שהעיתון יקבע בו במקום שהוא שקרן. אך מידת השקנות של המכתשים מפ-תיעה אותנו מדי פעם.

מיכתבו של ח"כ לין היה, כמונו, שקר מוחלט.

אולם בכך לא הסתיימה הפרשה. ח"כ הורוביץ פנה, מייד אחרי פירסום הידיעה, לאורי אבנרי, שכתב אז כח"כ, טען כי הפירסום בהעולם הזה הוא עלילה שפלה. הוא תבע ממנו למסור לו את שמה של "הדמות המרכזית" שגנדה מתנהלת הח-קירה בחשד המעילה.

אבנרי, שהתרשם מכנות הכחשתו של הורוביץ, פנה אז אלי וביקש ממני להמ-ציא לו את שם הדמות החשודה. מסרתי לו את שמה של בתישבע טוביה והוא העביר את השם לח"כ הורוביץ. כאשר שמע יגאל הורוביץ את השם הגיב בנוסח:

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמפרס". מורפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור. הפצה: "ג" בע"מ". גלופות: "צינקוגרפיה כספי בע"מ". העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

אלא שמאחרי הפרשה מסתתרות כמה עובדות תמוהות, המעוררות ספיקות וי-שאלות.

קרא ירי.

הפירסום הראשוני על פרשת בת-שבע, מי שהיתה בזמנו מזכירתו האישית של דויד ברגוריון בתקופה בה היה עדיין פעיל ברשימה הממלכית, טען כי הי-מעילה התגלתה ב-28 בחודש פברואר השנה, על-ידי קופאי הרשימה הממלכית, רודי ויינשטיין. בפירסומים מאוחרים יר-תר השבוע נטען, כאילו היה זה מבקר-ההסתדרות שגילה את המעילה עוד לפני שנה, כאשר ערך ביקורת על השימוש בכספי המס הפוליטי שקיבלה הרשימה

דגל גילויי השחיתות המציף את המ-דינה בחודשים האחרונים. נוספה השבוע פרשת-שחיתות חדשה. אמצעי-התיקשות הודיעו על חשיפת מעילה בתוך מפלגה פוליטית. היו אלה אנשי חטיבת ע"מ ברשימת הליכוד שגילו, כביכול לפתע, כי הגנע פשה גם במחנה נושאי דגל הי-ממלכתיות הצרופה.

הסתבר להם כי אחת הפעילות המרי-כויות של מפלגתם, בתישבע טוביה, מי שהיתה מועמדת ברשימת הרשימה הממ-לכתית לבחירות לכנסת השביעית ב-1969, שבראשה עמד דויד ברגוריון, ומי שי-הוצבה במקום השביעי ברשימת מועמדי ע"מ בבחירות לכנסת השמינית, בתוך מיסגרת רשימת הליכוד — מעלה בכספי המיסלגה משך תקופה ארוכה. לפי הערכה ראשונית הסתכמו סכומי המעילה של בת-שבע טוביה, שהיתה המזכירה האירגונית של הרשימה הממלכית ומקורבת לראש הרשימה, ח"כ יגאל הורוביץ, בכ-250 אלף ל"י.

כלפי חוץ היתה התנהגותם של ראשי הרשימה הממלכית, עם גילוי המעילה במעונם, ללא דופי. הבהיר יגאל הורר-ביץ: "מייד כשנודע לחברי ולמן שובל ולי על עניין הכספים ברשימה הממלכ-

חברי-כנסת יגאל הורוביץ

מועמדת-לכנסת בתישבע טוביה

"לא מעילה — אלא פשוט גניבה"

פורסמו לראשונה בהעולם הזה (1961). ייתכן שזוהי סוגיית ראשונה המבשרת את אביב החזרה-בתשובה של העיתונות הי-שראלית.

ידיעות אחרונות נהג בצורה דומה הי-השבוע. כאשר דיווח על פרשת ביקור הי-שליחים הסובייטים בארץ, תוך הדגשה שי-הגילוי הראשוני בתחום זה פורסם בהארץ. מעריב, לעומת זאת, המשיך בסורו. הוא לא העניק להארץ את האשראי המגיע לו על הגילוי העיתונאי של כתבו, מתי גולן. גם בדיווח על פעולות ועדתי-החקירה, שמונתה לבדוק את שערוריית חלוקת הי-דירות למיחסים ברובע היהודי בעיר הי-עתיקה בירושלים, לא מצא מעריב לנכון לציון שהגילויים על החקירה פורסמו שבע קודם-לכן בהעולם הזה (1961). בכתבה שי-ציננה במפורש כי פעולות הוועדה נובי-עות מפירסומי של העיתונאי ישראל הרי-אל, איש מעריב.

"היא בכלל אינה מקורבת אלי." בכך נסתם הגולל על הפרשה. עד שי-חזרה וצצה השבוע.

אינני מספר את הסיפור רק כדי לסעון שוב לזכות ראשונים לגילוי. כמה היבטים של הפרשה ראויים בתחלט לתשומת-לב ציבורית. הם אינם ענייני שי-בין הרשימה הממלכית לבין אחת מעסי-קניות המיסלגה שסרח. השאלות המת-עוררות הן:

- איך יכול היה אמנון לין להכחיש בצורה כה נמרצת וחצופה ידיעה שעתה מסתבר כי היתה נכונה?
- כיצד הושקעה פרשת המעילה בי-משך לשנתיים?
- מדוע המשיכה הרשימה הממלכית להעסיק את בתישבע טוביה ואף הציבה אותה ברשימתה לבחירות לכנסת. אחרי שהועלו גנדה חשדות ונערכה גנדה חקי-רה על עבירה תמולה ביותר?
- מה שהתפרסם עד כה על הפרשה — וראשי ע"מ אינם להוטים, ובצדק, למ-סור לציבור את מלוא המידע על המעילה במיסלגתם — ניתן להניח כי נעשה כאן

הממלכתית מההסתדרות. שתי הגיטרות גמייחד — אינן נכונות. פרשת המעילה ברשימה הממלכית אינה חדשה כלל. היא אירעה לפני שנתיים, ופורסמה כבר אז. אני סבור כי אין צורך להוסיף שהיה זה העולם הזה שחשף אז, ראשון, את פרשת המעילה ברשימה הי-ממלכתית.

בשיבוע במרס 1973 פירסם העולם הזה (1855) במדור תשקיף את הידיעה הבאה:

חוקרים מעידה בע"מ.

אמנון לין, מראשי הרשימה הממלכית, עומד בראש חקירה פנימית המתנהלת בי-תוככי הרשימה הממלכית סביב שערורי-יית מעילה. בשעתו התגלה, כי אחד מאנשי מחלקת ההסברה של המפלגה רימה את חבריו, ומעל בסכומים של רבבות ל"י מכספי המיסלגה.

לאחרונה התעוררה הפרשה מחדש, אחרי שהועלו חשדות כי דמות מרכזית במנגנון המיסלגה, המקורבת לח"כ יגאל הורוביץ, היתה קשורה בפרשה.

ידענו אז כי מדובר בחקירה המתנהלת נגד בתישבע טוביה. לא פירסמנו את שמה, והגדרנו את זהותה רק כ"דמות

לין

מכתיש

"העולם הזה", 1853, "תשקיף — חוקרים מעילה בע"מ." על חקי-רה מעילה, אותה מנהל אמנון לין.

נדהמתי לקרוא את הכתבה בה מטיעה עלילה שאין לה שום שחר, כולה מתחיל-תה ועד סופה, מצוצה מהאצבע.

לא אני ולא שום איש אחר בי-רשימה הממלכית, מנהל חקירה ב"ר מעילה שלא היתה ולא נבראה ברשימתנו.

מיום כניסתי לי-עבודה כמזכיר אירגוני לא, שמעתי על כל חשד כדבר מעילה כל-שהיא, לא במחלקת ההסברה ולא בשום מחלקה של רשי-מתנו. אני מכחיש את כל הסיפור בדבר חקירה המנהלת על ידי כביכול, כנגד מישהוא ברשימה הממלכית. לא היו דבי רים מעולם.

אמנון לין
מזכיר אירגוני,
הרשימה הממלכית, תל-אביב

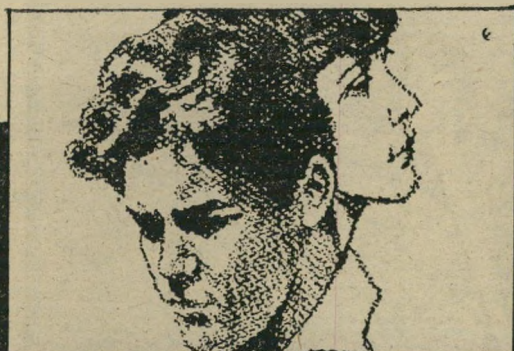
הכחשת ח"כ לין
"מצוצה מן האצבע..."

תית, אודענו למבקר המדינה, ליועץ-מישי-פטי לממשלה ולמישטרה. גבי בתישבע הושעתה בורביום מעבורתה. בעצמי כתבתי לה מיכתב על סילוקה מהעבודה. לא היתה כאן מעילה, אלא פשוט גניבה.

לכאורה, חד וחלק.

תמא

נערות טמפו „מחפשות" גם אותך.

זורגר פוקס פלד

8 ברוב הבולמוס הכאן

שינוי דיעה על רבין

לאחרונה קראתי במיקרה את גיליון מספר 1952 של העולם הזה, וראיתי בו כתבה על הפוטש המצפני לממשלת רבין עם הגשת דו"ח אגרנט. נדהמתי לקרוא שרבין פירסם במעריב, זמן קצר לפני המלחמה, מאמר שבו דגל בתפיסות ה"מיושנות" שאבדו עליהן הכלל, כלומר, שאפילו כשהיה איום מצרי אין צורך לפרוס כוחות בסיני, שהנפט לא יופעל כנשק פוליטי, וש"כוחה הצבאי של ישראל יספיק לה למנוע מהערבים השגת יעד כלשהו".

ממש לא הגיוני שיצחק רבין, הרמטכ"ל המפורסם של ששת הימים, ושגם העולם הזה אמר עליו בהודמנות קודמות שהוא כישורני ומבריק, יטען לדיעות הרוט-אסון שכאלו.

צריך היה לבדוק את הנושא בצורה מעמיקה ויסודית. אולי העולם הזה הוסיף עליי גורם החפץ במפתחו של רבין. אולי כל המאמר היה בכלל בלוף של מתנגדיו ויריביו, וברור שיש לעניין, אם הוא נכון, השלכות מרחיקות-לכת. לכן, היה רצוי וכדאי שתנתחו אותו בנפרד. אם יתברר שזה נכון, לפחות אני אשנה את דעתי על רבין שינוי קיצוני מאוד.

שמעון שכטר, תל-אביב

עיתונאי ככל מחיר

ברצוני להודות להעולם הזה על ששלח אלינו את הכתב יוסי כוונתי לשובתי קצ"א, ובייחוד לגבי הכתבה הנכונה (העולם הזה 1961) על אשר קרה בים.

אשר לכתב שלכם, לפי דעתי מגיע לו

כתב ינאי בסירה
עיסור על אומץ-לב

עיסור על אומץ-לב. למרות שהוא ביקש מהנהלת קצ"א וגם מהמישטרה לאפשר לו לרדת מהסירה כדי שיוכל למסור את החומר שבידיו, לא התנהלה ולא המישטרה הסכימו לכן. לכן לא נותרה ברירה בפניו אלא לרדת לחוף במחתרת.

אפילו שהוא לא יודע לשחות, והים סער וגעש והיה לילה חשוך עד מאד, הוא עשה הכל כדי להספיק למסור את הכתבה שלו בזמן.

באמת, כל הכבוד לו, וגם לכם.

יעקב דוי, מעברת נוף-ים

תגידו מילה טובה

כה לחי! ותמשיכו להלום, אבל רק במי שצריך, ולא לשחוט סתם פרות. מתי יפתח מדור הספורט? מתי נשמע כבר מילה טובה על אריק איינשטיין ואורי זוהר?

מדוע לא קוראים אצלכם על האלימות והשחיתות בכדורגל?

גיא דובב, כפר-טבא

מותר להשקיע מאמץ

אני תמה ומשתומם. ממש נפגעת מכך שעיתון החושב עצמו כלוחם למען עקרויות ורעיונות צודקים, כמו העולם הזה, לא יצא במחאה חריפה ותקיפה על הסכם אירו-עיראק ועל תוצאתו — שחיטת העם הכורדי.

אולי עדיין לא מאוחר, ויש להפיץ עצומה בישראל ובעולם כנגד הברבריות של שילי

בוגרי תיכון החלה ההרשמה לבתי המדרש למורות לתזונה וכלכלת בית

לשנת הלימודים תשל"ו

רשימת בתי-המדרש טלפון

1. ביהמ"ד הממלכתי למורות לתזונה וכלכלת-בית, ירושלים, הקריה, רוממה 02-524037
2. "תלפיות", בימ"ד מ"ד מאוחד, ת"א, רח' מלצט 29 03-281461
3. ביהמ"ד למורות מקצועיות אור"החיים, בני ברק, רחוב עזרא 51 (*) 03-767117
4. בית-הספר לחינוך והכשרת מורים ויצו חיפה, רחוב חנה סנש 12 04-81479

(*) = פנימיה

אילוסטרציה של יעקב

משרד החינוך והתרבות/ המחלקה להכשרת עובדי הוראה. ירושלים, קרן היסוד 15

לכל מקום בכל רגע

יצאים האוטובוסים של אגד חסוך בזמן חסוך בכסף סע באגד

אגד

לחסיימים שירותם בצ.ה.ל !

הרשות לחינוך והכשרה ימים מודיעה על פתיחת

קורסים לקצינים בצי הסוחר

* קורס לחובלים

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות וראיה תקינים, בוגרי 12 שנות לימוד ובוגרי 11 שנות לימוד, בעלי תעודה טובה.

* קורס לקציני מכוונה

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה, בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים ותלת שנתיים (למעט חניכות), אלקטרוניקה או בעלי השכלה צבאית מקבילה או בעלי תעודת טכנאי אלקטרוניקה סוג 2; משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה עד גיל 30. למקצועות המתכת לפני כניסתם לקורס.

למהנדסי מכוונה והנדסאי מכוונה - מסלולים מקוצרים.

* קורס לקציני רדיו

מתקבלים בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת רדיו אלקטרוניקה או בעלי השכלה צבאית מקבילה או בעלי תעודת טכנאי אלקטרוניקה סוג 2; משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה עד גיל 30.

הקורס יפתח בספטמבר 1975. מיספר המקומות מוגבל.

* קורס לקציני חשמל

מתקבלים א. בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת חשמל ב. טכנאי חשמל, הנדסאי חשמל, מהנדסי חשמל.

עכשו יותר כדאי בצי הסוחר!

ההטבות ותנאי השכר עכ" שיו יותר משמעותיים: בעת ההכשרה - כלכלה ומגורים ללא תשלום ומענק חודשי גבוה (במטבע קשה). לאחר ההסמכה - קידום מהיר בדרגות ובשכר (חל"קו במטבע קשה), תוספות והטבות שונות.

לפרטים נוספים פנה למשרדנו:

בחיפה: רח' נתן (קייזרמן) 11 ליד כיכר פריז בימים א'-ו', בשעות 8-14.

בתל-אביב: מגדל שלום, רח' אחד העם קומה 28, בימי ב', בשעות 9-13.

לנוחותך תוכל גם להרשם לפי הספח המצורף.

היה קצין בצי הסוחר!

לכ' הרשות לחינוך והכשרה ימים ת.ד. 1909 חיפה 31000

הנני מעוניין בפרטים נוספים בקשר לקורס
שמי כתובתי
גיל השכלתי
תאריך חתימה ה. הזה אפריל

לשיער רעב
PANTENE
VITAMIN HAIR TONIC
מי שיער עם ויטמין

חסיד במירון
טוהר-מירון מופרז

רבי שמעון בר-יוחאי הפעיל את מצלמתי. והרי התוצאה: איש, "נטורי קרתא" (לפי לבדו) שבתמונה הליט את פניו לא מפחד המצלמה (הוא לא הרגיש בנוכחותי) אלא דווקא מפחד רגליה של האשה שמימינו. אשר היתה מבוגרת, מגורבת ולבושה ב- שימלה ארוכה-ארוכה - והכל בשחור. ב. בריהיים, ירושלים

טונות עיראק. מותר להשקיע גם כאן מאמץ, לפחות כמאמץ המרשק עבור הר פלסטינים ה"מיסכנים".

עובד גשן, חיפה

תן כותרת

בטיול קבוצתי בגליל העליון הגעתי לעיירה הגלילית מירון, ובקירבת מערת

מיכתב השבוע

מה מתרחש ב"מישען"?

חייבת אישורו או אישור הגיובר מטעמו, אולם גם כאן יש אצלו עדיפויות מסוימות. באופן כללי, מנהלי המוסדות אצלנו אינם דומים למנהלי בתי-הבראה בקופת-חולים או מוסדות אחרים, כי אין להם שום עצמי אות בפעולתם. הכל מחייב אישורו של המנכ"ל.

את כל הטיפול ב"כוח-אדם" מחזיק מר וינר בידיו, ואינו סובל התערבות של מישהו בשטח זה. הוא המקבל והמפטר עובדים, וגם קובע את התקן ואת איש התפקידים והדירוג כרצונו לכל 500 העובדים של המוסדות והסניפים של מרכז מישען, נוהג באופן שרירותי ומצפצף על הועדים ועל ההנהלה.

כל השנים מסרב מר וינר למסור חלק מתפקידיו הרבים לחבריה-הנהלה האחרים שעובדים במרכז. שניים מחבריה-הנהלה, מלבד תפקידיהם המצומצמים בסניפים, היו מקבלים בהפסד-לב את הטיפול בכמה שיטת-היפעולה במוסד, כגון הפיקוח וחלק מה-טיפול בבתי-האבות ופנימיות הילדים, והם היו מבצעים את תפקידם ביתר יעיל, לות מאשר כיום, ולבטח בפחות בור בזנות. אולם ה-מנכ"ל לא יוציא שום דבר מידיו, ובפרט לא ימסור לאיש את הטיפול ב"כוח-אדם", שזוהי נישמת-אפו בשליטת על העובדים.

אין עוד מוסד בי ארץ שמתנהל ב-שיטה פגומה כמו מישען. נהוגה כאן שיטת "גבאות" כבעיירה שניפשוש מלפני דורות, ואם חל איזה שינוי בחודשים האחרונים, זוהי תוצאה של הלחצים שהפעילו עליו המוסדות מלמעלה, ובעיקבות המיכתבים ברוח זו שנשלחו אליהם. בכליזאת נראים השינויים כפורמאליים גרידא. המינוי המ-שונה של הנהג כחבר הנהלת מישען וההס-בר המוגדף שניתן לכך, מוכיחים זאת. עובדי מישען יודעים שכדי להצליח אצלו אין צורך בסגולות של כישרון אירגוני או ידע מיקצועי, אלא באופן של מתרס ומלחץ-פינכה. הוא יעדיף עובד שאפשר להפעיל עליו את שילטונו המיאר דלי-עליידי הפחדה בשוט הנקמנות, לבל ישמיע קולו על מה שמתרחש במוסד. בטוחני שמר וינר ימצא לו משהו מאני-שיו שיטור את דבריו, או בבקשה, שיעשו זאת בנוכחותי ועם צד שלישי, שיוכל להיווכח מי הדובר אמת. והנני אחראי לכל הכתוב כאן ומוכן לעמוד בדיון ולקבל עלי את כל המסקנות המשמעותיות.

אברהם בורשטיין, עובד מרכז מישען, בני-ברק

בקשר לידיעה בעיתון הארץ (20.3.75) שמנכ"ל מישען, זאב וינר, מינה את נהגו מ. וקסנפלד כחבר הנהלת מישען, יש לומר שההסבר בנדון יכול היה להיות משעשע ביותר, לולא ידעתי שזה אופייני למר וינר בדרכו לסלף עבודות, כל אימת שחושפים את מעשיו המזוינים.

יש שהוא מתעלם כליל מהעניין שהועלה נגדו ו"פורט" את הביקורת עליו כ"בעיה אישית של מישען", כאילו די בתשובה כזו על העובדות עצמן. ואם הוא נאלץ כבר לתת מענה לעניין גופו, אז הוא מטעה את כולם, שאינם מתמצאים בכל המתרחש בפנים המוסד.

כי מה שווינר אמר לכתב העיתון היה, ש"המינוי היה בגלל מומחיות החבר למע-ר כותב-החשמל". מתי ואיפה רכש החבר הזה את הידע? בכל שנות עבודתו במוסד לא טיפל בשום דבר שיש לו שייכות לחשמל או למערכות אחרות. ואולי ידוע גם למר וינר באיזה בית-ספר למד את המיקצוע?

יתר-על-כן, בעת שהביא לידיעת המרכז את דבר המינוי, הציג את האיש כמועמד חסיבת מפא"י לשעבר לפי המפתח החטי-בתי במערך. הוא לא המליץ עליו בגלל מומחיותו, כי היו צוחקים לו בפניו. אין ספק שהגורם האמיתי למינוי היה הכרת-תודה עבור שירותים אישיים שעשה למר וינר בכל שנות עבודתו במוסד.

אפשר להוסיף סיבה נוספת: לפי דבריו של וינר, החבר הזה ירכז את ועדת-הרכש, והוא מתכוון לכך, שאם יהיה דבר כזה במישען, יטפל אדם שלו בעניינים אלה, ויעשה בדיוק כל מה שהוא ידרוש ממנו, והדברים יהיו כמקודם.

כי כל ה"וועדות" במרכז מישען היו תמיד מר וינר בעצמו. חוסר פרוטוקולים שוטפים יאמת זאת. הוא היה ועדת הבניי-נים והרכש של כל המוסדות מישען, ויועצו היה מהנדס פרטי שלו. על זאת ועל דברים אחרים התריע כבר במכתב-ההסדרות ב"דו"ח שלו על מישען בשנת 1971 (מאו-אין דו"ח), ועד היום לא תוקן דבר.

באופן אישי מטפל מר וינר בקבלת המועמדים לבתי-האבות ופנימיות-הילדים של מישען. הוא המאשר את המועמד וחוזם על החוזה; הוא הקובע את התור והמחיר-רים, וגם הנותן את ההנחות. בכל הטיפול הזה הוא נעזר בפקיד-קבלה לעניינים ה-טכניים, שאינו מוסמך אפילו לחתום את שמו על החשבונות שהוא שולח לרשויות-סעד, על השתתפותם בסיוע למיעוטי-יכולת. יחסו לשני חבריה-הנהלה שעובדים במוסד אינו שונה בהרבה, גם להם אין מר וינר מרשה לשלוח מיכתבים בלי צירוף חתימתו או חתימת "העזר-כנגדו" שלו, מטעמו - הגיובר.

למנהלי בתי-האבות ופנימיות-הילדים אין הוא מאשר כל סמכות, אפילו לא לקבל או לפטר עובד. את התקציב הוא קובע לבד, בעזרת הגיובר שלו, וכל הוצאה

הבישוף קאפוצ'י קיבל בכלא חומר-נפץ

- בצורת עלמות-יחן עירומות

הדיון גבר ללא-שאת רגזו הר שופט, אמר: "אני אעשה כאן מה שצריך לעשות במיגרש-הכדורגל" ותורה לפנות את האולם מכל יושביו.

בראיון שנתנה הסופרת רחל איתן, מחברת הרומן השנוי-במחלוקת שידה ושידות, לעיתונאית **שושנה סקל**, הת-ייחסה לסקרנות שהתעוררה ב-קרב הקוראים לגבי זהותו של אלוף הפיקוד רמון, אחד מ-גיבורי הספר, איתו מנהלת הר-גיבורה רומן סוער. אמרה איתן: "אני מצהירה ששני הר-חיללים היחידים שהכרתי על-בשרי הם בעלי הראשון. טוראי (מיל.) הארכיטקט **דן איתן**, ובעלי השני, **ג'רי פישמן**, סמל-לשעבר בצבא הבריטי."

את חברו, ושימע בתשובה: "בטח. ועדת!"

השר חיים צדוק החל לוקח שיעורי-שחייה בבריכת מלון הילטון בירושלים. משי-נשאל מה פיתאום החל, בגילו, ללמוד שחייה, השיב כי הוא כבר יודע לשחות, אך החליט לשפר את סיגנון-השחייה שלו. הגיב על כך אחד האורחים הקבועים במלון: "האמת היא, שלאחר כישלון שיחות קסיני-גר' התקבלה החלטה מממשלתית, שחברים חייבים ללמוד לש-חות."

שופט בית-המשפט הר-מחוזי בתל-אביב, **שלמה לוונברג**, דן בתביעת של עס-קניספורט כנגד ההתאחדות ל-כדורגל, כאשר הרעש באולם

נים שאורגן על-ידי תלמידי הר-פקולטה למישפטים באוניברסי-טה העברית בירושלים. דיקן הפקולטה, פרופסור **אהרון ברק**, בירך בדיברייסתית, ו-אמר בין השאר: "עכשיו יש לפירח-ההכונה אפשרות לשו-חח עם הכותן הגדול". השר צדוק מיהר והשיב: "עם כל הכבוד, הכותן הגדול הוא נשיא בית-המשפט העליון, **שימון אגרנט**. אני, כשר-המישפטים, מוכן לראות עצמי לכל חיותה כראשון הלוויים המשמשים ב-קודש."

אגב, במיסדרונות חסי-קולטה למישפטים מהלכת עתה בדיחה חדשה ברוח-הזמן. "אתה יודע מה שמו הפרטי של אגרנט?" שואל מישפטן צעיר

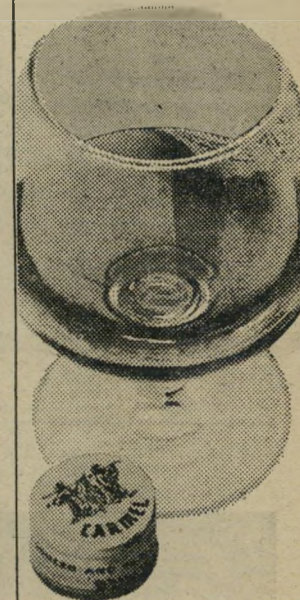
הארכיבישוף הילאריין **קאפוצ'י** המרצה עתה עונש-מאסר ממושך, מורשה לקבל ספרים ועיתונים מחוץ לכותלי הכלא. ליתר ביטחון, נבדק הר-חומר על-ידי בודקים מיוחדים. בשבוע שעבר שמחו הבודקים לגלות כי אל הארכיבישוף נש-לח שבועון צרפתי בעל שער מכובד. אך משפתחו את השבוע-ון גילו בתוכו, להפתעתם, תצלומים של עלמות-יחן צעירות עירומות. הגיבו הבודקים: "נכון שאנחנו מחפשים חומר-נפץ, אבל חומר-נפץ מהסוג הזה לא צפינו שישלח לאיש-הדת הנוצרי. זה, באמת, מה שנקרא סיפורת-קודש."

שר-המישפטים, חיים בדיקן, השתתף בשיח מישפט-

לאנשים
הנכונים

777
ברנדי
בינלאומי

כרמל
מזרחי

מיקני ראשון לציון
וזכרון יעקב

בחיל-האוויר: "צריכים להשקיע הרבה, לובל בזבל כימי ולגזום. העיקר זה לגזום הרבה. אם רק מובלים, תהיה מיובלת!" שיסע אותו פרס: "אבל מה יהיה אם רק מגמזים ולא מובלים?" שימעון פרס דיבר ארוכות על הספר, אותו קרא כנראה בעיון לפני שהופיע למסיבה, וחזר מה שנאמר על טייס אחר שניסה לכתוב זיכרונות: "יש לו ראש של טייס, אך יד של איש חי"ר." קרא עזר: "זוהי בדיקת הבעייה שלי! אני חושב מהר וכותב לאט!"... עזרו לו דוב גולדשטיין, שערך את הספר על פי הדברים שמסר לו עזר וייצמן בעל-פה, ואלי לנדאו, ידידו (מחובק עימו משמאל).

עזר וייצמן

היה אורח במסיבה נרגשת שנערכה לכבוד הופעת סיפון, "לך שמייס, לך ארץ", מטעם "מעריב", בביתו של עובד בן-עמי בנתניה. נכחו שריהביטחון, הרמטכ"ל וכל מפקדי חיל-האוויר בעבר ובהווה, מילבד אהרון רמו, שבוודאי היה עסוק עם יהושע פרץ, כדברי וייצמן. עזר הביע את תיקויותו שבמלחמה הבאה יכבוש צה"ל את עבר-הירדן וימליך שם את יאסר עראפאת, "כדי לפתור את הבעייה הפלסטינית". תוסיף עזר: "תארו לכם איך ייראה עראפאת אם יחליף את הכפייה שעל ראשו בכתר!" לאחר-מכן לימד עזר את שימעון פרס איך לטפל

פנים רציניות כל הערב. עזר עצמו התקשה להחליט אם להעדיף את המשקה או את היופי הנשי שהקיף אותו, חיבק בסופו של דבר באחבה בקבוק של קוניאק צרפתי. בסוף הערב הוכיח לאורחיו, על-ידי עמידה על רגל אחת, שהוא פיתח יותר מכולם, ועומד יציב.

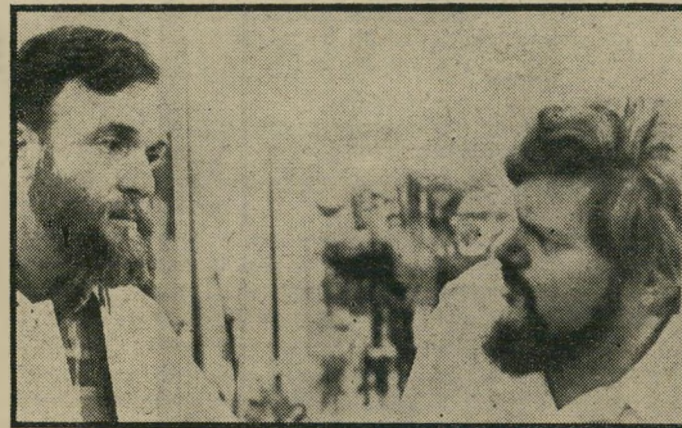
יורשו של עזר בחיל-האוויר, שימש גם הוא במסיבה מוקד-משיכה לנשים מכל הגילאים. הוא הצטלם בסיטונות עם כולן. (משמאל: שרה, "האשה הקטנה" של ההומריסט אפרים קישון, שהיה היחידי במסיבה ששמר על

אנושים

שלו התארך לחופשה בת 10 ימים.

חבר מערכת מעריב, העיתונאי שאול הון, השיא בשבוע שעבר אחת משתי בנותיו. במסיבה שהתקיימה לאחר טבס'הנשואין, בהשתתפות חברי ריחמנצ'ק של עיתון, אמר הון לשלום רזנפלד, עורך העיתון, הכותב באופן קבוע מדור להברקות לשוניות: "אלי לו היית כותב במדורך של המסיבה הזאת, היית אומר:

הדוגמנית קארין דיי נסקי מסתובבת בימים אלה כשהיא רותחת מזעם. היא איפה שרה צילומי-אופנה בביתה, בי השתתפות הדוגמנית דיילת אל'על כוכב אדר. היתנה את השימוש בדירתה בכך ש- בצילומים, שיפורסמו באחד ה-

דן קידר הצייר שערך השבוע תערוכה נוספת של ציוריו, מצא פנאי בעת קבלת-הפנים להשוות את זקנו עם זקן מפורסם אחר: זה של תת-אלוף דני מט, יגאל מור סינון, שנכח אף הוא, לא יכול היה להתחרות, זקנו קצר מאוד.

העיתונאי שאול הון התחתן בבת אחת.

שימחה במפלגת רק"ח. מנהיג המפלגה, מאיר ורדי, צה, השיא את בנו דודון ל- צעירה בשם חנה.

השחקן גבי עמרני, החל להאמין במטפיסיקה. עמי רני, המשתתף בהצגה איפה הכסף? והוא ממוצא תימני, ישב בשבוע שעבר בחדר-ההלבשה שלו, כשלפתע נכנס אל החדר אחד מעובדי הבמה ואמר לו כי הוריו מחכים לו בחוץ. עמרני, שהוריו נפטרו לפני שנים רבות, נדהם וספק בדין. לפני כחודש נפרצה דירתו, וגנב ממנה סכום של 4000 לירות — וכעת, הוריו קמו לפתע ל- תחייה. הוא יצא מחדר-ההלבשה וראה שני זקנים תימניים חביבים, שלא שעו אליו כלל. לשאלתו את מי הם מחפשים השיבו: "את הבן שלנו, גבי". גבי הנרעש ניגש אל המפיק ויחידה גורן, ושאלו מיהוא אותו גבי, בנם של הזקנים. לאחר בירור קצר הסתבר כי השניים נדברו עם בנם-שלהם, גבי, להיפגש באולם התיאטרון. בכניסה הציגו את עצמם בפני הסדרן כהוריו של גבי וזה, שהיה בטוח כי הם הוריו של כוכב ההצגה, ביקש מאחד מי פועלי-הבמה לקחתם לחדרו, ו- כימעט שגרם להם לכוכב עצמו.

דאגה רבה בקרב ידידיו עורר בשבוע הפסח המנכ"ל הר- צעיר והרווק של חברת מגור, עוזרד רזני. רזני, שהוא טייס חובב, החליט לבנות סופשבוע ביוון, חקר מטוס והמריא בי חברת ידידה לאתונה, שם אמר היה לשהות במלון מסוים. ידי- דים שביקשו לפטט אתו התי- קשרו לבית-המלון, ומייד הסתי- בר כי רזני לא הגיע לשם כלל. הידידים התקשרו לנמלי-התעו- פה של אתונה, וגילו כי מטוסו של רזני כלל לא נחת שם. רק מאוחר יותר התקשר אליהם רזני עצמו, סיפר כי מפאת תקלה שחלה במטוס נאלץ לנ- חות באי כרתים, וסופי-השבוע

טלה

21 במרס - 20 באפריל

תאומים

21 במאי - 20 ביוני

אריה

21 ביוני - 20 באוגוסט

מאזניים

21 בספטמבר - 20 באוקטובר

קשת

21 בנובמבר - 20 בדצמבר

דג

20 בינואר - 18 בפברואר

צורת הדיבור הברורה והמרשימה של בימים אלה, תזכה אותך ביתרון ובכושר לשכנע אחרים לרעיונותיך הבאים עכשיו לידי ביטוי מעשי. בתנאי שאתה מאמין בהם בלב שלם. ידידה ממזל בתולה שתפגוש עשויה להיות לך אשת שיחה מעניינת. אתה עלול להיחלף בשיחותיך על דת ומוסר וליצור בה את הרושם של מטיף דתי, המנסה לחנך את כל הסובבים אותו לערכים נעלים. זהו הזמן להיערכות לקראת העתיד.

שור

21 באפריל - 20 במאי

זהו שבוע הממזג את המיסתורין של חיך הרוחניים עם כמה וכמה הישגים מוחשיים ביותר. שבוע טוב, במה שנוגע להימור-טוטו ופסי, לעיסקי-מניות או להימורי-אהבה. זהו השבוע בו מוטב להיפגש עם זרות מאשר עם ידידות מוכרות, בו כדאי ללכת בשבילים לא ידועים, ולטייל במקומות לא כל-כך מוכרים. אלה הפגעים בליבם: יזהרו נא במיוחד. מצב מצויין בקרב המישפחה. אתה יכול לצפות בקרוב למתנה.

סרטן

21 ביוני - 20 ביולי

את נמצאת — כרגיל — על פרשת-דרכים. אלא שהפעם לא תוכלי לשבת בחיבוק-ידיים. הוא ידרוש ממך צעדים נימרצים, ועצם הדרישה הזאת תדרבן אותך לעשות דברים שישנו את כל חיך. בן אריה: אל תסתבך, דווקא עכשיו. אתה זקוק לכל חושך, זהו שבוע קשה, אם כי לא מסוכן.

בתולה

21 באוגוסט - 20 בספטמבר

אם תפקח עין ותתבונן היטב באנשים ובאירועים הסובבים אותך, צפויים סיכויים לרומן נעים, או לקידום הקריירה ותמעמד החברתי. משאימותן שהתחלת בו לפני זמן מה, ושנראה לך בשלבי הראשונים כחרפתה פזיזה, עשוי להתגלות השבוע כצעד נבון מאוד, מלהיב ומרתק. מה שחשוב עוד יותר — הוא יישא רווחים גדולים בעתיד.

עקרב

21 באוקטובר - 20 בנובמבר

הוויכוחים והמריבות שאתה שותף להם לא יעזרו להפגת המתח, אלא רק יגרמו לך לדפרסיה. במיוחד הימנע מאינטימיות עד יום שבת. אז תתחיל להרגיש בהפגת המתח. התאזר בהרבה סבלנות, לך לראות סרט טוב, רציני לבד, או עם חברה, וחיווכה שצפויה לך הנאה בלתי רגילה.

דג

21 בדצמבר - 19 בינואר

יחסים עם בני-משפחתך עשויים להעסיק אותך עד מעל לראש. את מתייחסת אך ורק בילדי, אינך שמה לב לראש המישפחה. הפתעה נעימה צפויה לך באמצע השבוע. אל תגזים בהשקעות לטווח ארוך. אם תעשה כך, אתה עלול לאבד ברגע אחד הזדמנות שלא תשוב במשך שנה או אף יותר. התחל כבר השבוע בכיוון הרעיון שעלה במוחך לפני זמן קצר. הפעם הוא יצליח לבטח, בעזרת ידי קרוב שלך.

דגים

19 בפברואר - 20 במרס

העננה הגדולה שעלתה והוסרה מעליך, עדיין מאפשרת לך לזוז במלוא החופשיות הרצויה לבני מזל סרטן אופיינים. על כן דע לקחת את הכל בשקט, בשלווה יחסית, וללא חיפזון. זהו שבוע של תיכנון ושל זיכרון, שבוע של עבודת-בית ולא של ביצוע-חזן. ידידים יפקדו את ביתך.

אם תפקח עין ותתבונן היטב באנשים ובאירועים הסובבים אותך, צפויים סיכויים לרומן נעים, או לקידום הקריירה ותמעמד החברתי. משאימותן שהתחלת בו לפני זמן מה, ושנראה לך בשלבי הראשונים כחרפתה פזיזה, עשוי להתגלות השבוע כצעד נבון מאוד, מלהיב ומרתק. מה שחשוב עוד יותר — הוא יישא רווחים גדולים בעתיד.

הוויכוחים והמריבות שאתה שותף להם לא יעזרו להפגת המתח, אלא רק יגרמו לך לדפרסיה. במיוחד הימנע מאינטימיות עד יום שבת. אז תתחיל להרגיש בהפגת המתח. התאזר בהרבה סבלנות, לך לראות סרט טוב, רציני לבד, או עם חברה, וחיווכה שצפויה לך הנאה בלתי רגילה.

טבעי הדבר שקשרים חדשים מדחיקים את הזכרונות הישנים. אל תרגישי מוסרי-כליות על כך. תחיי את הרגע, עוד יותר מן הרגיל. דאג לפרנסתך; ביחוד לטווח ארוך. אם אתה יכול, חתום אפילו על חוזה או על הסכם קבלני. גרום נחת למקורבך עלידי צעד פיננסי נבון. לבשי ירוק וכתום.

מצבך הנפשי מוסיף להשתפר — וזאת, בזכות היכריות חדשות, ועליסוד כמה התפתחויות המוכחות לך, כי יש לך כל הסיכויים לפענח את הקשרים שקשרו אותך למצב סטטי. כישורן יתגלה ברבים, למבוכתך ולשימחתך. אל תהיו שוטים, בני דגים: נצלו זאת לפרנסה.

מוכרחים להמשיך

ברצוני להתייחס למכתביהם שבוע של צפירה יונתן משריד (העולם הזה 1959), שהזכיר בכותרת, "הפצעים עדיין שותפים". איזה דרמטיזציה ואיזה מילים גבוהות! הרי כולנו יודעים שמישהו משלם עבור כל מילה, אבל החיים חייבים להימשך — וזהו אכסיומה, לפחות בקשר לבידור, כי אחרת אנשים ישתגעו וידוכאו. כואב, כואב מאד כל עניין הפצעים. אך מדוע החיים צריכים להשתק? בזה בוודאי לא היו הפצעים מעוניינים, כי הם אינם יכולים להיתקל בקדרות ובשחור-לב, היות שזה פוגע במוראל, וגם עלול להביאם להרגשת־אשם. כבודם של הפצעים במקומו מונה, ואי-נחנו נמשיך, והעיקר נעניק להם שימחה. א. אלכריץ, כרמיאל

תאימיהסיפור של דליה

אחרי שקראתי בהעולם הזה (1961) על "הכפיר האחרון של דליה", שהיה, אגב, סיפור אנושי ממדרגה ראשונה וכמיטב המסורת של העולם הזה, נדהמתי לפתוח

דליה לביא
מה ההבדל?

השבוע (6.4.75) את ידיעות אחרונות ולמי צוא שם אותו סיפור בדיוק. בניגוד למיקרים אחרים, שבהם עיתונים אחרים מעתיקים מהעולם הזה מבלי לציין את המקור ותוך שינוי הסיגנון לבלי-הכרה, הנה כאן היתה ההעתקה חסרת-בושה ממש. כמעט ללא שינוי, כולל התמונות. אולי תוכלו להסביר לי מה קרה פה? **ריבה בן-חיים,** חיפה

● זה היה, כמובן, אותו סיפור עצמו. אלא שידענות אחרונות לא העתיק הפעם מהעולם הזה. פשוט, סוכנה של דליה כנראה שלח את הסיפור, בצירוף התמונות, לכמה עיתונים בארץ. ההבדל היה רק במידת הזריזות.

תוויות־הכשר בשפע

כקורא ותיק של העולם הזה, דבר אחד מנקר את עיני. העיתון נוהג להביא תמונות של בחורות שהטבע לא חנן אותן במתנותיו המופלאות, ומתחתיהן כותרות כמו "יפהפייה", "זוהרת", "חתיכה נודעת" וכו'. אתם מחלקים תוויות־הכשר ביד רחבה יותר מהרבות, רבותי!

אז נא להדק את החגורה ולשפר את השיפוט. וזה לא רק עניין של טעם וריח אישיים (לאחר מחקר קטן של בין חברי, גם הם קוראי העולם הזה). נדמה לי שסימתכם היא "בלי משוא־טנים" או בבקשה.

דני רוי, רמת-גן

● הקורא רז בעצמו טוען "בלי משוא פנים".

טעות לעולם חוזרת

חברים לביית החורים "אי-גילוב", והונח על המדרגה במנוסה לחדר העיון, כשי-הוא זועק מכאבים ושותת

"מלון לרום אילת, אודהב אודהבים."

רכשנו מוניטין של פינוק זוגות בירח דבש.

הצטרפו לנאהבי המלון, לירח דבש שלא יישכח.

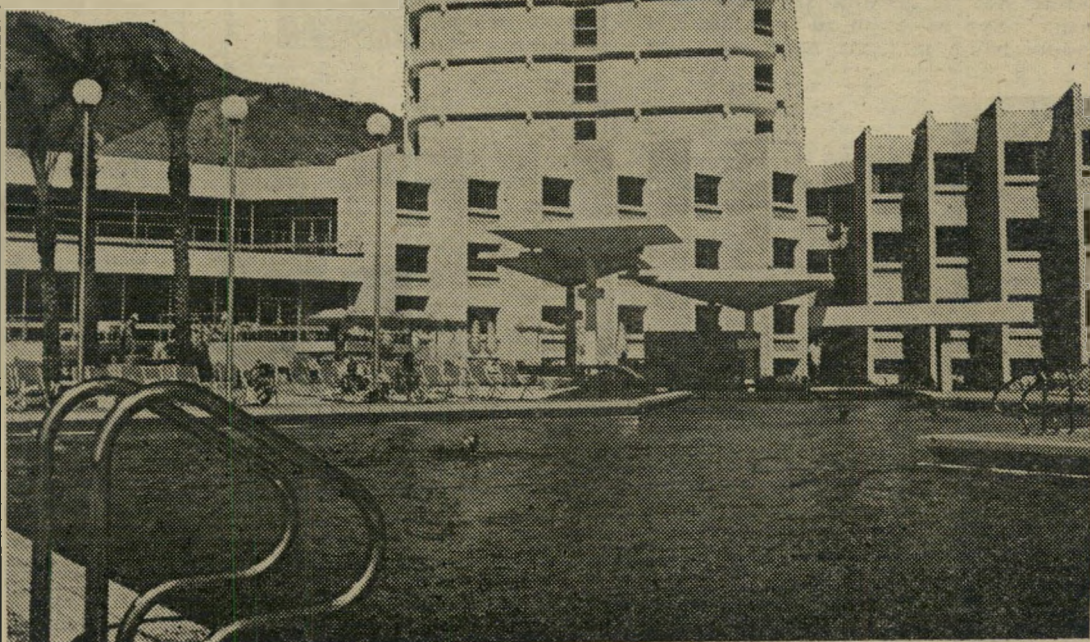
גם המחיר הוא הפתעה.

4 לילות - פנסיון מלא -
מארוחת ערב ביום ההגעה,
עם ארוחת בקר ביום העזיבה.

מסעדה מפוארת, צלי אש, מועדון לילה, בריכת שחיה ענקית עם בר צף, מועדון בריאות, טניס.

להזמנות מקומות נא להתקשר:
טל. 059) 4111
או 03) 229191

מלון לרום אילת
חוף אלמוג/אילת

מאחרי מסך עבה. בחדר נעול ושומר היטב. תלוייה -

המפה הסודית

פסיכולוגי עשיר. אילו היה משהו בירושלם לים מעוניין בעצות כאלה, היה בוודאי מר עיק את הפרופסור מחדר שבוניברסיטת הארווארד, מפגיש אותו עם המדינאים. תובע ממנו להשתתף בהכנת תוכנית. אולם הפרופסור טעה. גם הוא הסתכל במפה הכוזבת, המראה את ישראל כארץ השוכנת בלב המרחב השמי. מכאן המסקנה המוטעית, כאילו חשוב לנו להשיג שלום עם הערבים, להשפיע על נשיא מצרים, במקום לבזבז את כישורוננו, מוטב לפרופסור לנצל את שירותו באוניברסיטה האמריקאית, שהיא מיכילתהאם של הנרי קסינג'ר, כדי לגבש תוכניות פסיכולוגיות שישכנעו את השאלות החשובות כי אמת: איך להשיג שלום עם הערבים? אמריקאים ודחשפיע על קסינג'ר. אילו עשה כן, היה מועד לירושלים מייד.

איני יביל למתוח ביקורת על טעותו של הפרופסור קרייטלר, מבלי להזכיר את עוונותיו. לפני קרוב ל-20 שנה הצעתי, במדור זה, להקים "מטכ"ל לבן" - צוות של מומחים מדיניים, כלכליים, פסיכולוגיים וצבאיים, שייתכנו ושיבצע מביצעים פוליטיים בעולם הערבי. כשם שמטכ"ל החאקי מתכנן מביצעיםמדינה, כך כתבתי אז, צריך "מטכ"ל לבן" זה לתכנן מיב"ע עתידי.

מאז חזרתי על רעיון זה פעמים ללא ספור, בכתב ובעלפה. הוא לא עורר עניין כלשהו. גם כשהשמעתי פנים אל פנים, מעל דוכן הכנסת, בנוכחות ראשי המדינה, ופעם גם בשיחה אישית מיוחדת עם לוי אשכול המנוח, היו אווירי השומעים ערלול. תמתי לא פעם על כך. איך קרה שיש לנו משרד כביר - משרד החוץ - העוסק כימעט כולו ביחסינו עם ארצות הברית? איך זה שאין לנו מיניסטרו, או רשות, או אף מחלקה, העוסקים ביחסינו עם העולם הערבי? מדוע עוסקים מאות פקידים בנושא הראשון, ואין אף עשרה פקידים העוסקים בנושא השני?

תמיהה זו טולקה מלבי כאשר גיליתי את המפה הסודית. מוכןמאדו שהממשלה מקדיש שם את מיטב מאמציה ויחסים עם מדינה שכנה, ארצות-הברית, במקום לבזבז אותם על יחסים עם מדינות רחוקות, כמו ארצות-ערב.

חוף מייאמיביץ' הוא כימעט המשך חופה של תל-אביב. ואילו חופי אלכסנדריה וביירות רחוקיםרחוקים.

איני מתיימר לכתוב כאן מאמר הומוריסטי. הדברים רציניים מאד. רציניים מדי.

כל אדם מחזיק בראשו מפה של המציאות - מפה של המציאות כפי שהיא רואה אותה. הוא מסוגל לפעול רק על-פי מפה זו. כאשר גובר המרחק בין מפה זו ובין המציאות, סובל האדם ממחלת-רוח. קוראים לזה פאראינווייה, נוף מדומה. האדם המפה שלו נכונה, לא מציאות, שאין הוא יודע להסתדר עימה, והוא יוצר לעצמו מציאות כוזבת.

המיסטר הקיים בישראל פועל באופן קולקטיבי כאותו חולה-רוח. הוא יצר לעצמו נוף-מדומה - נוף המשנה את הפרספקטיבה של כל הבעיות. אילו היה המפה שלו נכונה, היו כל פעולותיו נכונות ונבונות. אך למרבה הצער, לא הביא אף תנו משה רבנו לארץ-קנדה, אלא לארץ-כנען. כאן אנחנו יושבים, וי כאן אנחנו רוצים לחישאר - לא רק ביחידים, אלא גם כאומה וכי מדינה.

מי שאינו מסוגל להשלים עם עובדה זו - מקומה במסד. והמסד הזה אינו צריך להיות ממשלתי-ישראלי.

רחוקים. מפעם לפעם צריכים לתת להם מכה על הראש, אבל זה לא נורא. עוצמתם הכלכלית עולה לאחרונה, ומצבורי הכסף של העולם מתחילים להתרכז בידיהם. אך אין זה מדיד שינה מעיני מנהיגינו. אולם לפתע נדקדק אורות אדום מיב ככל רחבי המערב: יש סיכוי סוף בינינו ובין ארצות-הברית! שכתנו הגדולה רוגז עלינו. היא סגרה את הגבול - היחיד המהבר אותנו אל העולם, הגבול שדרכו עובר עורק-החיים המזין אותנו בכסף ובנשק. ממשלת ישראל חלצה למיבצע נואש כדי לפרוץ את המצור. יגאל אלון זינק וביצע קפיצה נחשנית אל מעבר לגבול, והצליח לשבור את דלתו של שרה-החץ האמריקאי, שנעלה לפניו ברבי-ברית. גם צה"ל לא טמן את ידו בצלחת, והוא מוכן לכל אפשרות. האמריקאים לא יפתיעונו.

במישרדי ירושלים דולקות הנורות בשעות המאוחרות של הלילה. מנהיגים מתייעצים, סקידים מתרועעים. אילו נוסחאות חדשות להציע להם? איך להשפיע עליהם? באילו איזמים ניתן להרץ תיעם? אילו מזימות הם חורשים? כיצד לרכוש את ליבם? איך להגיע עימם לידי הסדר ושלום?

עם מי? עם האמריקאים, כמוי?

ומה עם הערבים? מה פיתאום ערבים?

חודש שיגר ירדני, הפרופסור הנס קרייטלר, הנמצא עתה בארצות-הברית, מאמר אל העיתון הארץ.

הפסיכולוג הסביר שניתן לנצל את מעשיו האחרונים של נשיא מצריים כדי לגרור אותו אל השלום, אם הוא רוצה בכך ואם לאו. על-פי שיטות מדעיות בדוקות, מציע הפרופסור להגיב על דברי אנוואר אל-סאדאת במעשים מחושבים מצידנו, כדי להכריח אותו להמשיך באתה דרך - וכך לפתח דינאמיקה של שלום, שתתקדם מעצמה בתאוצה גוברת. הוא הציע הצעות מעשיות לדוגמה. אלה הן עצות נבונות, הנובעות מניסיון

סבירה והגיגות - מה הם הגתונים הגיי אוגרפיים, המדיניים, הכלכליים והצבאיים שעליהם היא מבוססת? התוצאות היו מפתיעות. אך הן הסבירו לי את החלטות הממשלה. אני סבור שחובתי היא לגלות את הדבר רים, כדי להילחם בתבוסתנות ובחוסר-התוחלת הגוברים בקרב הציבור, הסבור ש"הממשלה אינה יודעת את אשר היא עושה."

כן, על פי המפה הממשלתית הסודית, מדינת-ישראל שוכנת בחצי המערבי של כדור-הארץ.

אומנם אין היא נמצאת בקנדה, כפי שעולה מן התרגיל הנ"ל בביקורת המיקרא, אך היא בסביבה.

הנה כי כן: מדינת-ישראל, יחד עם שטחיה המחזקים, היא חלק מחצי-האי פלורידה, בדרום ארץ-

צנזורה הפוליטית שפעלה בימי הייביר התנ"ך גזזה עובדות חשובות מאד, ששינו את פני ההיסטוריה של עמנו. הצנזורה הירשה לפרסם שמה ברעמרם היה מגמגם. בספר שמות מודה משה רבנו בעובדה זו. לפני שקיבל את דין-התנועה ונתמנה ראש המדינה בדרך, התווכח עם הקדוש-ברוך-הוא וטען: "כבדפה וכבדי לשון אנוכי."

הפיתרון נמצא בדמותו של אהרון אחיו, מין שימעון פרס שדבר בקלות, והרבה. עד כאן התנ"ך. אך האמת מסובכת הרבה יותר.

משה רבנו לא היה רק כבדיפה וכבדישון, אלא גם כבד-אוזן.

כמו רבים, הסובלים מליקוי זה, לא היה מוכן להודות בכך.

לכן, כאשר הודיע לו הקדוש-ברוך-הוא, שהוא עומד "להעלותו אל ארץ טובה ורחבה, אל מקום הקנרי", זבת חלב ודבש, אל מקום הקנרי, היה ברמה למשה כי הקדוש הדובר אלו מהסנה אמר, "מקום הכנעני". הטעות היתה טבעית. השמות של שתי הארצות - קנדה וכנען - דומים.

אנשים כבדי-אוזן רגילים להביט בשיפ-תי הדוברים, כדי לקרוא את המילים, ואילו מחבר-הספר הקפיד לציין "ויסתר משה פניו, כי ירא מהבית אל האלוהים". יתר על כן, כדי להערים על הצנזור קרא המחבר לסיפרו "שמות", היה זה רמז דק. הדבר מסביר כמה וכמה נקודות סתור מות. אפילו אלוהים הגוטה להגזמה לא היה מגדיר את ארץ-כנען דווקא כ"ארץ טובה ורחבה", שהיא "זבת חלב ודבש", ארץ-קנדה, לעומת זאת, מתאימה לתיאור. יתר על כן, גם עם עצלן וחולן אינו זקוק לארבעים שנה, כדי להגיע מן היאר אל הירדן. שבת בואי נורמלי עובר ממצריים לקנדה ארוכה וקשה, וכדי לעברה על חמורים ורפסודות בוודאי היו דרושות בימים ההם ארבעים שנה.

בקיצור, היתה כאן טעות מצד רת, שהטיחה את ציזה על 3000 השנים הבאות.

מנחיגי המדינה, מדיד בן-גוריון ועד יצחק רבין, לא השלימו מעולם עם טעות היסטורית זו. גופם היה במיזרח, אך ליבם בקצה מערב.

מזה שנים אני עושה מאמצים נואשים לרדת לסוף דעתם. אט-אט התגנב לליבי החשד שיש הסבר שטוש לחוסר-הבנת: המפה התלוייה מוד עיני שונה דחוצתה מן המפה שהיתה ועדיין תלוייה, לנגד עינינו.

לפי המפה שלי, שוכנת מדינת-ישראל בי ארץ כנען, היא ארץ-ישראל, אחת הארצות שבין היאר והסתר. בליבו של מרחב המאוכלס בעיקרו בעמים ערביים. אילו היתה מפה זו נכונה, לא היה מנוס מן המסקנה שמדיניות הממשלה מטורפת.

שהרי היא מתעלמת מן הגתונים הגיאר פוליטיים, הגיאר-לאומיים והגיאר-כלכליים של מפה זו. הפוליטיקה היא עניין של גיאוגרפיה.

אך מכיוון שאין להניח כי כליכ הרבה אנשים טובים, נבונים, ישרילב ועוזי מבט פועלים על פי מדיניות מטורפת, מוכי רחה להיות סיבה סבירה להתנהגותם.

ואכן, יש סיבה כזאת. היא סבירה ופשוט טה להפליא:

למנחיגי המדינה יש מפה גיאי גרפית אחרת.

מכיוון שמעולם לא ראיתי מפה זו - היא תלוייה בוודאי מאחרי מסך עבה. בחדר סודי הגשמר וימסילולה על-ידי שוטרים צבאיים חמושים ומכשור אלקטרוני מתוחכם - ניסיתי ליחזר אותה בדמיוני. שאלתי את עצמי: אם מדיניות הממשלה

מעצמות המערב. מבחינת ההשכלה, הכלי כלה, הכושר הצבאי והיכולת המדינית, היה זה כימעת חלל ריק. בחלל ריק זה בלט היישוב היהודי הקטן כסלע איתן. כיום שולטים בעולם הערבי מישטרים דינאמיים ונמרצים. המרחב מתאושש בי מהירות מבחינת השכלתית, משתלט על אוצרות הנפט שלו והופך מעצמה כלכלית עולמית. הוא מתקדם גם במישור הצבאי, המושפע עליידי הנחלים הכלכליים ורמת האירגון החברתי.

העליונות הצבאית הרבה, שהיתה לי יישוב היהודי בתקופת הסטנים והמסרשמי טים, שוב אינה בטוחה בעידן הטיילים, שהגיע למרחב.

יאוש מהשלום. אולם נדמה שאוירת הספקות, שפשטה במדינה, אינה נובעת מחשבוניות צבאיים וכלכליים, אלא משרשיים פסיכולוגיים עמוקים יותר.

בחוגים רבים במדינה פשטה בשנה ה-27 אופנה של התייאשות מסיכויי השלום, הסיסמה היא: "הערבים לא יסכימו לעולם לעשות שלום עם ישראל", והמתחכמים אף מוסיפים: "אילו היינו במקומם, גם אנחנו היינו נוהגים כך".

על רקע המציאות של מדינת-ישראל, בליבו של העולם הערבי, היאוש מן השלום מוביל לייאוש מן המדינה עצמה. מי שרואה את כל עתיד המדינה כנוף הררי, שבו משתרעות המלחמות כריכסי הרים, רכס אחרי רכס, עד האופק ומעבר לו — מוכרח להתייאש. בשביל אם לילי דים, זהו נוף מבהיל.

העם

כמו אוויר לנשימה

יוסיהעצמאות ה-27

נחוג באווירה של

תיסכול, ספק

ופסימיות

עשרים ושבע שנים הן קצת למעלה משליש תקופת-חייו החזויה של הישראלי המודרני. בחייה של מדינה, זוהי תקופה קצרה מאד.

לוחמי תש"ח, שהיו בני 18—25 ביום קום המדינה, מנהלים עתה את המדינה, ואילו מרבית חיילי צה"ל הנוכחיים, אנשי חובה וקציני-קבע צעירים, כבר נולדו במדינת-ישראל. כל מה שקדם להקמת המדינה נראה להם כעבר רחוק, סיפורי-סבא.

האבות הלכו בהפגנות, צעקו "עליה חופשית — מדינה עברית", הצטרפו לי מחתרות ולחמו בשילטון הבריטי. הבנים כלל אינם יכולים לתאר לעצמם מציאות בלי מדינת-ישראל.

אין אדם יכול להעריך את חשיבותו של האוויר לנשימה, עד אשר הוא מוצא את עצמו בלי אוויר. רק מי שגוע בצמא יכול להעריך את חשיבותם של מים. מי שאוכל כל יום שלוש ארוחות דשנות, עלול להתייחס לאוכל בזלזול.

בשביל האבות, המדינה היא נכס יקר,

יד לוחצת יד

יתכן שגם אופנה זו אינה אלא סימפ-טום, המעיד על בעייה עמוקה עוד יותר. במשך 27 שנים הצליחה המדינה להתחמק מן ההתמודדות עם הבעיות המוסריות היסודיות הכרוכות במאורעות שקדמו לי הקמתה. בשנה האחרונה החלו בעיות אלה להרים ראש ולתבוע תשובה.

מדינת-ישראל קמה בכוחה של תנועתית תחייה לאומית. האם עשתה תנועה זו עוול לאחרים? האם התעלמה מקיומו ומזכויותיו של עם הארץ? האם היא תועה במבוך מוסרי, שאין ממנו מוצא?

דגלים ונאומים. יתכן שהתבלל הי עיקרי והמכריע בין 1948 ו-1975 הוא שי-לוחמי תש"ח היו חזורים לחלוטין בציד-קתם, בעוד שבלב אורחי תשל"ה מכרסמים ספקות בלתי-מודעים.

ספקות אלה הם המביאים לכך שהאדם הישראלי מפקפק באפשרות של שלום — כשהוא מעביר, בתת-הכרתו, את ספקותיו שלו אל לבו של הצד השני. הסיסמה "הם לא יעשו עימנו שלום מפני שהם טוענים שאין לנו זכות-קיום" עשויה להסתיר ספק פנימי, בלב בעל הסיסמה עצמו, לגבי זכות-קיום זו.

אם כן, הרי שרק דרך אחת להבראה פנימית: להוציא את השאלות המוסריות הגדולות אל אור השמש, להתמודד עימן בגלוי, להשיב עליהן בכנות, לא בדרך של-סיסמאות תעמולתיות, אלא תוך בירור מצפוני מעמיק.

מלאכה זו לא תיעשה ביוסיהעצמאות ה-27. כמו כל קודמיו, הוא יטבע בים של סיסמאות, דגלים ונאומים של פוליטי-קאים רדודים. אך החיים הלאומיים אינם קיימים רק בימי-הג — והבירור הגדול, המבריא והמשחרר, שאי-אפשר להתחמק ממנו, יארך ימים רבים.

טונו

ספורט טונו

חושב חדרה זכה

560.000 ₪

ה ש ב ו ע

מינימום הפרס הראשון

450.000 ₪

מינימום כלל הפרסים

900.000 ₪

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הפסטים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טונו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בסמרט

גב' אירנה לווינהוף

מתבקשת להתקשר

עם ש. זמיר

אמירים, גליל

בקשר לעניין חשוב

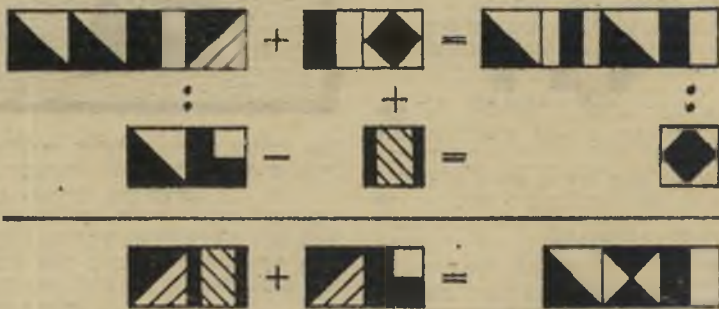
המנוי

קיבלת חשבון, אנא, פרע אותו בהקדם.

מחלקת המיני

חשבון 1963

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן חספ-רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחיסור כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפורה מציין כל סמל של ריבוע.

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש אפריל על

"העולם הזה"

יקבל הנחה של

40%

השבועון יישלח רק לדואר צבאי

מדיניות

הרוסים באים

הרוסים הולכים

הכז מאשימים את הכז

ברלינה החמומה

בשביל מתי גולן, הכתב המדיני של הארץ, זה היה סקופ. הוא גילה ששני אישים סובייטיים בכירים ביקרו בחשאי בארץ, נועדו עם השרים הבכירים בממשלה, המטרה: לשכנע את ישראל שכדאי לה לנקוט עמדה חיובית כלפי ועידת ז'נבה, ולרמוז כי תמורת גישה זו מוכנה ברית המועצות לחדש, בבוא היום, את יחסיה עם ישראל ולערוב לביטחונה.

מאמץ סובייטי זה לא היה חדש. הוא התחיל בוועידת ז'נבה, כאשר נפגש שר החוץ אנדרי גרומיקו עם עמיתו אבא אבן, אחרי שיחותיהם בלתי-רשמיות עם אי-שם ישראלים, ששהו בעיר השווייצית מאז נפגשו שגרירי ישראל וברית המועצות בווינגטון כמה פעמים, ביוזמת הדיפלומט הסובייטי. בוא המיטלחת הסובייטית ליש-ראל מעיד רק על הגברת מאמץ זה. היה זה ביקור חשאי, עם פירסומה החל מיד משיחקה-הניחשים: מי גרם להדלפה? המדליף: מוסקבה. גירסה אחת רצתה לייחס את העניין דווקא לסובייטים. לדעת בעליה, ניצלו הסובייטים את ממשלת ישראל התמימה. הם רצו להפעיל לחץ על מצרים, לרמוז לה שיש לברית המועצות ארצות נוספות במרחב. אם מצרים לא תחזור לרקוד לפי החליל ה-סובייטי, תוכל ברית המועצות להסתדר גם עם ישראל.

פיצוץ העניין עכשיו נועד להבהיל את אנוואר אל-סאדאת, ולהרתיע אותו מהתקרבות יותר אל הנרי קסינג'ר.

המדליף: רבין. לפי גירסה אחרת, היה הכל תמרון ישראלי דווקא. מאחר שארצות הברית מפעילה לחצים על ישראל, רצה יצחק רבין לרמוז לאמריקאים שגם לישראל יש אופציות. אם תתרחק ארצות הברית מישראל, תתקרב לישראל לברית המועצות.

היה זה הסבר הגיוני. למרבה הצער, היה יותר מדי הגיוני. ממשלת ישראל אינה מסוגלת לנהל מדיניות כל-כך מתוחכמת. **המדליף: פרס.** הגירסה השלישית, והסבירה ביותר, היתה זו שיגאל אלון האמין בה.

אלון משוכנע כי ההדלפה באה מצד שימעון פרס, ונועדה רק למטרה אחת: להכשיל את אלון עצמו.

ואכן, העניין פורסם דווקא ערב צאתו של אלון לארצות הברית (ראה להגן), שם יעמוד ממלא במצב קשה מאד. קסינג'ר כועס עליו, ואף פירסם זאת ברבים, מפני שהוא משוכנע, כי אלון הולך אותו שולל בהבטחות חסרות-השחר על גמישות ישראל, לית, ערב צאתו למסע-הבישול במרחב. עכשיו נודע לקסינג'ר, באמצעות העיתון הישראלי, שבאותו זמן ניהל אלון מישחק כפול, נגש עם הסובייטים והסתיר זאת מעיני האמריקאים. הדבר מערער את מעמדו של אלון עוד יותר.

החוצאה: נוסף על מתיחות אלון-קסינג'ר גר נוצרה עתה גם מתיחות אלון-פרס.

היישבו שניים יחדיו

בלתי אם נועדו?

אדון העמיר את

קסינג'ר בפני ברירה:

דחומינו או לתת

זו פטירת לחי

מי יום את פגישת יגאל אלון עם הנרי קסינג'ר?

קסינג'ר דאג להודיע, כי הפגישה נערכת ביוזמתם של הישראלים.

אלון דאג להכריז בפה מלא, בנמל-התעופה לוד, שהיא נערכת על פי בקשתו של קסינג'ר.

היה זה מצב מביש למדי, כי הרושם שנתקבל הוא ששר החוץ הישראלי הוא אורה בלתי-קורא, ופורץ מבדע לדלת של מרח-מאונס.

הזמנה מאינס. מבחינה פורמלית, צודקים שני הצדדים.

אחרי פיצוץ שליחות קסינג'ר, החלה ארצות הברית להפעיל לחץ גלוי וחמור על ישראל. היחסים בין שתי המדינות החלו

מתקרבים למשבר מסוכן ביותר. אחד מאמצעי-הלחץ: ארצות הברית מנעה את ביקוריהם של שרים ישראלים בכירים, ביניהם יגאל אלון, שימעון פרס והיושע רבינוביץ (העולם הזה 1962).

אלון החליט, בדעה אחת עם רבין, לפרוץ את המצור. הוא סידר לעצמו הזמנה לנאום בכינוסים יהודיים ובאסיפות מטעם המגבית. אחרי שיצר עובדה מוגמרת זו, שלח את שימחה דיניץ אל קסינג'ר, להודיע לו שאלון עומד להופיע. הדבר העמיד את שר החוץ האמריקאי בפני דילמה קשה: אי-הזמנת אלון לשיחה, בשעה שזה נמצא בארצות הברית, היתה מהווה סטירת-לחי חסרת תקדים למדינת ישראל, והכרזת מלחמה על המימסד היהודי בארה"ב. בפני אפשרות זו נרתע גם קסינג'ר. הוא הודיע לדיניץ שישמח להיפגש עם אלון לשיחה, כך שמבחינה פורמלית אכן הוזמן אלון.

מיפלגות

פעילותו של פעיל

חצי מוקד אישר,

אך החצי השני

הטיד וטו עק הפגישה

עם נציג אש"ף

הידיעה, שפורסמה ביום השישי האחרון בידעות אחרונות, היתה מוסמכת. הכתב המדיני שלמה נקדימון הודיע כי "ח"כ מאיר פעיל, נציג מוקד בכנסת, יצא לאירופה כדי להיפגש, בין השאר, עם סעיד חמאמי, ראש משרד אש"ף בלונדון. חמאמי, בן 34, יליד יפו, איש אירגון פתח שהשתתף בקרב כראמה, היכה גלים בולטים, כאשר פירסם לפני כמה שבועות תוכנית מרחיקת-לכת לכינון שלום בין ישראל ובין מדינה פלסטינית, שתקום בגדה המערבית וברצועת-עזה. מומחים לענייני פלסטין יודעים כי מזה קרוב לשמונה שנים מטף חמאמי, בקרב אש"ף ופתח, לדעיה זו. לדעת רבים, הוא משמש כדוברו של יאסר עראפאת עצמו, שעדיין אינו רוצה להתחייב פומבית לקו זה, מסיבות טכסיות.

הרעיון שפעיל ייפגש עם איש זה עלה במוסדות המרכזיים של תנועת "תכלת אדום", אחד משני המרכיבים של מוקד. הוא זכה בהסכמה כללית. מאחר שתנועה זו מתייחסת בחיוב לרעיון הקמתה של מדינה פלסטינית בגדה וברצועה, ומת קרבת בשטח זה לדיווח תנועת מרי. * **בניעה למק"י.** אולם המרכיב השני של מוקד — המיפלגה הקומוניסטית הישראלי — התייחסה לידיעה בצורה אחרת. בניגוד לתכלת-אדום, מתייחסת מק"י בשלילה טוטאלית לאש"ף. ד"ר משה סנה

* באותה ידיעה הביע נקדימון את ה"השערה, על טעם מקורות זרים, כי חמאמי כבר נפגש בחודש ינואר עם אורי אבנרי, בעת ביקורו של זה בלונדון. אבנרי עצמו דיווח מעל עמודי העולם הזה (1955) על פגישות עם אישים פלסטיניים, מבלי לזהותם.

נהגיהרה לניאור

האם צריכים לנסוע לשוק?

ח"כ מאיר פעיל (מימין) *

האם מותר להיפגש?

מפוטרי! קרא הראשון-לציון, הרב עובדיה יוסף, לעבר נהגו הצעיר שלמה זביחי. זביחי החל מוציא את חפציו האישיים מתוך מכונת הווילון הלבנה של הרב הראשי הספרדי לישראל, כשהוא רותח מזעם. אך הוא השתלט על עצמו והחליט להסתלק מן המקום בשקט. הוא אכן עשה זאת, אך את צעדיו המתרחקים ליוותה קריאתו של הרב: "אני עוד אראה מה לעשות איתך אחרי תהלים!"

רק לא קניית. חגיגת הפסח חלף, אך שלמה זביחי לא נקרא לשוב לנהוג את מכונת-ההשרד של הרב הראשי.

זביחי, בחור צעיר, דתי, בשנות העשרים לחייו, התמרד כנגד מעבדו לפני כחודש ימים, בסרב לנסוע לערוך קניות בשוק ובמכולת עבור הראשונה-לציון, הרבנית, אשתו של הרב. הוא טען כי הוא מוכן להסיע את כבוד הרב יומם-ולילה, אך אינו מסכים לבצע עבורו שירותי-בית מסוג זה. גם אם פירוש הדבר שהרבנית תילאץ לבצע אותם בכבוד-הרובעצה.

הרב הסביר לנהגו הצעיר, כי המדינה העמידה לרשותו את המכונת והנהג כדי לשלתו, וכי מבחינה זו מעמדו הוא כמעמד שר. הרב טען שהוא משתתף בהוצאות אחוקת-הרכב, ולכן זכותו היא להשתמש בו גם לצרכיו הפרטיים.

זביחי לא השתכנע, ומשום-כך שילחו הרב חזרה לביתו, לתלאיב.

ממלא-המקום. זביחי, הממתין לסימני חיים מהרב, אמר השבוע: "הרב אמר לי שאחרי הפסח יחזיר אותי לעבודה, ואני עדיין מחכה לו. אני יודע שבמקומי עובד בינתיים שלמה לניאור. אני יודע מי הוא. לניאור סיפר לי על ההרפתקאות שלו בא"י רופה."

כי נהגו החדש של הרב עובדיה, לניאור, לשעבר נהגו הפרטי של הרב הראשי אוניטרמן, נצצר בקיץ 1973 על-ידי מיש-טרת שווייץ באשמות שונות, ואחרי ש-שוחר ממעצרו חזר ארצה. השבוע טען כי בידו מיסמך המוכיח כי הוא חף-משפט. לניאור שיכנע את הרב עובדיה כי, בניגוד לנהגו המודח, מוכן הוא למלא את כל דרישותיהם של הרב והרבנית ולנסוע אפילו לקניות. "הרב פשוט מעדיף אותי על זביחי", אמר, "מפני שאני גר בירושלים, ואילו הוא גר בתלאיב."

לעומת זאת טען עורך-הדין יוסף דוויק, דוברו של הרב עובדיה יוסף, כי זביחי נשלח לחופשה ללא-תשלום לפני כשבוע ימים. על-פי בקשתו, דוויק הודיע שאינו יודע דבר ואינו מוכן להגיב על עניין סירובו של זביחי לערוך קניות עבור משק-הבית של הרב. "זה לא עניין ציבורי", אמר.

בנייבית אצל השרים. גילה נציג אירגון הנגייה-השרים בישראל: "זביחי לא פנה אלינו. אנחנו היינו עוזרים לו, ומדבר רים עם הרב עובדיה. לגבי רוב הנגייה-השרים, בעיית הנסיעות לצורך קניות לבית אינה קיימת כלל. "אנחנו מרגישים עצמנו כבנייבית אצל השר שאותו אנו משרתים. בתקנות לא כתוב שעלינו לנסוע לקניות. מצוין שם רק שעלינו לנסוע לפי הוראותיו של השר, ולהבטיח אותו."

* עם המשורר סמיה אל-קאסס, איש ר"ח, ברביש בתלאיב.

יחסי-חוץ

האיש שלנו בציאד

אחר מעמודי-התווך

שד המישטר שנמר

במדינה האפריקאית

היה ישראלי

בדירה ברחוב רחל בתלאיב נעצר לרגע הדוסק. בבית מישפחתו של דויד ליבון נגשה אשתו חנה לטלפון. בחשך כמנס, עד שנודע לה שבעלה נמצא חי ובריא בסנגאל. הידיעה שהבהילה את חנה ליבון השאירה את שאר אורחי ישראל אדישים לגמרי: עוד הפיכה סרעה בעוד מדינה אפריקאית. הפעם זה קרה בצ'אד, המדינה השחורה שמדרום ללוב. הנשיא שתחזיק במישטר של עריצות במשך 15 שנה, בעזרת כידוני חלי-המצב הצרפתי, נהרג.

היועץ נעדר. אחד מעמודי-התווך של המישטר שנפל היה ישראלי, ששמו אינו ידוע בישראל כלל. היה זה אחד מקומני הישראליים, שיצאו לכבוש באופן פרטי את אפריקה, הגיעו לעמדות-מפתח במדינות השונות.

לפני 20 שנה היה ליבון כתב של סוכנות עיתים בלוד. היום הוא יועץ בכמה מדינות. בצ'אד היתה לו עמדה מרכזית במיוחד. נפילת הנשיא והשתלטות הצבא על הי מדינה שמה, כנראה, קץ לעמדה זו.

מנגנון

נסיעות הראשונה-לציון

נהגו שד הרב סירב לנסוע

לערוך קניות — והרב

שנח אותו הביתה

"מהיום אתה יכול להישאר בבית! אתה

* אחרים: ג'ז גולן, מי שהיה יועצו המדיני של נחום גולדמן, שהפך יועץ בכיר לנשיא סנגאל; אלי לבל, כתב על המישטר לשעבר, שהפך יועץ כלכלי בכיר בגינאה, התפטר והפך לאחר מכן אחד מראשי קבוצת מצפון באירופה.

זהו בידור

קרסב

קלרק גיבל

רונלד קלי

ליז'ה מינר

סטיבן גורדון

דונלד אוקונור

הורד קיל

קולנוע "חן" ת"א

הצגת בכורה ארצית

החל ממוצ"ש 12.4.75

במדינה

מישטרה

חבוס את השוטרי!

המישטרה משתפת פעולה

בניסיון להטעות את

הציבור

אם תרצה מישטרת ישראל להוסיף עוד הישג למאון הישגיה, היא לא תצטרך הפעם להתאמץ קשה. נושא החקירה שלה נמצא בתוך ביתה-שלה. הוא מחולק חתום לאלפי שוטרים, בכל תחנות-המישטרה ברחבי הארץ. החשד: התחזות כאחד. זהו ירחון צבעוני, ערוך במתכונת סיני-רומן, הנושא עליו את השם חדשות ה"מישטרה" — ירחון המישטרה בארץ וב"עולם. תוכנו מוקדש לשוטרים, גנבים ול"שאר העוסקים בפלילים.

במבט ראשון נראה הירחון כאילו היה ביטאון מישטרה ישראל עצמה. יש בו ראיון עם שר-המישטרה, שלמה הילל. בעמודיו הפנימיים מופיע תצלום ציבעוני של השוטרת אתי בר, כנערת-החדוש של הירחון, וגם על שער הציבעוני מופיעים שוטרים במדים, בתמונה מבוימת של תפיסת עבריינים.

אולם אם עד כאן יכולים עורכי הירחון ליהנות מהספק, הרי בחלקים אחרים שלו בולטת מגמה ליצור את הרושם המוטעה, כאילו זהו באמת ביטאון מישטרה ישראל. מאמר-המערכת הראשי לא נכתב בידי ה"עורכים. זהו העתק מאמר-המערכת שהופיע בירחון הראשון של מישטרת ישראל, 9-9-9. שראה אור לפני 22 שנה ונסגר כעבור זמן קצר.

"תעודתו (של הירחון)" נאמר באותו מאמר, "לשמש כלי-ביטוי לשלושה גורמים: למישטרה כגוף ציבורי, לציבור ה"שוטרים, ולקהל הרחב במגעו עם המישטרה". מאחר שאחרי ציטוט ישיר זה לא באה כל הסתייגות, יכול הקורא התמים להניח כי חדשות המישטרה אינו אלא יורשו של 9-9-9.

האמת שונה לגמרי. היא מופיעה במישטרה אחד, בעמוד האחרון של הירחון, שם נא-

שוטרת במודעת-ידוע אחיות עיניים

מר: "חדשות המישטרה ערוך ומוגש בידי טובי העיתונאים ואנשי-המיקצוע, ויוצא לאור בהפקה פרטית."

גניבה עיתונאית. "טובי העיתונאים" העורכים את הירחון הם יהודה שיף, ה"מול"ל הסינדרומן פוטוסטאר ועוד כמה עיתונאים מקומיים של עריה-שדה ויואל ישראלי, מי שהיה עורכו של שבועון הרכילות טמפ, שבשך חיים אחרי שראה אור רק חודשים ספורים. מאחרי שני אלה עומד מישטרה-פירסום זרין, שמצא דרך קלה להשגת מודעות בתשלום, תוך יצירת הרושם שמדובר בביטאון מישטרה ישראל.

ואומנם, הגיליון הראשון של חדשות המישטרה מלא מודעות למכביר. יש בו מודעות של מופיעים ועסקים שאינם גורמים לפרסום מודעות בעתונים בדרך-כלל, ואשר מצאו דרך לברך באמצעות הירחון את שוטרי ישראל באופן אישי.

כמה ממפרסמי המודעות אף נעזרו ב"מישטרה. כך, למשל, מופיעה תמונה של שוטרת במדים כדוגמנית-פירסומת במידע של תנועה-בישול. שוטרים לבושים מדים מופיעים גם במודעות של מיפעלים מיסחריים אחרים.

הסביר אחד ממפרסמי המודעות, כיצד פירסם את מודעתו בעיתון: "בעסק שלי היה לי עניין עם סבלים שעמדו מול חזית החנות. הזמנתי את המישטרה לסלק אותם. השוטרים באמת עבדו יפה. רציתי לתת להם בקבוק קוניאק, אבל הם אמרו לי שזה שוחד. שאלתי מה לעשות, ואמרו לי לתת מודעה בעיתון המישטרה. אחרי כמה ימים באה אלי בחורה, ונתתי לה מודעה בתשלום. הייתי בטוח שמדובר ב"עיתון המישטרה. אילו הייתי יודע שזה לא שייך למישטרה, הייתי מפרסם את המודעה בעיתון אחר."

אולם אם לגבי הקוראים והמפרסמים יש כאן חשד של ניסיון-התחזות, הרי עיון מדוקדק יותר בחומר המתפרסם בירחון מעורר חשדות של גניבה פשוטה. רוב החומר בירחון מופיע מפרסומים שהור פיעו בעתונים אחרים, תוך ציון המקור. אולם חומר אחר, המוצג כחומר מקורי של מערכת הירחון, הוא חומר גנוב.

כך, למשל, מופיעה במדור "שיחזור פשע" כתבה על הרצח הראשון באשדוד, שלטענת מערכת חדשות המישטרה אירע באפריל 1965. הכתבה והתמונות המופיעות בה, הם העתק מדויק של כתבת העולם הזה שראתה אור באפריל 1963

"שוטרת" במודעה לתנועה התחזות כאחד

(העולם הזה 1336). עורכי הירחון לא טרחו כלל לציין מניין בלקחה הכתבה. שיתוף פעולה ניתן היה לעבור על ה"חופעה לסדר-היום, לולא התעורר החשד שהמישטרה עצמה נתנה לה יד.

למישטרת ישראל אין תקציב להוציא ביטאון שיפרסם את ראשיה ויהלל את מבצעי. כשנפלה לידה ההודמנות להתפרסם במימון פרטי, היא לא היססה לשתף פעולה עם המ"ל, מבלי לתהות על קנקנם, ומבלי למחות על הניסיון להציג את ירי-חונם כעיתון המישטרה.

מסתבר כי המישטרה מינתה קצין-קשר מיוחד שסייע לעורכי הירחון להשיג חומר מישטרה פנימי, קיבלה לחלוקת-חברים 5000 טפסים של הירחון, והתירה לבעליו לערוך מיבצעי-החתמה בין השוטרים ב"תחנות-המישטרה, מבלי להעמיד על ה"עובדה שמדובר בעיתון מיסחרי פשוט.

רק הופיע הירחון בשוק, ולמישטרה הסתבר כי הסתכנה בניסיון הטעייה, מי-הרה לנער את חוצנה מהירחון. "זהו ירחון פרטי בהפקה פרטית", אמרה עוזרת דובר המטה-הארצי של המישטרה, רבקה וייני טראוב. "אנחנו נותנים להם עזרה כמו לכל עיתון אחר, אבל המישטרה אינה משתתפת במימון העיתון. אין חסות של ה"מישטרה לעיתון."

קוראי חדשות המישטרה מקבלים רושם שונה לחלוטין. השאלה היא — האם בגיליון הבא של חדשות המישטרה תיר פיע גם ידיעה על חקירה שעורכת ה"מישטרה בפרשת חדשות המישטרה?

הודעה לנוסעי EL

הנהלת "אל-על" ממשיכה להחרים את "העולם הזה", כיגלל עמדתו הבלתי-תלויה בענייני תעופה.

בניגוד לכל חברות-התעופה האחרות, הרואות באספקת עיתונים שרות חיוני לנוסעים, המשלמים הון-עתק עבור כרטיסי-הטיסות, סבורה הנהלת "אל-על" שזהו אמצעי לשחד עיתונים הגוונים ידיעות שאינן נעימות לחברה.

"העולם הזה" לא ייכנע ללחץ זה, וימשיך לסקר ענייני תעופה לפי מיטב מצמונו והכנתו.

מאחר ש"העולם הזה" הוא העיתון הישראלי היחידי שאינו מצוי במטוסי "אל-על", על הנוסעים, המבקשים לקרוא את "העולם הזה" בעת הטיסה, להצטייד בגיליון השבועון לפני ההמראה.

העולם הזה

בן-ציון או 47 מיליון דולר?

מדינת ישראל עומדת עתה בפני דילמה קשה: להרשיע את **יהושע בן-ציון** בדיון ולהפסיד 47 מיליון דולר, או לזכותו מכל אשמה ולקבל חזרה 47 מיליון דולר משווייץ.

כזכור, ההאשמה העיקרית נגד בן-ציון היתה כי הפקיד סכום של 47 מיליון

אסיר בן-ציון
מעצר או כסף?

דולר בבנקים בשווייץ, הציגם במאזן הבנק כחופשיים, כאשר למעשה היו משועבדים להבטחת הלוואות הבנקים למימשחת **ויליאמס**. בית-המשפט ה- מחוזי בתל-אביב קיבל את גרסת התביעה כי אכן הכסף משועבד ולכן אין לבקשו חזרה, והרשיע את בן-ציון בגניבת 47 מיליון הדולר.

עמדתו של בן-ציון היתה, כי הכסף חופשי וכי מפרק, "בנק ארץ-ישראל - בריטניה" יכול לקבלו חזרה ולהקטין בהרבה את הפסדי תפיסת הבנק. לפני ימים אחדים הגיעה ארצה חוות דעת של ד"ר **אדולף רבר**, היועץ המשפטי של "יו-בי-אס". הבנק השני בי גודלו בשווייץ. חוות-הדעת הזו קובעת כי הכספים אינם משועבדים, וכי המפרק בישראל יכול לתבוע אותם חזרה. חוות-הדעת של ד"ר רבר נמסרה ל- מפרקי-הבנק, העומדים עתה בפני בעייה. האם לפעול לפי חוות-הדעת ולתבוע את הכסף חזרה, או להעדיף להרשיע את בן-ציון גם בבית-המשפט-העליון, שידון ב- קרוב בנושא, ולהפסיד את הכסף? שכן, אם יתבעו את הכסף, יטען בן-ציון כי החזרת הכסף היא הוכחה לצידקתו, בעוד שהבנקים בשווייץ יביאו כהוכחה יחידה לשיעבוד הכסף את פסק-הדין נגד בן-ציון.

סינף לישראלים בארה"ב

חברת שירותי הפקות הסרטים, "ישראלים" פתחה בניו-יורק סינף קבוע, הנותן שירותים מיקצועיים בענף הסרטים. השירותים הללו יחסכו למפיקים זרים עד ארבעה חודשים, זמן הדרוש להם כיום לניהול מגעים עם גופי הממשלה בישראל.

"ישראלים" החלה את פעולתה בארצות-הברית בהפקת הסרט "החיסול", שבו מככבים השחקנים הזרים **ריצ'ארד וידמארק** וג'ייל האניקט. בהפקה יושקעו 1.6 מיליון דולר, והבימוי בידי **פיטר קולינסון**.

חמפיק הוא **יוסף שאפטל**, וההפקה היא עבור חברת "וורנר". בסרט משתתפת גם החברה הישראלית, "ברקי-פטה-המפרס" ב-400 אלף דולר.

הסינף האמריקאי של "ישראלים", המנוהל על-ידי **אלכס מסיס**, עוסק עתה בשורה של הפקות עתידות, ביניהן סרט המבוסס על סיפור של **יורם קניוק** בבימויו של **יאן קאדאר**, וסרט נוסף בשם "רכבות דרך רוסיה", בהשתתפות **תיאודור ביקל** ו**סילביה מיילס**, שבבימויו של **סטיב סטרן** ובהפקת חברת "ק-גיטי".

מזגן באנרגית

השמש

חברת "תדיראן" נמצאת בשלבים מת- קדמים של פיתוח מערכת משולבת של מזגן-אוויר ומחמם-מים ביתי, שיכלול כוח מאנרגיית השמש. החברה מפתחת את הדגם הניסויי מזה שנתיים, ועוברת בקרוב לשלבים ניסויים, בשטחים שהיא רוכשת בקריית-המדע באוניברסיטת תל-אביב.

כמה מרוויח

צייר?

הצייר **מיכאל ארגוב** הוא גם נציג אגודת הציירים כלפי מסי-ההכנסה, ו- בכל זאת צריך היה לפנות לבית-המשפט בתל-אביב, בערעור נגד השומות שהוציא לו פקיד השומה.

מתוך התיק התברר כי מסי-ההכנסה מכיר לגבי ציירים בניכוי גלובאלי - ללא קבלות - של הוצאות בסך 35% מן ההכנסות. התברר גם כי הצייר הרוויח בשנת-המס 1970 5829 לירות בלבד, ואילו בשנת המס 1971 הצליח יותר, הרוויח 61 אלף לירות.

חברת מימון

חדשה

החברה למימון ופטורינג "סי-אף-סי" מרחיבה את תחומי פעולתה. החברה הוקמה על-ידי **משה מאייר**, באמצעות חברה זרה בשם "קומפרהנסיב", שלה 51% בחברה הישראלית, עוד כעשרים אחוזים מניכסי מאייר הם בשליטת אחיו, **מרדכי מאייר**, והיתר שייך לבנק "אנגלר פורטוגו" של סר אייזיק וולפסון, ליבואן **אפרים גוזמן**, וכן לחברת ניכ-סי קרמרמן. החברה מנוהלת על-ידי ח"כ **זלמן שובל**.

ח"כ שובל
מבנק לחברה

שמגר אוסר על הבנקים

לקבל מאזנים בלי אחריות אישית

היועץ-המישפטי-לממשלה, **מאיר שמגר**, הוציא בימים אלה חוזר לכל הבנקים, בו הורה להם לסרב לקבל מאזנים של חברות שאין עליהם אישור של רואה-חשבון באופן אישי. עדיכה היו חתומות על המאזנים החברות של רואה-חשבון כחברות בע"מ.

החוזר נועד לסגור את הפירצה הקיימת בחוק לגבי אחריותם של רואה-חשבון על מאזנים. בעיקבות פרשיות "החברה לישראל" ו"ורד", הגיש היועץ-המישפטי לממשלה תלונות ללישכת רואה-חשבון, נגד רואה-חשבון שחתמו על מאזנים כוזבים. התברר כי לישכת רואה-חשבון אינה יכולה כלל לפעול נגדם, שכן על המאזנים חתומות הפירמות, כמו "עוזי שטייברג בע"מ" או "קסלמן את קסלמן בע"מ", ואילו חוק רואי החשבון מאפשר הגשת תלונות ונקיטת צעדים רק נגד רואה-חשבון באופן אישי, ולא נגד החברה כולה.

כדי להתגבר על סתירה זו, הורה עתה שמגר כי להבא יסרבו הבנקים לקבל מאזנים, אלא אם חתם עליהם רואה-חשבון באופן אישי כדי שניתן יהיה להטיל עליו אחריות.

בנק "איגוד"

פעל כשורה

בדיקה של היועץ המישפטי של בנק "איגוד", העלתה, כי אין דופי בפעולות סינף הבנק בבורסת היהלומים, בו פעל גיזבר "עמידר" **צבי כץ**. התברר כי מנהל הסינף, **יחיאל רוזנבאום**, פתח את החשבון המיוחד של "עמידר", נוסף ל- חשבון הרגיל של החברה, בהתאם ל- הוראות. בניגוד לעדותו של כץ, לא הוציאו מבנק "איגוד" את הרווחים של כץ לחשבונות מיוחדים של "עמידר" ב- בנקים אחרים, אלא הוציאו צ'קים על שמות עובדי-החברה, בסכומים שונים. לכל צ'ק הקדים כץ והגיש מיכתב-אסמכתה של החברה, ועליו שתי חתימות של מורשי-חתימה.

מתברר גם, כי כתב-האישום של פרק-ליטות מחוז תל-אביב נגד כץ אינו תואם את העובדות בבנק "איגוד". סינף 4 בכתב האישום קובע, כי כץ פתח את החשבון המיוחד כאשר הוא-ילדו מורשה לחתום בשם החשבון. אולם במציאות נפתח החשבון כאשר ניתנה זכות-חתימה לכמה מורשי-חתימה מחברת "עמידר". אגב, הסתבר גם כי כץ עשה עסקות בניירות-ערך בכספי החברה שהיו ב- חשבון הרגיל שלה בבנק "איגוד", הרוויח סכומים לא-גדולים על עסקות במניות "בנק-דיסקונט".

גידול במכירת "אבנעל"

רשת חנויות-הנעליים "אבנעל" תגיע השנה למחזור של 20 מיליון לירות - גידול של 70% לעומת השנה הקודמת. כמחצית הגידול באה מרכישת חנויות-הנעליים לילדים, "פיל". בעליה ומנהלה של "אבנעל", **יצחק שני**, מסר כי הרשת פותחת עתה שלוש חנויות חדשות, ו- תמנה בסך-הכל 32 חנויות ברחבי הארץ.

"דיפלומט"

מייצא

חמש שנים אחרי שווילקינסון החל במהפכת התערים חסרי הסכין, הגיע ארצה קרוב-מישפחה של אותה המצאה. מיפעל "דיפלומט" החל בייצור סכין גילוח, בשיטה החדשה המבוססת על ידית-החזקה מלתוכה מכניסים סכין ככול המוצא ממחסנית. שיטת דיפלומט דומה לשיטת "גילט".

ל"דיפלומט" הזמנות-ייצוא של הסכין החדש לשנה זו ב-360 אלף דולר, ובשנה הבאה מקווים לייצוא של מיליון דולר. מחיר המכשיר בישראל הוא 19.60 לירות, כולל מחסנית ובה חמישה תערים.

הכל קונים

את הכל

עיסקת-מקרקעין מן הגדולות ביותר בישראל הסתיימה בימים אלה, עת קנו **גרשון רוזוב**, בעל "גיבור", והמהנדס **יוסף יודסין**, את פרדס מרוגש ב-רמת-גן. בעל השטח הוא היהודי **ארתור בראונר** מברלין. השטח הוא בן 160 דונם, ושוייו כ-40 מיליון לירות. הקונים יתנו למוכר, בתמורה, דירות במקום כסף. בראונר יקבל שליש מכמות הדירות שייבנו במקום. השטח נמכר בחלקו כבר לפני שנתיים

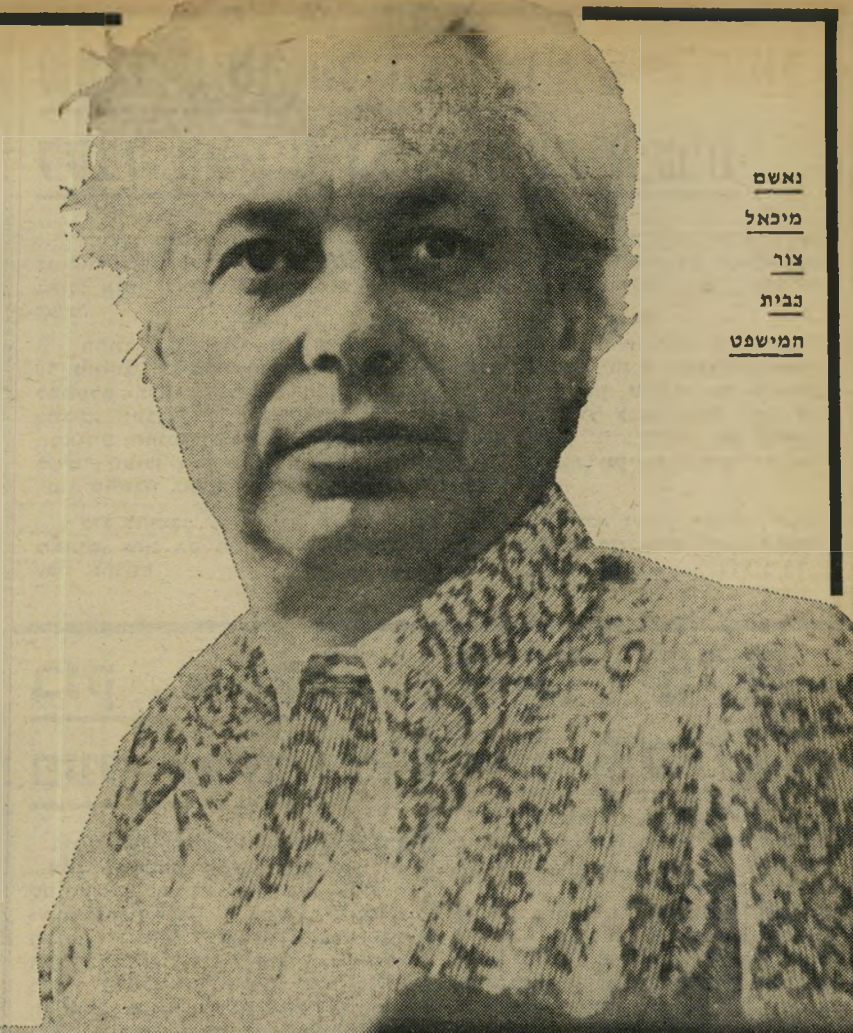
ארתור בראונר
מגרובנים לבניינים

לחברת "סולל-בונה" יחד עם משקיע גרמני, אבל העיסקה בוטלה. רוזוב הוא שותף שקט בחברות-הבנייה של יודסין, מזה שנים רבות. חברת הבנייה העיקרית על יודסין היא "רמיר". הוא בונה בעל-שם, הקים את קולנוע "תל-אביב", ובונה עכשיו את הסיפרייה העירונית בתל-אביב ואת אוניברסיטת חיפה.

היהלומן **אפרים נועם** מרכז קבוצת משקיעים שקנתה מיגרש של 1.5 דונם לערך מול בורסת היהלומים ברמת-גן, ב-12 מיליון לירות. במקום ייבנו בית מישדרים ומרכז מיסחרי גדול. נועם התי פרסם לפני שנתיים, עת אלמוניים הציתו את מכוניתו.

"בנק-הפועלים" משלם סכומים גבו-הים תמורת סניפים חדשים. הבנק קנה בימים אלה מקום לסניף בקצה שדרות רוטשילד בפתח-תקווה, במחיר של 8500 לירות למטר. "בנק יפת", השייך ל"בנק הפועלים", קנה בימים אלה סניף ב- מרכז נתניה, במחיר של 6500 לירות למטר. "בנק הפועלים" קנה מן היום **אריה פילץ** את קומת הקרקע של בית "אלי-טליה" בתל-אביב, מול מלון "דן", יפתח שם נציגות לאמריקה הדרומית. הבניין היה שייך ליהודי האמריקאי **עימנואל מזרחי**, שמכר אותו לפילץ תמורת 600 אלף דולר. פתיחת הסינף של "הפועלים" שם תהיה מכה ל"בנק לאומי", ששלט באיזור באמצעות סיניפו שבמלון "דן".

סוגרים את תיבת פנדורה

נאשם

מיכאל

צור

נבית

המישפט

החוקרים השתדלו שלא להביא לדין את נותני השוחד, ונמנעו מלהרחיב את החקירה אל אישי המימסד

צור צומצם, ונכתב כך שלא ניתן בעיקר בותיו להגיש כתבי אישום נגד אחרים, למשל אלה שצור ציין כי שיחדו אותו. לדוגמה: טיבור רוזנבאום הוא אורח ישראלי, וכאשר כתביהאשום מאשים את צור בקבלת שוחד של 15 אלף דולר ממנו בישראל, הרי ניתן להגיש תביעה על שוחד נגד רוזנבאום.

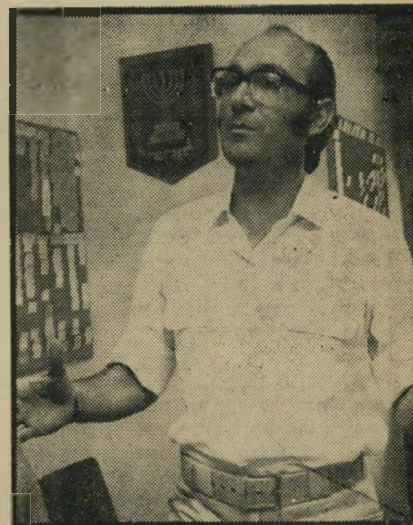
על עבירות שוחד ניתן לתבוע רק אזרחים ישראלים, ורק אם העבירה נעשתה בישראל, אם

ניצב מישה זיגל בבית המושפט הגבלת החקירה

א פור להאמין להודעות המישטרה ושר המישפטים, כי הם ימשיכו לחקור את תיבת הפנדורה של מיכאל צור. באותו זמן שהשר צדוק ומפכ"ל המישטרה שאול רוזוליו יוצאים בהכרזות מסופצות על להיטוטם לחקור הכל, ולטהר אחת ולתמיד את גילויי השחיתות במנגנון המדינה, הם עושים בשקט הכל כדי לצמצם את החקירה ולנעלה על בריח.

מתחת לבלה-בלה בעיתונים, מסתתרת עובדה אחת יסודית: תיבת הפנדורה של

פרקליט מחוז קרמי צימצום האישום

טין, מבלי שהחוקרים עשו ניסיון כלשהו לשאול אותו על כך. עובדה מיספר שתיים: באותן פרשיות שצור סיפר עליהן מיומנתו, כמו עיסקי היהלומן פסח ברמן או עיסקי אילין, או על קשריו עם הקבוצות המשקיעות ב"חברה לישראל, לא נעשה כל ניסיון לגלות יותר משחשף צור (דברים אלה נכתבים עליסמך ידיעת עדותו של צור במישטרה). עובדת מיספר שלוש: כתביהאשום נגד

מיכאל צור נסגרה באופן הרמטי. המוני בית ישראל, היושבים מול הזירה ומצפים לקורבנות נוספים שיושלכו לתוכה כתום ההתמודדות בין ניצב מישה זיגל לבין מיכאל צור, יצטרכו כנראה להסתפק בסיריטלויזיה על עבודת המישטרה ב"אמצעות אחרות. עובדה מיספר אחת: מיכאל צור לא אמר בעדותו כל מה שידוע עליו. על שורה שלמה של פרשיות דילג לחלו-

נציג הגרמנים ראהה הצנעת הפרשה

לסגור את הפרשה - „העולם הזה“ מגלה את מה שנמנעים לחקור

לתבוע להפיק מסקנות אישיות נגד הנציגים הגרמניים, ולהחליטם. הנציגים הגרמניים, המגיעים ארצה לקראת חגיגות יגובו בתביעות על הוצאת שם רע בחו"ל נגד כל מי שיחזרו על כתביהם האישום והאשמותיו נגדם. מדוע דוור קא בחו"ל? כיוון ששם אין הגנה לטענה שהדברים הם ציטוט מכתב-האישום — טענה המהווה הגנה בישראל. הגרמנים כבר הודיעו למישטרה כי בי דעתם למסור לה הודעה, והביעו פליאה על שהפרקליטות קיבלה את גירסת מי כאל צור בלבד בנוגע לעסקות בינו ל- בינו, ולא טרחה כלל לשאול את פיהם. הם מצביעים על כך שלפני חודש בלבד היה בארץ לורנץ צדרבאום, וניתן היה לקבל את דבריו מבלי לנסוע ברחבי העולם כפי שעשה ניצב-מישנה בנימין זיגל.

הברון

ומיכאל צור

פ רט לכך, אם יעלה הברון האש- מות נגדם ישיבו בגילוי שמשו-מה צור לא נשאל עליו כלל, ואין על כך האשמות. מסתבר כי בחודש מארס 1973, כאשר צור היה מנכ"ל „החברה ליישור“ והברון יושב-ראש מועצת-המנהלים שלה, חתם צור חו- זה עם הברון רוטשילד, דפיו ישי- מש יועץ כספי מיוחד של החברה „פרומיטקס“, שהיא חברת-הגג של הברון. לפי החוזה יכהן צור כיו- עץ משך חמש שנים, ויקבל שכר של 25 אלף דולר לשנה. החוזה קבע כי התשלומים יהיו מדי שנה ששה חודשים, וינתנו לצור במקום שיקבע הוא, מחוץ לשווייץ.

קור את נהגו של מיכאל צור, דויד אבירך ישי עדייראייך לכך שאבירך היה נהג צאת מדי-שבוע בשלי- חיות של צור לתעשייתם שרי- נים, למדא את מכוניתו במיצרבים שאותם לקח ללא תמורה.

נושא נכבד אחר שצור לא נשאל עליו, ואשר עלה למדינת ישראל 250 מיליון לירות טבין-ותקלין, היה עניין קשריו עב עורר-הדין האמריקאי לו ברנט. צור היה האיש שהכריח את ממשלת ישראל לפתח את תשלובת ערד בשיטת המצר- המרחף של חברת אלייד האמריקאית, ולא בשיטת אמר-בניאל הישראלית. הנסיון הוכיח כי חברת אלייד רצתה לב- דוק באמצעות ערד את יעילות המצר- השקיעה כמה מיליוני דולרים בניסוי שבו השקיעה ממשלת ישראל 250 מיליון לירות, בחשבה כי האמריקאים מתכוונים ברצינות להקים מיפעל.

איש-הקשר בין צור „אלייד“ היה עורך-הדין היהודי לו ברנט, שתיווך בעיסקה בין „ערד“ ל- „אלייד“. לצור היו עוד קשרים מסויימים מאוד עם ברנט, שהביא אליו משקעים לחברה-בת של בתי-הזיקוק. כאשר החברה הפסי- דה, הסדור צור כי ימירו להם את השקעתם הכושלת בהשקעה ריווחית בבתי הזיקוק. צור לא נשאל מדוע נהם כלי-כך לקבלת התכתיבים של חברת „אלייד“ האמריקאית. אילו חקרה המישי- טרה את מנכ"ל מישור-הפיתוח לשעבר, מנחם כדר, תשמע ממנו דברים מעניינים ביותר על כך. אבל המישטרה לא עשתה זאת.

הסיכוי היחיד כי משהו בכל זאת ייצא החוצה, וכי השתקת הפרשיות לא תצליח, הוא בהתפתחויות הצפויות בחברה-לישר-

את עסקיו המסובכים של מיכאל צור ותרגומו הכספיים, עד שזא נותרו זה חשק וכוח לחקור רבי- רים נוספים. וכאזה היו רבים.

למשל, המישטרה לא ניסתה כלל לברר את פרשת השוחד בסירה-ליאונה, שנאסרה לפרסום עליידי ועדת-הכספים של הכנסת. צור קיבל בשנת 1968 מיליון דולר מן האוצר כדי לשחד שרים במדינת סיירה- ליאונה, לצורך הקמת בתי-זיקוק שם על- ידי בתי-הזיקוק הישראליים וחברה יפנית. לאחר זמן היתה הפיכה במקום, ועיסקת- השוחד פורסמה תוך נקיבת סכום של חצי מיליון דולר. החברה היפנית, השותפת לשוחד, ידעה כי היא נתנה חצי מיליון וכן בתי-הזיקוק הישראליים נתנו חצי מיליון, ומכאן צריך היה להיות בסך-הכל מיליון שלם. היפנים באו ארצה לברר מה קרה לחצי מיליון דולר. צור סיפק אז הסבר מפוקפק ביותר, שהתקבל בלי-ת בריה — ורק בגלל התירוץ שחקירת הי- מישטרה עלולה לקלקל את יחסי ישראל עם אפריקה, נסגר אז העניין.

אולם כיום אין עוד מה לסגור, ועד עכירה זו לא חלה התיישנות. מדוע, אם כן, לא טרחה המישטרה לחקור את צור על העיסקה?

א, למשל, קשריו של צור עם מרסל „צילי“ הרמן, שחלקם מהווים קטע מכי- תביה-אישום. צור מואשם כי הומין במס- פנות באיטליה שתי אוניות באמצעות הר- מן, קיבל ממנו שוחד בסך 130 אלף דולר, כתבי-האישום מקפיד לציין כי השוחד נלקח

המשוחד אינו ישראלי. אולם כתבי- האישום בסעיף זה קובע, כי צור קיבל את השוחד בתוקף היותו מנהל בחברת-נפט איוולפית ולא כהיותו מנהל בחברות ישראליות, כך שהשוחד לא ניתן לעובדי-צו- בור ישראל, אלא למנהל זר — ולכן לא ניתן לתבוע את המשוחד!

עובדה מיספר ארבע: חקירתו של מיכאל צור הסתיימה עם הגשת כתבי-האישום. לפי החוק אסור לחקור אותו על החומר שעליו הוגש כתבי-האישום. עורכי-הדין של צור, ארווין שימרון וישי לוויט, לא יאפשרו לשאול אותו על נושאים אחרים לפני הי- מישפט, בנימוק שעליהם להכין את הי- מישפט עימו. בית-המשפט אף קבע כי יעמידו את צור לרשותם לכל הזמן שי- ידרשו. המסקנה: קץ לחקירות של תיבת- הפנדורה, שחלקה הקטן בלבד נחשף.

עובדה מספר חמש: השבוע קבע בית- המישפט המחוזי בתל-אביב שלושה ימים בלבד למישפט של צור, בחודשים מאי ויוני. הסיבה: צור יודה בחלק מן הי- עובדות, לא יהיה צורך בחקירה ממושכת. במסגרת מצומצמת זו לא ניתן יהיה כלל לחקור אותו ולהוציא ממנו את האמת על פרשיות, שחלקן התגלו וחלקן לא. חמש עובדות אלו דיין להביא ידרי המסקנה כי החר חוזיר עכי- בר. אין כל כוונה לחקירה רצינית של צור ומעשיו, ויסתפקו בהעי- מדתו לדין וענישתו — בחינת זריקת עצם להמונים, שיחשבו כי נעשה דין-צדק.

רות צור (מימין) במיסדרון בית-המישפט
חאגרא רמא

באיטליה, מבטיח בכך כי לא ניתן יהיה לתבוע את הרמן לדין. הרמן היה מהגנס בחברת רסקו בישי- ראל, ואשתו פיתחה קשרים עם הנספח הכלכלי הצרפתי. באמצעות קשרים אלה שימש מתווך בהזמנת האונייה שלום. לאחר-מכן היה הרמן נאמנו של צור בפריס. וצור עשה עימו עיסקות רבות. אחת העסקות שטרם נחקרו היא זו שבה קנתה „ציוס“, בחוראת צור, את צי האוניות הישנות של האחים עופר-הרשקוביץ, השבוי רה אותן מייד לאחים עופר להפי- ענה. לפי שמועות, היה הרמן הי- מתווך גם בעיסקה חשודה זו.

המישטרה לא חקרה את צור על שום עיסקה אחרת בספנות, פרט למה שסיפר מרצונו על העיסקה של הרמן עם שתי האוניות שהזמין.

הנהג

החרוץ

למשל: צור סיפר כיצד קנה מכונית לארץ במחיר מופחת מיצרן- המכוניות אפרים אילין, שגם עזר לו הי- הלואות לבניית דירותיו בירושלים (צור גר בשתי דירות מחוברות יחד ברחוב תלחי בירושלים). משל אחר: המישטרה לא טרחה, לח-

אומנם, ראש אגף-החקירות החדש במישטרת ישראל, ניצב יעקב קדמי, המכהן כיום כפרקליט מחוז תל-אביב, מב- טיח כי כמה ציונות-חקירה ימשיכו לח- קור כל פרט הקשור בפרשיות תיבת-הפנ- דורה של מיכאל צור. הוא מבטיח, חגיגית, כי המדיניות היא לחקור גם פרשיות שי- חלה עליהן התיישנות, אם גיבורן נושא מישרה רמה, למען יוסקו מסקנות אי- שיות כלפיו. קדמי ודאי יעשה כך, כאשר ייכנס לתפקידו החדש. אך בינתיים היתה למישטרה האפשרות לחקור את מיכאל צור, והדבר לא נעשה.

חוסר-

אונים

כ אשר זוכרים כי בחקירת עמירד מסתפקת המישטרה בגיבור צבי כן, ואינה הולכת הלאה אחרי העיבות המובי- לים אותה אל ראשי החברה, או כי הי- מישטרה גרעת מחקירה רצינית של פרשת הוצאת הכספים במירמה עליידי הממונה על הכנסות המדינה, משה נוידרפר, שלקח כספי מדינה לרכישת דירה בירושלים למגורים עבורו והשכירה לאחרים — כל אלה אך מחזקים את הרושם כי הכל אינו אלא בלוף אחד גדול.

המישטרה כה חתאמצה לחבין

מיכאל צור על ספסל הנאשמים

— לבריא עמיתא

התשלום הראשון התעכב בגלל ויכוח של צור עם פקיד-השומה על גובה המס שיש לנכות מן התשלום. מכל מקום, הסכם זה בין יושב-ראש מועצת-המנהלים, שי- שכר את מנכ"ל החברה כיועץ שלו בעס- קיו האחרים, הוא מוזר ביותר. אין פרי- טים עליו בתשקיף של החברה שפורסם, למרות שהחוק מחייב לגלות הסכם כזה לבעלי-המניות.

אין לשכוח כי הברון היה קשור עם צור גם בעיסקה-הנפט שצור ניהל באירופה, באמצעות חברת-התב של בתי הזיקוק, בעסקים אלו הרוויחו הכל כסף רב, וכל אחד היה מעוניין כי צור יכניסו כשותף בכיר יותר לעיסקה-הנפט שלו.

משום מה, אין בחקירת המישי- טרה זכר לחוזה זה שבין הברון לצור. אין להניח כי הוא יעלה בבית-המישפט.

עניין זה, כמו פרטים רבים אחרים, יכול להתברר בישיבות הנהלת החברה לישראל או בישיבות בית-המישפט בי- שווייץ, שידון בקרוב — כך יש להניח — בהתמטות הבנק של רוזנבאום.

ב יידת המישטרה שעברה ברחוב אבן-גבירול בתל-אביב, בשעות המוקדמות של בוקר יום השבת לפני שבוע, הבחינה בוזג צעיר המהלך על המדרכה בצורה משונה. הבחור, שנראה צעיר מעט מהבחורה, תמך בחברתו שלא תמעד, אולם גם הליכתו שלו לא היתה יציבה ביותר. שוטרי הניידת החליטו להיעצר ליד בני-הזוג כדי לעזור להם, אולם ברגע בו נעצרה מכונת הקורטנה הלבנה בעלת המיטפר האורחי ליד השניים, התמוטטה הנערה והתעלפה.

מבט מהיר של השוטר שזינק מהניידת הספיק כדי להבחין כי הבחורה מסוממת לגמרי. השניים נלקחו מייד למטה הנפה הצפונית, ולשוטרים נדמה היה כי הצליחו לתפוס עוד צמד רגיל ממעשני הסמים הצעירים של בנייה טובים בתל-אביב. שוטרי אותו סיור לא ידעו, כי עם מעצר זה הם חושפים את אחת הטרגדיות המזעריות של החברה התל-אביבית ושל עולם העיתונות הישראלי, הטרגדיה של שרון קשת, בתה בת ה-20 של אחת העיתונאיות המפורסמות והשנונות ביותר בישראל — סילבי קשת.

„קנינו את

החשיש משרון”

ה שניים שנתפסו עלידי שוטרי המדור המרכזי היו פלורה בדר (23), צעירה בעלת שיער קצר, עיניים בולטות וגוף חטוב ועמית לווינסון, סמל בשירות חובה. צה"ל, אשר היה בחופשה באותו ערב, מייד לאחר שהתעוררה פלורה מעלפונה, בתחנת-המישטרה, הודתה כי היא ועמית עישנו באותו לילה סמים בדירתה של צעירה שלישית, אוסנת קוט, המתגוררת עם הוריה ברחוב וייצמן 50 בצפון תל-אביב.

העיתונאית המפורסמת

סילבי קשת,

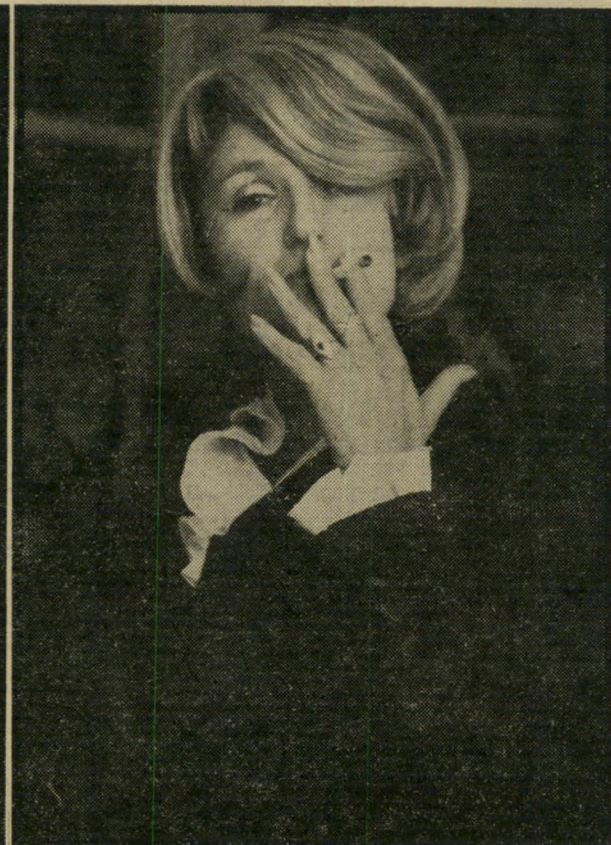
הכתב לענייני-מיפלגות של ידיעות אחרונות, עיתונה של סילבי, שלמה („נקדי”) נקדימון (באמצע) והכתב לענייני-מיפלגות של העיתון הקודם בו עבדה סילבי, הארץ, רן כיסלו. למרות חוסר הבנתה המוחלט בפוליטיקה, נהגה סילבי לבחור את קורבנות רשימותיה ואת ידידיה האישיים בעיקר מעולם הפוליטיקה הישראלי, בידעה כי מילחמת-הקיום שלה תלויה בהם.

מי שהפכה אחת העיתונאיות המפורסמות והעוקצניות ביותר בעיתונות הישראלית, בעת ישיבת אחד ממרכזי המיפלגות בארץ, כשהיא אוספת חומר לסור שלהלשעבר „חץ מסילבי קשת”. ליד סילבי יושבים שניים מבכירי העיתונאים המיפלגתיים בישראל,

שני צעירים ושלוש צעירות שנתפסו - כל אחד לחוד - כשהם מסוממים

או מחזיקים בחשיש, הצביעו כולם על מי שמכרה להם את הסם

הטרגדיה של שרון קשת

האמא הזוהרת, סילבי קשת כאשת-חברה, שהבת ניסתה להתחרות ב

בת המדוכאה: שרון קשת, הבת שגדלה בצילה של אם זוהרת ומפורסמת

שליחים לביתה של סילבי קשת, לסגור איתה חשבונות. הפעם נבחרו השכנים, שהיו רגישים כבר לקולות משונים מדירתה של סילבי קשת, מן הנקישות החזקות על הדלת. אחד מהם אפילו טילפן למיטרה הסמוכה, והודיע כי מתבלים פורצים לבית. שכנים אחרים, אמיצים יותר, יצאו עם פיגמות לחדר המדרגות, לראות מה שוב קורה בביתה של סילבי.

אולם הפעם היו אלה אנשי החוק שדפקו בחזקה, משך שעה ארוכה, על דלת הדירה. הם לא באו אל סילבי קשת, מטרתם היתה שרון קשת, הבת. הם באו לעצור אותה בעונן חשד שהיא סוחרת בסמים אסורים ומפיצתם.

ההיסטוריה

של סילבי

כשניצבו ששת החשודים בפני ה' שופט יצחק רביבו, בשבוע שעבר, הורו כמעט כולם בעבירות שאותן ייחסה להם המיטרה. סיפרה אוסנת קוט: "קניתי חתיכת חשיש לשימושי האישי". אתי גרבר סיפרה, בנוכחות הוריה הגדומים: "אני מעשנת פעם בחודש, לא יותר". עמית לווינסון סיפר: "אני מעשן לעיתים רחוקות", ואילו פלורה בדר סיפרה: "יש לי אח שהוכנס לבית החולים נווה איתן... הוא שהדית אותי לשימוש בסמים. אחי כפה עלי דברים שלא רציתי לעשות". רק שניים מן החשודים לא הודו באשמת שיוחסו להם. היו אלה שמעון בן-ישי, אשר התגורר עם פלורה וטען כי התחלף איתה ימים מספר קודם לכן בחדרים, ובחזר שהיה קודם של פלורה נמצא חצי-שיש" — ושרון קשת, אשר מילאה פיה מים.

אולם השופט הנכבד יכול היה להבין (אם אומנם אשמה שרון בדברים שטוענת לגביה המיטרה) כיצד זה קרה שבתה של העיתונאית המפורסמת הגיעה אל מאחרי סורג וברית — אילו התעניין בחיי המישיש פחה של האם והבת, ובייחוד בהיסטוריה של האם.

כשהיתה סילבי קשת בת 19, כגילת של בתה היום, היא היתה חילת בחטיבת כרמלי, במילחמת השיחור. או לא היתה עדיין אותה אשה זוהרת, הלבושה לפי מיטב האופנה, הבושה פיאות נוקריות בשלל צבעים בוהקים וכל מילה שלישית שלה מעוברת מאנגלית או מצרפתית. אז היתה סילבי נערה שמנמנת, ביישנית, לא יפה, שעברו עליה כל הלבטים של צעירה בלתי-מושכת.

גם שמה לא היה עדיין סילבי קשת, אלא חיה שניידר, והיא היתה בין החיילות הפחות-מקובלות על חברת צעירות חיפה, אשר התגייסו לחטיבת כרמלי. אולם דבר אחד הבדיל בכליאות בינה

מי פוצץ - ולמה?

הפיצוץ בדירתה של סילבי קשת, שבוצע לפני חודשיים וגרם נזקים גדולים לדירה, עורר גל תונות, כאשר הכל בטוחים כי הפיצוץ נעשה על רקע דברים שכתבה סילבי. עתה חושדים חוקרים מיסטרתיים שהפיצוץ בא על רקע קשריה של שרון בעולם התחתון.

בבית המישפט

על ספטל הנאשמים שעליו יושבה בשבוע שעבר הבת שרון, יושבה לפני מיספר שנים האם, סילבי. היה זה בעת מישפטי-הדיבה שהגיש נגד סילבי שר'הדות יצחק רפאל, שנשתיים בפשרה.

אוסנת, בתו של עסקן פוליטי חשוב באחת המפלגות הקטנות, הוערה משנתה בשעה חמש לפנות-בוקר עלידי שוטרי המדור המרכזי. בחיפוש שנערך בדירתה נמצא חומר אשר, לפי המינוח המישטרי "חשוד כחשיש. בדליסיגריות המכילים חומר החשוד כחשיש".

הוריה של אוסנת, אשר בדירתה נערכה מסיבת-הסמים של השלושה, לא ידעו כלל כמה מדובר. סיפרה השבוע פלורה: "בארנו ערב הגענו לביתה של אוסנת, עמית ואני. זה היה בשעה 10 בערב. ההורים שלה ישנו, ואנחנו עישנו חשיש". אוסנת המבולתלת, אשר פחדה מהוריה יותר מאשר מהמישטרה, הודתה כי באותו ערב עישנה חשיש.

אולם פלורה, שהיתה, לפי דבריה, עדיין תחת השפעת הסם בעת החקירה במישיש-טרה, לא הסתפקה במסירת שמה של אוסנת למיטרה. היא מסרה את כל השמות אשר היו קשורים, לדעתה, ברשת של הצעירים מעשי-החשיש. היא סיפרה על חברה נוספת שלה, אסתר ("אתי"), גרבר, הגרה אף היא בצפון-תל-אביב, ברחוב שטרק 23, כאחת שהיתה מעשנת איתה חשיש וכן סיפרה על ידיד שלה, בדירתו היא התגוררה, ששם שמעון בן-ישי, המיטרה מיהרה לדירתה של אתי גרבר ועצרה אותה, וכן לדירה של פלורה, שם נעצר שמעון בן-ישי.

אולם ההפתעה הגדולה ביותר זומגה ל' מיטרה רק לאחר כל המעצרים האלה. המיטרה, אשר מואשמת בדרך-כלל ב' מיקרים כאלה כי היא נטפלת אל מעשני החשיש הקטנים במקום אל הפושעים הא' מיחיים, המפיצים ומוכרים אותו, לחצה על החשודים לגלות אצל איזה סוכן, (או לפי העגה של העולם-התחתון, ה"פושר") קנו את החשיש.

תשובותיהם של פלורה, עמית ואוסנת היו זהות: "קנינו את החשיש משרון קשת, בתה של העיתונאית סילבי קשת, כשאמא שלה היתה בחו"ל".

השוטרים שהתדפקו בשעה חמש וחצי לפנות-בוקר על דלת דירתה של סילבי קשת, ברחוב ויתקין 23 בתל-אביב, ליד מטה מחוז המרכז של המיטרה, עוררו בהלה רבה בקרב דיירי הבית. לפני כחודשיים התעוררו דיירי אותו בית משו' תף בבהלה כאשר קול נפץ עז בקע מכיוון דירתה של העיתונאית סילבי קשת. לאחר הפחד הראשון, כי מחבלים פרצו לתוך הבית, נרגעו השכנים. חומרי-החבלה שהונחו על ידי אלמונים ליד דירתה של העיתונאית, היה מכוון אליה.

דברים רבים נכתבו אז, ואפילו מאמרי מערכת הוקדשו לנושאי הפיצוץ בביתה של סילבי קשת וחופש העיתונות. כל אחד ממנהיגי המדינה, שאותו עקצה סילבי בעבר בשבט לשונה, היה חשוד-בפוטנ' ציה. עשרות שמועות עברו בחוגי העיתור' נאים, על אישים שונים שכביכול שלחו

בינתיים מגלה שרון קשת נאמנות ל-
חבריה סוחרי הסמים, ומסרבת לאשר בפ-
ני המיטרה גירסה זו. אם תוסיף לעמוד
בהתנגדותה, היא תופיע כנאשמת בודדת,
וכל האחריות תוטל עליה. אם תסכים לש-
תף פעולה עם המיטרה ולהסגיר את
חבריה, הכרישים הגדולים שבין סוחרי
הסמים, יהיה בודאי עונשה — אם תור-
שע — קל יותר.

לגבי שאר החשודים נוטה המי-
טרה לסגור את התיק. ברור לה כי שלושה
מהם — אוסנת קוט, אתי גרבר ועמית
לוינסון — אומנם עישנו חשיש, וזאת
על-פי הודאותיהם, אולם כיוון שזה ה-
מיקרה הראשון שבו נתפסו, וכיוון שכל
אחד מהם סיפר כי עישון החשיש אינו
הרגליקבע אצלו, מאמינה המיטרה כי

הידידים החליטו לשלוח לסילבי רמז עבה
שבעיקבותיו, כך קיוו, תחדל סילבי להפ-
רע לקשרים שלהם עם הבת.

המיטרה שחקרה גם בכיוון זה, אומ-
נם גילתה קשרים של שרון עם מיספר
טיפוסים מפוקפקים שהיו ידועים לה כי
סוחרי-סמים, אולם הקשר בינם לבין ה-
פיצוץ לא הוכח, ועד היום — תיק
הפיצוץ בביתה של סילבי קשת פתוח.

לפחות פעם אחת נחקרה שרון קודם-
לכן במיטרה, אולם מסיבות הידועות
למיטרה ולמיסרדי-המישפטם בלבד, מי
עולם לא נעצרה קודם למיקרה הנוכחי.
בעת שהובאה לבית-המישפט, בתחילת ה-
שבוע שעבר, טען עורכי-הדין שלה, שימ-
חה זיו, כי אין לה עבירות קודמות, אולם
נציגיה-המיטרה סיפר לבית-המישפט כי

שרון, אשר ירשה מאמה חלק מתכנון-
היה החיצוניות, התנפלה על מרחביה כי
מוצאת שלל רב. בתהליך הפוך משל אמה,
למרות שמניעיו היו זהים-כמעט, הפכה אחת
מהחבריה בקיבוץ, החלה מסגלת לעצמה
הלך-מחשבה קיבוצניק, את צורת-הדיבור
של חבריה ואת אורח-חיהם. הצעירה אימ-
צה במהרה את האידיאלים של השומר
הצעיר ומפ"ם, והפכה אחת הנאמנות ה-
פאנאטיות של דרך-חיים זו.

אך נראה כי דרך-חיה המוחספסת של
הבת לא נשאה חן בעיני האם הוזהרת,
ושרון נלקחה מזרועות השומר הצעיר ו-
קיבוץ מרחביה, ונשלחה ללמוד בכפר
הירוק, קרוב למדי לתל-אביב אך בכל-זאת
בית-ספר חקלאי עם פנימייה.
לכל מי שהכיר את המישפחה ברור היה
כי שרון תצטרך לעמוד בפני אותו תהליך

(המשך מעמוד 21)
לבין שאר החיילות, חברותיה. בעוד שהללו
היו נהנות לשבת עם החברה ליד המדורה,
או סתם באחד החדרים ולשמע צ'יזבאטים,
שהיו מלווים לעיתים במילים אשר נחשבו
או כנסות היתה חיה, בכל פעם שמילה
כזו הושמעה באוזניה, מסמיקה כעגבניה
בשלה ורצה אל המספא, כדי להתלונן.
היא נאלצה לרוץ אליו הרבה מאד, לאור
ההווי המיוחד של אותם ימים, והשניים
התרגלו זה לזה. חיה למדה להעריך
את המספא שלה, צבי קילשטוק והוא,
הצבר המוחספס והגאה, הסתגור מהערצת
החיילת כלפיו והשניים נישאו. רק תנאי
אחד היה לחיה, אשר בינתיים אימצה
לה את השם הפורטי הנוסף שהיה רשום
בתעודת-הזהות שלה, סילבי, ערב חתונתה:
על צבי להחליף את שמו עברי מצל-
צל, ביום נישואיה הפכה חיה שניידר ל-
סילבי קשת.

סילבי, כמו כל אישה אחרת, ידעה כי
גורלה בידה. היא היתה צריכה להילחם
בכך שלא היתה מקובלת על החברה, וב-
קשיים שנגרמו לה בגלל העובדה שמשך
שלוש השנים היפות ביותר של ילדותה
היתה מרותקת למיטתה. סילבי הסתערה
על הגורל במלוא כוחה.

כאם

כן בתה

היא החלה לעבוד בהעולם הזה כמי-
שכתבת, ואט-אט החלה לכבוש לה
עמדה גם בחיי המערכת ובכתיבה ממש.
המדור מיכתבים לרות, שהיה בזמנו אחד
המדורים הפופולאריים ביותר בשבועון,
היה פרי ידיה, והיא השקיעה בו מי-
מיטב זמנה ואנרגיה.

לפתע החלו להופיע במיכתבים לרות
מדוריי-מישנה, הראשון בהם היה ציפור
קטנה לחשה לי, מדור הרכילות הראשון
בעיתונות הישראלית, שהתפתח וגדל אחר-
כך לרחל המרחלת המפורסם. אחר-כך באה
הפינה נערת השבוע, שהייתה אותה-הזינוק
לכתבות בהעולם הזה אשר גילו את מיטב
חתיכות ישראל, עוד כשהיו בלתי-מפורס-
מות. השלב האחרון היה מדור נוסף מי-
שלה, עולם קטן, שהיה מורכב מפליטונים
נחמדים ועוקצניים.

ההעולם הזה הגיעה סילבי להארץ
ומשם לירידות אחרונות, כשסיגנון כתי-
בתה הולך ונעשה תוקפני יותר. היה זה
כאילו רצתה להתנקם באנשים, ובייחוד
בנשים, על לבטי נעוריה.

כל אותה עת המשיך בעלה של סילבי,
צבי קשת, ללכת בדרכו של. הוא סיים
את לימודי ההנדסה, הפך מהנדס-מכונות
מבוקש וממציא-פטנטים בשיטתי מיקצועו.
אחת לשנה היה הולך למילואים וגם בי-
צה"ל המשיך לעלות בדרגה, הגיע תוך
כדי שירות המילואים לדרגת אלוף-מישנה,
ונחשב מפקד אהוב על מפקדיו ונערץ על
פיקודיו.

החינוך שקיבלה שרון בבית היה מיו-
חד. סילבי היתה מרבה לספר, בכל אירוע
חברתי, על החוכמות של הבת שלה —

שרון קשת (בת 19)

סילבי קשת (בגיל 24)

להביט את הגורל

עצם המעצר והפירסום שנעשה סביבו יר-
תיע אותם מלהמשיך להשתמש בסם. לגבי
שמעון בן-ישי אין המיטרה בטוחה כלל
כי אומנם עישן חשיש, והיא נוטה לקבל
את גירסתו כי החומר שנמצא בחדרו היה
שייך לפלורה בדר.

לפלורה בדר עצמה לא היתה זו ההי-
תקלות הראשונה עם המיטרה. לפני כי
חודש נעצרה במכון-עיסויים מפוקפק, ובי-
ימים הקרובים יוגש נגדה כתב-אישום בי-
אשמת זנות. אולם אם תחליט המיטרה
לעצום הפעם את עיניה לגבי ארבעת ה-
חשודים, תיהנה מכך בודאי גם פלורה.
אולם שרון, למרות שקיימות נגדה ראיות
כאילו עישנה סמים, אינה נכללת בקטג-
וריה זו. שרון כלולה בקבוצה שנגדה
החליט מחלקה-סמים של המיטרה לעי-
רוך מילחמת-חורמה: המפיצים והסוחרים.

יש לה רישומים במיטרה.
למיטרה אין היום ספק כי שרון היתה
מעורבת במכירת סמים. הודאותיהם של
שלושת חבריה, כי קנו אצלה סמים, זכו
לאמון מלא של המיטרה, המתכוונת לה-
גיש נגדה כתב-אישום בהתאם לכך.

מעקב שהטילה המיטרה על ביתה של
שרון קשת אף הניב פירות. יומיים אחרי
מעצרה נעצר בביתה בחור, המוכר לי-
מיטרה כסוחר-בסמים, אשר בא לבקר
אצלה.

למיטרה ידוע היום גם הקשר בין
שרון לבין צרכני הסמים שנתפסו. החמי-
שה היו כולם חבריה של אחת, החשודות,
אוסנת קוט, אשר שימשה בתחילת שירותה
הצבאי כשוטרת צבאית, סוהרת בכלא
החיילות של צה"ל. שרון היתה עצורה

שעמד בפני אמה, בזמנה: הניסיון להילחם
בגורל שהכתיבו לה הנסיבות החיצוניות,
ולהביט אותו, אולם בעוד סילבי, לפחות
כלפי חוץ, הצליחה להפוך מחיה שניידר
החיירות לסילבי קשת הוזהרת — אשה
המוזמנת לכל אירוע חברתי, הוזכה לי-
הכרת המימסד הישראלי המושמך על-ידיה,
המתחככת בחבריי-נסות, שרים ופקידים
בכירים — בחרה שרון קרימלחמה שונה
לחלוטין.

הקשר

עם הסוהרה

אשר אירע הפיצוץ בביתה של סיל-
בי קשת, הגיעו לאוזני חוקרי המיט-

סילבי קשת נלחמה נואשת כדי לרכוש מעמד חברתי. בתה שרון.

החלה אף היא במילחמה החברתית שלה. אך בדרך אחרת

נראה כי מידת הסלחנות שבה יזכו אולי
חבריה של שרון, לא תגיע אליה — או,
כפי שאמר אחד השוטרים שחקרו אותה:
"כאן אין עניין בבחורה שהורסת את עצ-
מה, יש כאן עניין בבחורה שמשחיתה
אחרים."

מילחמת הקיום החברתי של שרון קשת,
הנערה אשר כל חפצה בחיים היה לחקות
את אמה בהצלחתה הגדולה, להתגבר על
משבריה הנפשיים ולהגיע לשיאים חבר-
תיים — עלולה להביא אותה, אם תורשע
בדיון, אל מאחרי סורג וברית.

שרון ערכה העתק מיוחד של מילחמת-
החיים של אמה, סילבי, אלא שהיא מעדה.
שרון בחרה בדרך שונה — מסוכנת הרבה
יותר.

בזמנו באותו כלא בגין עבירות-מישמה,
ושם התיידדה עם הסוהרת שלה. הקשרים
בין השתיים נמשכו גם לאחר תקופת מע-
צרה של שרון, והמיטרה חושדת כי
אוסנת היא שהיתה החוט המקשר בין שרון
לבין חבריה-שלה, שעישנו חשיש.

המעידה

של שרון

למיטרה ידוע כי שרון היא רק סו-
כנת-מישנה של ידידיה, סוחרי-הסמים.
ברור למיטרה כי אותם סוחרים, המוכרים
לה, ניצלו את חולשת אופיה של שרון,
את גילה הצעיר זאת שאיפות ההצלחה
שלה, כדי להפכה לסוכנת-מישנה שלהם.

טרה שחקרו את הפרשה שמועות, אשר
לא תאמו כלל את הקו הכללי של ההסברים
והפירושים של ציבור העיתונאים והחברה
התל-אביבית באשר למניעי המעשה. בי-
עוד הכל היו משוכנעים כי הפצצה הוס-
מנה על-ידי שליחיה של אישיות ציבור-
רית זו או אחרת אשר נפגעה משבטי-
עטה של סילבי והחליטה לשים קץ אחת-
ולתמיד לארס הנפלט מעט זה, היו מיס-
פר חוקרים שעלו על גל אחר: החברים
של שרון.

מודיעי העולם התחתון ידעו לספר כי
שרון מתרועעת עם סוחרי-סמים המספקים
את הסמים לתלמידי בתי-הספר התיכוניים
בצפון תל-אביב ולנוער בעיר. לפי אותם
מודיעים לא חיבבה סילבי אחרים מידידיה
של שרון, ואסרה עליה להיפגש עימם.

חוכמות שעוררו מחשבות-חרדה אצל כל
מי שהאזין לה. בהתמוגגה מנחת היתה
סילבי מצטטת את הבת: "אמא, מתי כבר
תמותי ואני אוכל להיות עם אבא לבד?"
סילבי עודדה את בתה, ומעולם לא הבינה
מדוע לא צחקו לחוכמות, "המיפצלת הקט-
נה שלי".

דמות זו של בעל אפור, לפי מושגיה של
סילבי, לא התאימה לה. למרות שנולדה
להם כבר הבת, שרון, החליטה סילבי להתי-
גרש מבעלה. שבועות מיספר אחרי גירושיו
הכיר צבי קצינה צעירה, ומקיים איתה
עד היום בית משפחתי חמים, ואילו סילבי
הוזהרת נשארה בודדה, מטופלת בבת.

היחסים בין הבת לאם היו מיוחדים-
במינם. סיגנון-חיה של סילבי לא איפשר
לבת לחיות בבית, ובגיל צעיר היא נשלחה
ללמוד בקיבוץ מרחביה.

בארצות־הברית מיפעלים רבים ה־
מייצרים מוצרים צבאיים דומים, וה־
שורים לרישות־שיווק גדולות. למיפעלים
אחרים נציג־מכירות משלהם, נוסף על
קישריהם לרישות־השיווק — אה, כפי שהן
קרואות, „הברות־ביניים.“ בנוסף קיים ב־
ארצות־הברית שוק אדיר של עוד־פצוֹד
של צבא ארצות־הברית, בו ניתן לרכוש
פריט־פצוֹד רבים במחירים מוֹלִים.
הסטודנטים הישראלים, שאינם קניינים
מיצוצים ואף אינם מתמחים במכירתם

ה'ראש משרד הביטחון
בתוקף תפקידו
העסקת סטודנטים
על מעשי אנשיו ועל
באמצעות הרכש של
יוסף צ'חנובר, ראש
מישראלת הרכש של
אחראי
במיסגרת המישלחת.

טכנית בשטח שעליו הם מופקדים, אינם מצאים ידיהם ורגליהם במיכלול האפשרויות העצום הפתוח לפניהם, המאפשר לרכוש את המוצרים הטובים ביותר במחירים זולים ביותר.

רבים מאותם סטודנטים פונים, מחוברים, וידיע, אוטומטית לחברות הבניינים, המספקות את הצורך ה"גנרלי" במחר גבוה ממחירי השוק. במקום נכנסת להשתקף פרשנות נטיית רכרום, טוב ועשו האחר-ראים על משרד-הביטחון אם יקדישו את מירצם לאירגוני-מחדש של ממשל-הת-הקניות בארצות-הברית. מכריז כדאי שראשי משרד-הביטחון תחילו להקדיש תשומת-לב לתולדות ה"חזרות-וגישות" של בעלי מפעלים ישראלים, השומעים כי כמות לא-מבוססת-אזרחם פרטי-ציוד המזומנים בארצות-הברית, והניגמים בדולרים קשים, ניתן לייצר ללא כל חשוי בארץ.

[illegible]

עשרות אלפי לירות.
שמועות אלו טרם הוכחו. פרשת-השוחד
של מרכזי הראל, היא הגילוי הראשון.
של זאת, נוסף אחד יכולה הממשלה
לברר עדותם. עובדי-מכס בוגמל-
העופה בן-גוריון טוענים, כי לא פעם
מגיעים ב"לופטים" נוסאי ציוד ביטחוני,
המשוחררים מארצות-הברית, גם מוצרי-
מזון פרטיים שאנשי-המסלחת מגיבים
בהם אהצא.

ההגנה הטוטאלית של מישדר-הביטחון על מישלחת-הרכש שלו בארצות-הברית גרמה, במשך השנים, לעיוות דרכי פעולתה של המישלחת, לביזבוז כספים בסדר-גודל של מיליוני דולרים.

בראש משלחת הרכש בארה"ב ניצב יוסף צ'חנובר, לשעבר היועץ המימשפטי של מיש"ר דהביטחון, גבר נמרץ וקנייפיים. כפופים לו אנשי רכש ישראלים בכירים, ממוחים במיקצועם. העוסקים בקניות אישי-איש ב"שטח התמחותו שלו.

כיוון שצוות בכיר זה מצומצם, הוא עוסק בהכרח ברכש בשווי של מאות אלפים או אפילו מיליוני דולרים לעיסקה. אין לצוות זה הזמן וכוח-האדם כדי לעסוק ברכישות "קטנות", בעיקר כאלו של חלקי-חילוף בשווי עשרות אלפי דולרים בלבד לעיסקה. כאן נכנסים לתמונה הספקדרונים היש-

הרב **דוד הכהן הרמל**, ראש ענף-אלקטרוניקה במינהל-הרכש ועובד בכיר במשרד הביטחון, לחזר לאחרונה ארצה מארצות הברית, לשם גשול כדי לרכוש ציוד אלקטרוני עבור צה"ל – ונעצר.

משרד הביטחון עשה מאמצים נואשים כדי שפשיטה זו לא תתגלה לציבור וכי שמ"ש החשוד לא ייודע ברבים. ניסיונות ההשקפה של משרד-הביטחון גבלו בהט"עית הציבור.

מדרשו הראשון הואשם כי קיבל
שוחד, וכי הקים באופן פרטי חב
רה מיסחרית שאליה היפנה, בתי
קפה תפקידו, הזמנות ממשרד
הבטחון.

ניסיונות ההשתקה של משרד הביטחון באו על רקע העובדה שעד היום טרם נתגלה כל מעשה שוחד או מרמה בקרב אנשי הרכש של המישרד בארצות הברית.

על שוחד

ר תחומים רבים נחשבת ארצות-הברית כארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות. אימרה זו נכונה במיוחד בתחום קידום המכירות. סוכני-מכירות אמריקאיים

[illegible]

בפקודת המעצר

זוהי פקודת המעצר שהוצאה נגד מרדכי הראל, ראש ענף אלקטרוניקה במינהל הרכש של משרד הביטחון לא מכבר. משרד הביטחון עשה הכל כדי להסמיר את הפרשה, ולמנוע גילוי שמו של העצור ברבים הוא נאשם, בין השאר, בקבלת שוחד.

ראליים. מבחינה כספית משתלם יותר להיעזר בשירותיהם של סטודנטים ישראליים המתגוררים ולומדים בארצות-הברית, מאשר לנפח את המישלחת.

במישלחת

קבע, כי הסטודנטים יעסקו רק ב-
בשלב של איתור הספקים ובקבלת מידע
שוטף על מחירי השוק. הם יעבירו את
מימצאיהם לדרג הבכיר יותר, להמשך
הטיפול. הסטודנטים עוסקים בכך באישור
מנהל המרכז.

הממשל האמריקאי.
אך במציאות התפתח מצב שונה בתכלית.
ככל שגבר לחץ הצעודה וגדל היקף הרכי-
שות, כן גדלה סמכותם של הסטודנטים.
כיום מועסקים במישיחת הרכש
עשרות סטודנטים ישראלים. הם
המחזיקים ביכול קנות ציוד ביטי
חיוני ובהם לשון עברון.

נלחמים כאריות כדי לקדם את מכירות המיפעלים שאותם הם מייצגים. רבים מהם לא יהססו להציע טובות הנאה שונות, כדי לזכות בחוויית מכירה.

זהו שהדמוקסיה הפרוש לרגלי מיש-
לחתהמקום של מישד'הביטחון הישראלי
באמריקה. סוכנימכירות אמריקאיים הגיעו
בבוסטון זה לשיטותיתכונם מסוכנות. המזנה
תמימה לארוחת ערב שבמהלכה מצטרפת
לשולחן, דרך מיקרה, חתיכה יפהפייה הד'
ממבילה לאחד-מכן את הקניין לבילוי לילה,
מהווה את ראשית החולליה, הסגרת עליו
בשלב מאוחר יותר.

אין ספק כי מרבית עובדי מישלס-הילכש עושים עבודתם נאמנה, במלוא התמסירות. אסכי מזה זמן רב מהלכות עבודתם עקשיות, בחוגים מהימנים, על עובדי מישלס-הילכש שותפים דמי-שוד בחש-כונות-בנק סמויים בשווייץ, על עובדים שחררו ארצה עמוסי מתנות יקר-ת-ערך בגון שטחים סייגים יסרי-מצאול שטויים

וזמר באופרה. עובד כיום בדפוס. אושיק, אחיו של הזמר לוליק (אברהם) לוי, למד גם הוא את מיקצוע הדפוס. היה בתחילת דרכו האמנותית המצחיקן של החברה, הלך בדרכו של אחיו הזמר.

נחוג . במועדון הכרמל בויפה, במיכה ובמשחק טניס, יוסף-חולדתו ה-90 של זקן הטניסאים בארץ **ארתור אסני** היום, שולד בגרמניה, עלה לארץ ב-1938, ייסד את מועדון הכרמל בו הוא מנחה עתה כנשיא-כבוד נוסף להיותו נשיא בכבוד של איגוד הטניס בארץ. אב לשלושה בנים, סב לתשעה נכדים ו-20 נינים, החל את קאריירה הטניס שלו בגיל 13 על לפני שנתיים העוסק בענף בקצב מלא, מרבה באחרונה בצעדות אימוכות.

נולד . לעורך וכתב תוכנית היום הזה של שידורי ישראל **עמיקם רוטמן**, העורך גם את תוכנית הרדיו שעה קטנה, ולאשתו **פנינה**, בן בכור.

נפטר . בבית-החולים הדסה בתל-אביב, בגיל 51, מהתקף-לב, ח"כ פיינרמן.

פיינרמן

ת ש ש שנים.

נפטרה. בבית החולים סטאפטרית
סריו, בגיל 69, מהתקלח. הזמרת זה-
רנית ג'וזפין בייקר, ימים ספורים
החרי הופעתה בבכורת התוכנית ג'וזפין
מהווה סקירה על 50 שנות קריירה ביי-
תית. ילידת סנט לואיס, בת למשפחה
ושושית עניה, החלה לרקוד בילדותה בי-
ועודן ברובע האדום, עברה בשנות 30 ל-
ריו. החלה להופיע בשנות ה-30 בסרטים,
וזה בתקופת מילחמת העולם השנייה
ביון של צבאות בנות הברית. זכתה תמרי-
ת עזרה זו בצלב המילחמה ובאות לגיון
הכבוד מידי ממשלת צרפת. היתה נשואה
ועמית אך לא נולדו לה ילדים, אימצה
ילמים בלעל לאומית וצבע שונים,
יניהם ילד ישראלי, גידלה אותם בסרי-
תה שבצרפת במטרה להוכיח כי ברצון
היא יכולה בניאדם בעלי רקע שונה
לחיות בלשון.

בית המישפט העליון ביטל את הקפאת מישחקי הכדורגל - והשחיתות המשיכה להשתולל במיגרשים!

כדורגל -

האם האלוכה מכרה את המישחק?

כנופיית השוק הסיטונאי, שקיומה ופעילותה מתפרסמים כאן לראשונה, דוחקת ותופסת את מקומה של חברת הכרם, השסועה במריבות פנימיות וברחיקות ידיעות. חברת השוק, שאנשיה אינם נוחלים בשום אמצעי שבכוהו להטיל מורא, פועלת גם באיזורים חדרה וחיפה, באמצעות שלוחה מקומית הקרויה "החברה הצפונית". אולם בעוד זרקורי העיני תונות הוטלו על חברת הכרם התל-אביבית בית (העולם הזה 1962), לא ידוע למישר טרה ונראה כי גם לחוקרי מודיעין אורח, על חברת השוק הסיטונאי.

איומים

פיצוצים, אלימות

כאשר נודע על כוונתו של חיים בר-עם, חבר מרכז מכבי ובעבר יושב ראש מכבי חולון, לבקש מבית-המשפט צו להפסקת המישחקים בגלל מעשי האלימות והשחיתות האופפים אותם — החל נגדו מסע טירור והפחדה. בתחילה היו אלה צילצולים טלפוניים, שאיימו על חייו ועל חי אשתו ושלושת ילדיו. מייסדת חולון, בפיקוחו האישי של מפקדה יגאל לוש, הציבה ליד ביתו פטרול קבוע, גוסף לחולייה של המדור המרכזי של מייסדת תל-אביב.

בלילה שקדם לדיון בבית-המשפט בתל-אביב בבקשתו של ברעם להפסיק את מישחקי כל הליגות לכדורגל בארץ, התעורר חיים, שישן שינה חטופה, סמוך לשעה ארבע לפנות-בוקר, לקול חריקת צמיגי מכונית שנעצרה ליד ביתו ברחוב קראוזה 54 בחולון. הוא נטל פנס רביעצמה, ירד למטה, ומשהתקרב למכוניתו (לארץ דגם '60), ראה דמויות שברחו ונכנסו למכונית קורטינה שכורה.

מייד הגיע למקום חבלן-מישטרה, שבדק וגילה כי שתי האנטנות במכוניתו של בר-עם נשברו, ושתי המראות נופצו. את מכסה המנוע ניסו לפתוח בכוח, לאחר שניתקו את מערכת-האזעקה.

חוליות המייסדה בודקות מאז, מדי דקות אחדות, אם לא הונחו מיטעני חומר-נפץ ליד דירתו של ברעם. חיים לא שבע נחת כאשר שמע מחבלן-המישטרה כי אילו היו מניחי המיטען שהתפוצץ לפני ימים אחדים במעדרון-הקלפים של מנהל שמשון יהודה (עמוס) טוב מניחים אותו עשירים סנטימטר משמאל למקום שבו הונתה ליד הקורה, היה הבניין כולו נהרס.

הוא זוכר גם כי רק לפני שבועות מספר הוצתה מכוניתו של שחקן שימשון גדעון דמתי, פוצצו חלונות הפאב של שחקן ביתר תל-אביב אברהם לב, ואיימו על שחקן שימשון דוד שוקאין שברח לכמה ימים לאילת.

ברעם גם שם ליבו לעובדה כי כדורגלן מכבי נתניה מרדכי שפיגלר נסע לצרפת כמה ימים לפני המישחק בין קבוצתו לקבוצת בני-יהודה — משחק שעמד לקבוע אם קבוצת בני-יהודה תישאר בליגה הלא-מית. שפיגלר חזר רק למחצית השנייה של המישחק, לא השתתף בראשונה, ור מכבי נתניה הפסידה לבני-יהודה במשחק זה. (העולם הזה פירסם עוד לפני חודש כי שפיגלר עשוי לא ליטול חלק במישחק.) גם חיים ברעם וגם מפקד מייסדת מחוז תל-אביב, דויד עופר, יודעים כי הי עוסק באלימות ובשחיתות בכדורגל הישראלי.

זה בזה. וגם השבת היו מישחקים — או לפחות מישחק אחד — מכורים.

"תנו לי מאתיים אלף לירות, ואני זור כה במיליון לירות ויותר בטו"ו!" קרא חיים ברעם לעבר נציגי ההתאחדות לכדורגל, באולם בית-המישפט העליון בירושלים, כאשר בוטלה החלטת השופט המחוזי תל-אביב, שלמה לוונברג, להפסיק את מישחקי-הכדורגל עד שתפסק האלימות במישחקים.

קריאתו זו של סוכן-הביטוח בן ה-46, חחי חיים צנועים בחולון, צריכה להתנופף כדגל שחור מול עיניה של מייסדת-ישראלי בתקופה הקרובה.

המישטרה והיועץ-המישפטי לממשלה, אשר הוכיחו אומץ-לב ועיקביות בחשיפת הפרשיות הכלכליות גם כאשר נפגעו איישים רמידרג, נאלצים עתה לטהר את תעשיית הכדורגל. שלוש שנים אחרי שי וועדת-החקירה, בראשות השופט עציוני, חשפה את השחיתות בספורט, שוב חזר המצב לקדמותו. מישחקים ניקנים ונמכרים כמו ירקות בשוק הסיטונאי. לא לחי נס עומדים כמה סיטונאים בשוק הסיטונאי בתל-אביב בראש כנופייה, העוסקת בקניית מישחקים בצורה פעילה ביותר, לצורך זכויות בהימורי הסוטו.

שפיגלר שהה במשך השבוע האחרון ברצפת, הגיע חזרה לארץ בערב שבת בין חצות ולא הספיק להתאמן השבוע. היה זה הסבר מפוקפק, שכן עוד לפני מיספר שבועות ידעו אוהדי בני-יהודה לספר, כי לשפיגלר יש "התחייבות" לגביי הם לא להתייצב למישחק מולם. נסיעתו הפתאומית של שפיגלר לצרפת הייתה אסופת מיסתורין.

בתום המישחק טענו כל כדורגלני נתניה כי יריביהם היו "הגונים" וכי לא איימו עליהם לפני המישחק למטור אותו בכוח. למרות זאת, אם תיערך חקירה רצינית סביב מישחקי הכדורגל שתוצאותיהם הוטו מראש העונה, אין ספק כי יש לכלול גם מישחק זה בין המישחקים הנחקרים. כדורגלני נתניה פשוט פחדו לשחק במישחק זה, אחרי שראו ששופט המישחק אינו מגיב על הפגיעות בהם.

כי למרות האזהרה שניתנה השבוע לקבוצות ואוהדי הכדורגל בארץ, כי אם יימשכו הטיירות, האלימות והשחיתות סביב המישחקים, קיים סיכוי סביר שלפגוע הי כדורגל תשוקנה — המשיך הכל להתינהל השבת במיגרשים כאילו דבר לא קרה. גם השבת הוכו שופטים, גם השבת התפרע קהל. גם השבת הלמו כדורגלנים

אם הצטרפה גם אלופת הכדורגל של המדינה, קבוצת מכבי נתניה, לשורת הקבוצות בליגה הלאומית לכדורגל, שהפסדיהן לקבוצת בני-יהודה היו חזויים מראש?

כאשר הבקיע כדורגלן בני-יהודה, אריה סנדרוביץ, את שער מכבי נתניה בדקה ה-78 של המישחק שנערך בין שתי הקבוצות השבת, צהלו אוהדי בני-יהודה. שער זה חרץ את גורל המישחק וחילץ זמנית את בני-יהודה מאימת הנשירה לליגה נמוכה יותר. בתום המישחק הרימו אוהדי הקבוצה את סנדרוביץ על כפיים. עיתון נאי הספורט דיווחו על תוצאת המישחק כעל "הפתעה".

אולם במרכזי ההימורים של הכדורגל, הנמצאים בתחנות האיסוף הגדולות של הסוטו, לא היתה התוצאה בבחינת הפתעה. שם ידעו עוד לפני מיספר שבועות כי נתניה לא תנצח את בני-יהודה. מהמרים רבים הימרו על בטוח בטפסי הסוטו שלהם השבוע על ניצחון בני-יהודה.

ואומנם, נתניה עלתה למישחק בהרכב מזור. במחצית הראשונה נעדר מההרכב כוכב הקבוצה, מרדכי שפיגלר. ההסבר לאי הופעתו במחצית המישחק היה שי

באחריות לספיגת השער אשר העניק שתי נקודות יקרות לבני-יהודה, מילט אותה מתחתית טבלת הליגה הלאומית ואילו מקבוצת מכבי נתניה גזל את הסיכוי לאלופות הליגה השנה. בתום המישחק דיווחו עיתונאי הספורט על תוצאת המישחק כעל "הפתעה", למרות שרבים הימרו על בטוח, בטפסי הסוטו שלהם.

מי אשם באול?

שוער מכבי נתניה, מיקי שיינפלד, מתוודע להדיפת כדור שנבעט לעבר שערו עליי חלון בני-יהודה, אריה סנדרוביץ' (במרכז), דקה לפני שסנדרוביץ' הבקיע את שער הניצחון במישחק. בתום המישחק האשימו כדורגלני נתניה את שוערם

ראלי יכול למצוא עצמו בבית-חולים או בבית-הקברות. אך ברעם אינו חושש, וכי אביר מימי הביניים יצא למסע-צלב לטיי הור הכדורגל.

סכינים בליגות

הנמוכות

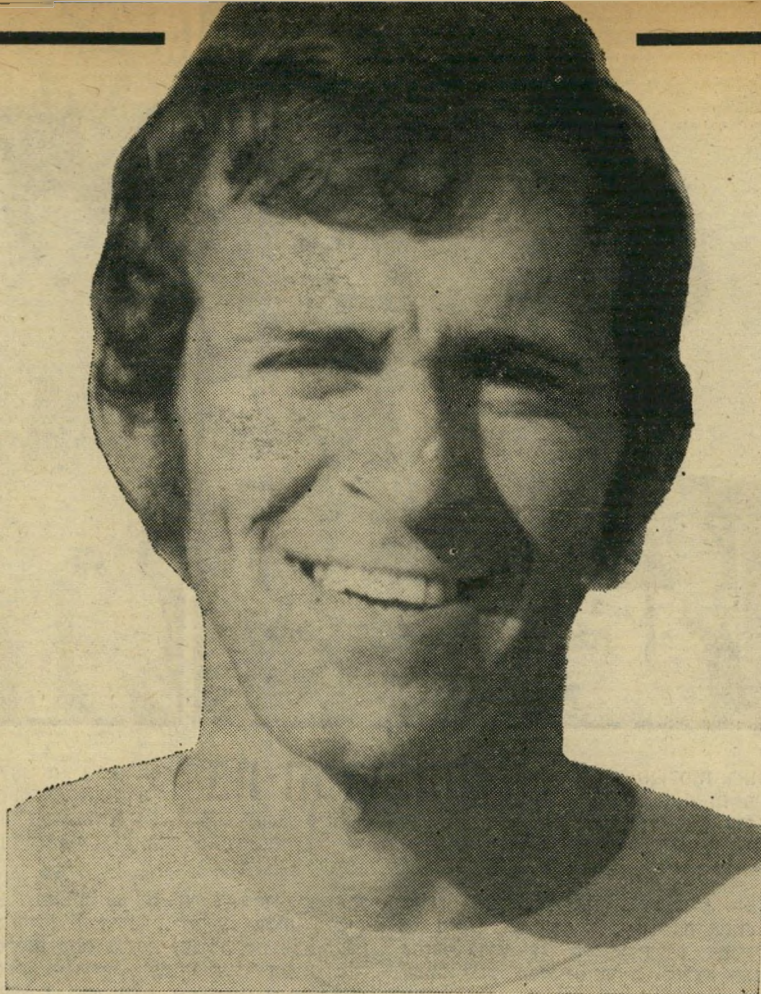
בית-המשפט העליון ביטל, אומנם, את הצו של השופט הלמוט לונברג, שהורה השבוע להקפיא את הליגות ל-כדורגל לשבוע, וקבע ליום החמישי הקרוב דיון מחודש בתביעתו של ברעם. אם יפסיד ברעם שוב, יפנה עוד באותו יום לבית-הדין הגבוה לצדק כאזרח חובב כדורגל. יבקש לאסור את קיום המישי חקים עד שיטוהר הספורט הישראלי. מער שה דומה בעיקרון עשה לפני שנתיים ער רך-הדין יהודה רסלר, כאשר הצליח למנוע את הפסקת שידורי הטלוויזיה בליגות שבת.

ברעם מאשים את הנהלת ההתאחדות ל-כדורגל באופן חד-משמעי באחריות ל-מתחולל במיגרשים. הוא הבין, כדוגמה, את הבאתה של קבוצת בני-יהודה לועדת המישימת של ההתאחדות שבועות ספורים בלבד אחרי שאוהדיה הראשוניים באימים ובשימוש באלימות נגד שחקני קבוצת הפועל ירושלים. ברעם טען כי הבאת בני-יהודה בשלב מאוחר כל-כך בפני הדין, באה רק לאחר שהראשי מרכז הפועל, השולט בהתאחדות, החלו חוששים כי הפועל תלאיב תיגשור מן הליגה הלאומית.

מאחר שהם חוששים לשנות את התקן גון או להקפיא את הליגות, הם מחפשים שיערילעזאול בבני-יהודה, אותה יוכלו ל-הוריד מן הליגה. הדיון של ועדת-המישימת צריך היה להתקיים בשבוע שעבר, והוא נידחה לאחר שהגיעו למישימתי ידיעות כי כמה מאוהדי הקבוצה מכינים רי-מונים ותת-מיקלעים, עלולים להסתער על בניין ההתאחדות בנושק חם, בצורה פרועה הרבה יותר מאשר התנפלותם על המישידיים, לפני כשנה.

בשעת הדיון בבית-המשפט המחוזי ב-תלאיב מנה ברעם שורה ארוכה של מעשי אלימות: את פרשת האיומים והלחי צים על שחקן מכבי תלאיב, יהודה לינקר, ערב מישיחק קבוצתו נגד בני-יהודה כשעובדי מודיעין אזרחי ישנו ב-ביתו. לא ידוע אם האיומים השפיעו, אבל עובדה היא כי מכבי הפסידה לבני-יהודה, לאחר שלינקר נגע בידו בכדור ברחבת ה-16 וגרם לבעיטת 11 מטר.

בשבת שעברה נדקרו שני צופים במישי חקים בדרום הארץ: האחד באשקלון, ב-מיסגרת מישיחק ליגת הנוער, והשני בעיי-רתימית, במישיחק ליגה ב' דרום. השופט לונברג אף ציין בפסק-דינו כי לא ייתכן

נבעט לצרפת

כוכב הנבחרת הלאומית וראש קבוצת מכבי נתניה, שהפסידה השבוע את מישיחקת בשכונת-התיקווה ל-בני-יהודה, כאשר הכוכב מוטלה שפיגלר נטע לצרפת כמה ימים לפני המישיחק.

על הסכסל

מרדכי שפיגלר, כוכב קבוצת מכבי נתניה, יושב על הספסל במחצית הראשונה של המישיחק נגד בני-יהודה. הוא שותף רק במחצית השנייה, כדי למנוע רכילות, כפי שהסבירו ראשי קבוצת מכבי נתניה. אוהדי בני-יהודה טענו כי למרדכי שפיגלר יש חוב כלפי קבוצתם.

ש-1000 שוטרים ירתקו מדי-שבת למישי חקי הכדורגל, שעה שהם נחוצים במקור מות הנזקים להם באמת. השופט סירב לשמוע את טענות נציג ההתאחדות לכדורגל, עורך-הדין צבי יפה, שאמר כי הפסקת המישיחקים תגרום הפסד הכנסות מן הטוטו. כאשר טען יפה כי ההכנסות זורמות לאגודות, אמר לו ברעם כי רק חלק הולך לאגודות, ואילו השאר מגיע ל"מאפיות".

שתי החבורות, הכרם וחבורת-השוק, שולטות שילטון ללא-מיצרים במישיחקי ה-מישיחקים. כאשר הן רואות כי בשבת מסיימת צפוי פרס ראשון גבוה בטוטו, מעל למיליון לירות, משקיעים אנשיהן 48 אלף לירות, ומבטיחים בכך בטוטו תר-צאות של 10 מישיחקים בכל מיקרה (מה שקרוי קניית-משולשים).

נשארים שלושה מישיחקים, שאת תוצ-אותיהם צריך להבטיח מראש ולהמר עליה הימור בודד בטוטו. לכן דואגים בהשקעה של כ-50 אלף לירות לקניית כל מישיחק. המקובל ביותר הוא לקנות את השוער ואת אחד המגינים של הקבוצה המיועדת להפ-י

היום

חיים ברעם, סוכן-ביטוח במיקצועו ובעבר יושב ראש קבוצת מכבי חולון, אשר פנה לבית-המישיפט בבקשה להפסקת המישיחקים וה-צית את הלהבה לטיהור ענף הכדורגל.

ואני, מראשי חבורת-הכרם. סינאני עובד כפקח בעיריית תלאיב, מקבל שם משי כורת למרות שאת מרבית זמנו הוא מבלה בעסקי-שלו, ביניהם המישיעדה דקר ב-מרכז הכרם. מכוניתו נסעה משכונת-התיקווה לכיוון צומת גזה, ובעיקבותיו מכוניות של העוקבים. ליד הרמזורים בדרך ירושלים הצליח להתחמק מן העוק-בים, והללו נעצרו במבוכה כאשר לפתע נעצרה לידם מכונית שלישית. מן המכר-גית החדשה ירדו כמה "גורילות", והסי-בירו בלשון חד-משמעית לעוקבים כי כל גיסיון נוסף לעקוב אחרי סינאני יסתיים בכירע. התוצאה: המעקב הופסק.

אפילו ראש עיריית תלאיב, שלמה ("ציצי") להט, נבהל. תחילה דיווח ל-עיתונות כי הוא עוקב אחרי שלושה עוב-דים שאינם ממלאים את תפקידם כנדרש מהם. כעבור ימים אחדים נעלם בדרך-פלא אחד מן השלושה מן הדיווחים, וכעת מדויר חים על שני עובדים בלבד. השלישי הוא סינאני.

סינאני ועמוס טוב חלוקים בדיעותיהם לגבי כמה נושאים, דבר שפילג את חברי רת-הכרם, ראשית, הם מתווכחים ביחס להשקעות משותפות במישיעדה דקר. שנית, לגבי עיסקי הטוטו. שלישית, עמוס רוצה כי שימשון תנתק את קשריה עם מרכז הפועל, תתאחד עם בני-יהודה ותהיה עצי-מאית כמו סקציית הכדורגל גס-ציונה, ללא תלות בשום מרכז פוליטי. סינאני ואחרים מתנגדים לכך בכל תוקף.

אלה התומכים באיחוד רצו כי שימשון תתן לבני-יהודה את המישיחק בין השתיים, כדי לעזור לה לא ליגשור מן הלאומית. המתנגדים לאיחוד — התנגדו גם לכך הזכירו כי לפני שנתיים סירבה בני-יהודה לוחת לשימשון משחק, ושימשון ירדה אז לליגה א' למשך שנה.

על רקע חילוקי-דעות אלה אירעו מעשי-האלימות האחרונים נגד מועדון-הקלפים של עמוס טוב, והשחקנים גרעון דמתי, דודי שוקיאן ואברהם לב.

אולם בעוד חבורת הכרם פועלת ברעש רב, מפנה אליה את זרקורי העיתונות והמישטרה. ממישיכה חבורת השוק הסי-טונאי לקנות ולמסור מישיחקים בקול דממה דקה. אולי משום שראשיה אינם מעוניינים כלל בספורט אלא כעסק, בניגוד לאנשי חבורת-הכרם, שהם גם אוהדים שרוצים של קבוצת שימשון. אנשי השוק הסיטונאי ושותפיהם מחדרה ומאיזור חיפה, רובם מגדלי-ירקות חוץ ניצול עבודה ערבית זולה, מתייחסים אל הספורט כאל עסק שבו משקיעים 200 אלף לירות זמרווי-חיים למעלה ממיליון.

במישטות אכזריות וביעילות מדהימה, שמה חבורה זו ללעג את ההתאחדות ל-כדורגל, את המישימטה, את מודיעין אזרחי ואת כל מי שהיה סבור עד היום כי כדור-רגל הוא גם ספורט.

השופט

המחוזי תלאיב של-מה לונברג, שהורה על הפסקת מישיחקי הכדורגל עד שיושם קץ לאלימות במיגרשים, נזף במיוחד בפרק-ליט צבי יפה, נציג ההתאחדות לכדורגל.

נציב בתי הסוהר

החיר לסילביה להינשא

לאודי אדיב - אך

לא החיר לה

לבלות עימו את

ליל הכלולות

דלתות-הברזל ונקישות האסירים על הסורגים, האופייניים כלי-כך לשעות הערב של חיי הכלא, ולא הותירו למסובים בחתונה אפילו את האשליה הריגועית שהרגע הר-חגיגי הזה — ככל החתונות הוא. כעבור 40 דקות, בעיקבות רמו מוסכם-מראש מצד מנהל בית-הכלא, החל אודי להיפרד מאורחיו, נישק לאשתו הטרייה ונעלם מאחרי הסורגים.

ביום הטכס החקשר הרב גלור אל-נציב בתי-הסוהר, "גונדר" אריה ניר, וביקשו לאפשר לווג העומד להינשא באותו ערב למלא אחד התנאים החשובים לכל חתונה יהודית: ההתייחדות. הרב אף הסביר לניר את הצד המוסרי שבמתן האפשרות לווג להימצא יחד בליל-כלולותיו. תשובתו של ניר היתה: "אני לא יכול לאשר לכלה ללון בבית-הסוהר, אין לזה תקדים. אני גם לא יכול לתת חופשה לאדיב, לא מגיע לו."

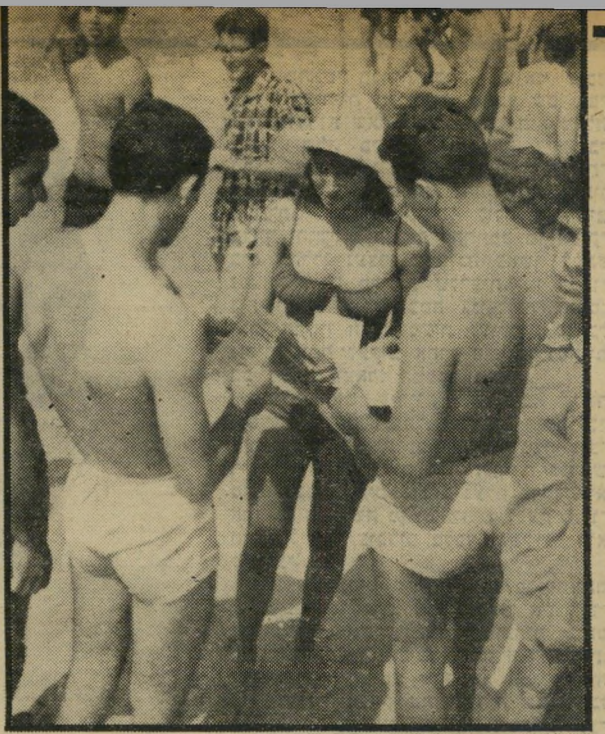
יחס

מימי-הביניים

ל אודי אדיב אין אוהדים רבים בישרי אל. הוא נחשב בוגד, שבא במגע עם אנשי הסורג — לא במישור הפוליטי, כדי להשיג שלום, אלא במישור המיבצעי, כדי לעזור להם בפעולות מילחמתיות. אולם גם מי שמגנה את מעשיו של אדיב בכל חומרי-הדין, יכול להודיע מן היחס אליו, כפי שבא לידי ביטוי ביומי-נישואיו. במדינות רבות קיימת מגמה מרחיקת לכת לשנות את היחס אל האסיר, גם כשי הוא נידון על פשעים פליליים, הממיתים עליו קלון. החברה דנה אדם כזה למאסר, כדי להגן על עצמה. אך האם יש לה הזכות לדון אותו, למשל, לחוסר חיי-מישפחה ולהספקת חייו המיניים? האם מותר לה לדון אותו לסטייה מינית, כפי שקורה במציאות לעיתים קרובות?

שאלות אלה, המטרידות את מיטב המומי חים לענייני ענישה בעולם, כבר הביאה במקומות רבים לריפורמות, שנועדו לאפשר לאסיר חיי-מישפחה כלשהם — אם בתוך בתי-הסוהר, אם מחוץ לכתליו. הכוונה אינה רק לצמצם את האכזריות שבעצם כליאתו של אדם חי מאחורי סוגר ובריה, אלא גם להשאיר את האסיר במסגרת חברתית, שתקל עליו להתאים את עצמו, בבוא העת, לשיבה לחיים חברתיים תקינים.

בת הפרופסור

אחת הנערות הבולטות באוניברסיטת תל-אביב היתה טיל-ביה אשר טיימה בהצלחה לימודי שני התארים בפילוסופיה, והמשיכה בכך את דרכו של אביה, אפי-דמיוולוג נודע.

קורים של הוריו, אחת לשבועיים. הפעם לא היה לבוש במכנסים וחולצה אפורים-כהים, לחייו לא היו מגודלות זיפ-זקן. הפעם לבש מכנסים כהים, חולצה לבנה, לחייו היו מגולחות-למישע ותיסרוקתו מסודרת, ועל ראשו כיספה. על-פי הוראות שקיבל מהנהלת הכלא החל הרב גלור מייד בעריכת טכס-הנישואין.

אך החשוב, בידה ארנק קטן ולצווארה מחרוזת — להיבלע יחד עם אביה, הלבוש חליפה כהה הדורה ועניבה משובצת, כשי בפיו סיגאר — בתוך שערי הכלא. מה-מכונת המיסחרית ירדו הוריו של אודי ומיספר צעירים, אשר פרקו את מיטענה: שתי עוגות, שני בקבוקיין וארגוני טמפון. באולם-התכרות של הכלא, סמוך

פעילה פוליטית

סילביה לפני 10 שנים, על שפת ימה של תל-אביב, מור שכת את עיני זאבי הים בגופה המלא ומחלקת להם כרזים נגד הכפייה הדתית מטעם הנוער של תנועת העולם הזה.

ס מזל הספרות 27, המורכב מנורות צבעוניות, אשר הוצב מעל לשער-הברזל הכבד של כלא רמלה, היה הסימן החגיגי היחיד ביום החמישי האחרון. הר-אסירים שהכינו סמל מאור זה, לקראת יום העצמאות ה-27 שעתיד היה לחלל שבע לאחר-מכן, לא ידעו בעת שהכינו אותו כי הם מקימים בכך את הקישוט

הכלה נשואה

בודדה

היחידה לחתונה המוזהה ביותר שנערכה במדינת ישראל בשנים האחרונות, חתונתם של אסיר 17 השנים אהוד ("אודי") אדיב, ובת-הפרופסור סילביה קלינגברג.

בשעה שבע ורבע בערב הגיעה שיירה דלה בת שלוש מכוניות אל שערי כלא רמלה. היו אלו שתי מכוניות פרטיות שבהן הצטופפו הכלה סילביה והוריה, הפרופסור אהרון משה קלינגברג, אחד מחוקרי-המגייסות הידועים בחוגי הרפואה בארץ ובעולם ורעייתו, וכן מיספר ידידי-מישפחה. את השיירה נעלה מכונית מיסחרית של קיבוץ גן-שמואל, בה ישבו הורי החתן, טובה ומיספר ידידים.

כשנעצרה השיירה ליד שערי הכלא מיהר סילביה, שהיתה לבושה בשימלה פיר-חווית מודפסת שהבליטה את גופה העגלגל

אין. כעבור דקות ספורות הסתיים הטכס, שנערך על-פי כל כללי הדת היהודית. החתן נישק את הכוס וענד טבעת על אצבעה של הכלה.

הורי הכלה מיהרו לפרוס את העוגה ולפתוח את בקבוקי הטמפון, וקריאות מזל-טוב נשמעו מכל עבר.

קריאות-הברכה התערבבו לרגע בסריקות

לאגף האסירים הביטחוניים בו יושב אודי, המתינו להם רבה של רמלה, הרב ישראל גלור, מנהל בית-הסוהר ואחדים מקציניו. כעבור דקות מעטות הוכנס גם אודי עצמו לחדר.

לא היה זה אותו אודי שאותו זכרה סילביה מהשנתיים האחרונות בהן הקפידה לבקר אותו, לרוב על חשבון מיכסת הביי

אמא של אודי

טובה אדיב, הפסיכולוגית של גבעת שמואל ובת לאחת מהמישפחות הוותיקות בתנועה הציונית (לבושה שחור ואוחזת בידה של מצד ימין), הגיעה לחתונה יחד עם בעלה וכמה בני משק במכונת המיסחרית של הקיבוץ, אשר הביאה את הכיבוד למסיבת החתונה.

משקאות מהמשק

המכונת המסחרית של קיבוץ בן-שמואל, קיבוצו של אודי אדיב, מגיעה לשערי כלא רמלה ומיספר צעירים פורקים ממנה את הכיבוד לאורחי החתונה: שתי עוגות, שני בקבוקי יין ושני ארגוני טמפון. הורי הכלה וידידיה הגיעו בשתי מכוניות פרטיות.

פסי לקיבוץ השומר הצעיר, התאבה, ומשך תקופה ארוכה היו ידועים כווג קבוע. בינתיים נסעה סילביה ללונדון ולמדה שם משך שנה, כשהיא מקפידה לכתוב לאודי מדי שבוע. כשהזרה לארץ, חל פילוג בדיעותיהם הפוליטיות, ובעיקבות זאת חל גם הפירוד בין השניים. אודי פרש ממצפן והקים את החזית האדומה, הקיצונית יותר, ואילו סילביה נשארה נאמנה למצפן.

סילביה היא צעירה רגשנית ורומנטית אשר כל אחד מחבריה הקודמים, ביניהם אף אודי, זוכרים כי היתה מוכנה לתת כל אשר לה למי שאהבה. סצינות הפרידה שלה מאודי זכורות היטב לידידיהם המשותפים. היתה זו סילביה אשר פרצה אז בבכי קורע לב, ואף נשבעה לאודי כי יום יבוא והוא יחזור אליה.

באותה תקופה החל אודי ללמוד באוניברסיטה של חיפה, ואלו סילביה עברה ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. המרחק ביניהם היה גורם נוסף לפירוד, ואל סילביה הגיעו שמועות על צעירה אחרת, סטודנטית חיפאית בשם חיה, אשר תפסה את מקומה בליבו של אודי.

כשנחשפה רשת הריגול בה היה אודי חבר, נדלקה שוב אהבתה אליו. סילביה, אשר היתה אורחתי-קבע בבית-המישפט בעת מישפטו של אודי, הכירה שם את חיה. שאף היא באה לכל ישיבות בית-המישפט. לחברים שלה סיפרה באותה עת: „אני אשמה. אני אשמה בכך שדווקא בזמן שאודי נמצא בצרה, אני לא תופסת מקום בליבו. אם הוא היה אוהב אותי עכשיו כמו שאהב אותי אז, היה לו הרבה יותר קל לעבור את המישפט“.

לאחר שאודי גידון ל-17 שנות מאסר, נעלמה חיה מחייו. אולם סילביה המשיכה להיות נאמנה. היא ביקרה אצלו משך שנתיים תמימות בכלא. מדי-שבועיים, היתה לו שותפה לתוכניות ולחלומות השיחור, ויועצת נאמנה.

כאשר הציעו לאודי אדיב שיחזור מוקד דם, כתנאי שיסכים לעזוב את הארץ, היתה

סילביה
יוצאת מן המכונות שהביאה אותה לכלא, וניגשת אל השער. אביה הפרופסור נלווה אליה, כשהוא לובש חליפה חגיגית כהה.

פס 22 בתל-אביב. אולם למרות מרידתה בהוריה, לא בעטה בהם סילביה. אין ספק כי הם היו רוצים לראות את בתם הצעירה בחוגים שונים מאלה של מצפן, ובבתי-קפה אחרים מאשר כסית שברח' דינגנוף, אולם הבדלים של השקפות פוליטיות ודרך חיים לא הצליחו להפריד בין סילביה להוריה התרבותיים.

גם בקרב צעירי מצפן היתה סילביה בבחינת נטע זר. היא הקפידה להתלבש יפה, תמיד היתה רחוצה, נקייה ומסודרת. שלא כמרבית צעירות תנועה זו, הסבורות

מכל הבחינות האלה, ישראל נמצאת עדיין בימי-הביניים. שירות בתי-הסוהר שקע בשיגרה חסרת-תוחלת. כדי לזכות בהטבות קטנות — כגון חופשות נדירות בחיק המישפחה — נאלצים האסירים להלי-שין איש על רעהו, להתחנף לסוהרים ש-רבים מהם באים משכבות פרימיטיביות. בגינגל זה פורחות סטיות מיניות מכל הסוגים. מי שנמצא במיסגרת זו כמה שנים, מתקשה להסתגל שוב לחיי החברה, חוזר לכלא שוב-ושוב.

כל זה נכון לגבי אסירים פוליטיים רגילים — והוא נכון על-אחתי-כמה-הולכה לגבי אסיר פוליטי.

איש אינו מאמין כי אדיב ביצע את פשעיו למען תועלת פרטית. הוא פל מחר אידאליזם מעוות, שהוליך אותו בדרך-לא-דרך. אין כל סכנה שיחזור על פשעיו — שהרי עצם חשיפתם מונעת ממנו כל אפשרות להזיק בעתיד. משום כך, ספק אם יש טעם בהחקתו בכלא במשך 17 שנים.

אולם כל עוד הוא יושב בכלא — האם יש זכות למנוע ממנו מינימום של חיי-מישפחה?

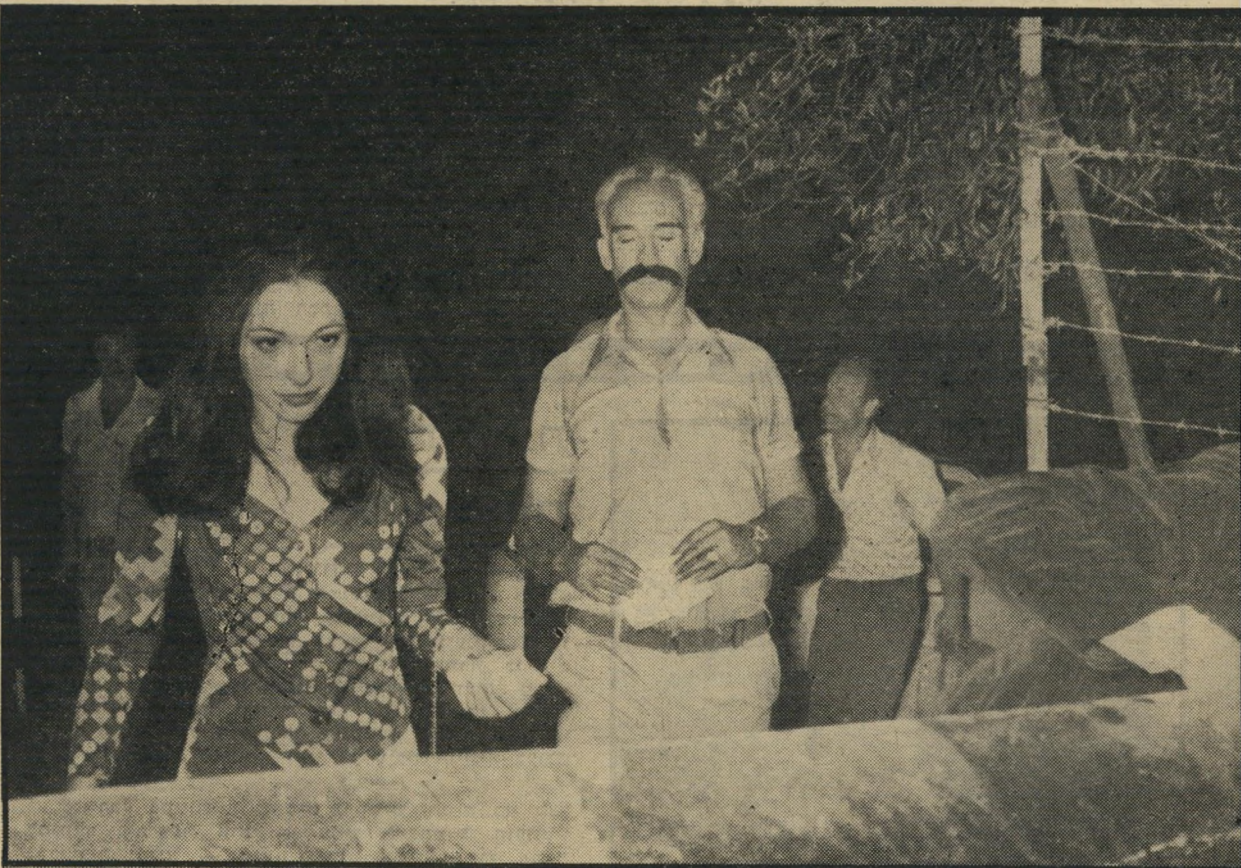
החלטת נציב בתי-הסוהר, אריה גיר, לא לשחרר אותו ביום חתונתו, וגם לא לאפשר לו לבלות את ליל-הכלולות עם אשתו. החדשה בין חומות הכלא, גובלת בסאדיזם. אין בה שום היגיון, שום צורך מעשי, ושום זיק של גישה אנושית.

היא מוכיחה רק כי אריה גיר יושב בתפקידו זה זמן רב מדי, וכי הוא האדם הבלתי-מתאים במקום הבלתי-מתאים. בי מאבק המוסרי בין גיר ובין אדיב, ניצח אדיב. אין ספק בכך.

ניצחונה

של סילביה

אולם הניצחון הגדול ביותר באותו ערב היה ניצחונו של סילביה. סילביה בת ה-27 החלה את דרכה הפוליטית — והפוליטקה היא שמידכה בינה לבין אודי

אודי החתן מובל לפני שנתיים כשידיו נתונות באזיקים ל-17 שמינת פסק-הדין שכלא אותו ל-17 שנה.

אסירים הערביים בכלא שאטה בו ישב, לסרב לצאת לעבודה, היתה זו סילביה אשר מיהרה להרגיע אותה, ואף הצליחה להשפיע על שילטונות בתי-הסוהר להעביר את אודי לבית-כלא אחר — לכלא רמלה.

לפני מיסטר תודשים הגתה סילביה את אחת מתוכניותיה להביא לשיחורו המוקדם יותר של אודי מהכלא. „אני אוהבת אותך“, הסבירה לו, „ואני אחכה לך עד שתשתחרר. למה שלא נתחנן ונביא ילד? זה יקל עליך לקבל שיחורו מוקדם.“

בתחילה סירב אודי. היה ברור לו שעל-ידי אקט של חתונה הוא גורר על סילביה הצעירה למשך שנים רבות גורל של אשת אסיר ממתניה. אולם בפני להטה הרב של סילביה והתלהבותה לנישואין, לא יכול היה אפילו הקיבוצניק הקשוח, שחיי הכלא הקשיחו אותו עוד יותר, לעמוד. הוא הסכים.

כשגילתה סילביה להוריה את תוכניתה להינשא לאודי, הם קיבלו זאת ללא הפתעה מרובה. הם הכירו את בתם, את כוונותיה, העזו ואת עקשנותה. אביה החל מיד בעריכת הסידורים הרישמיים, כדי לאפשר חתונה זו.

פרופסור קלינגברג אף נתן לפני שבו-עות מיספר מתנת-חתונה לוג הצעיר: דירה בת שלושה חדרים ברמת-גן, הרשומה על שם שניהם. בדיקה זו תמחין סילביה לאודי 15 שנה. אם תצליח תוכניתה הפריטית להשיג את שיחורו המוקדם של בעלה, היא תצטרך להמתין הרבה פחות. רק אז יוכל הזוג הצעיר לממש את חיי-הנישואין שלו ככל זוג אחר, אם כי באיחור-מה.

את אודי אדיב לשאת אותה כשהיא טוענת שהנישואין והילד שבכוונתה להביא לאודי יקלו עליו לקבל שיחורו מוקדם ולצאת לחפשי לפני תום 15 השנה שעדיין נותרו לו לרצות בכלא.

סילביה מאלה שעודדו אותו לא להסכים לעיסקה: „אני אחכה לך“, הבטיחה לו. „לא חשוב מתי ישתחרר אותך, אני אחכה לך.“

דירה

כמתנת נישואין

כאשר הואשם אודי על-ידי נציבות בתי-הסוהר בהתפרעות ובהסתתת הי

סילביה מלווה על-ידי אחד הסוהרים ליד הכניסה ל-סילביה הצליחה לשכנע שער כלא רמלה ולשער חיי הנישואין.

ליד שער הכלא

כי המעמד מחייב אותן להזניח את הופעתן החיצונית.

לאחר שסיימה את לימודיה התיכוניים נרשמה סילביה לאוניברסיטת תל-אביב, החלה בלימודי פילוסופיה שאותם סיימה בהצלחה והשיגה אף תואר שני.

מאוחר יותר הכירה את אודי, צעיר בן-גילה המחונן בכישרונות רבים, בעל רמה אינטלקטואלית גבוהה ומרשים בחיצוניותו. השניים — היא בת-פרופסור והוא בן טי-

לפני 10 שנים, עוד בהיותה גימנזיסטית תל-אביבית צעירה ויפה.

היא הצטרפה לנוער של תנועת העולם הזה כוח חדש, ובמיסגרת פעילותה בתנועה הכירה רבים מחבריה-לעתיד, אלה שפרשו אחר-כך והצטרפו לתנועה הקיצונית מצפן. סילביה היתה מאותם צעירים סוררים אשר מרדו בראש-הבראשונה במה שסימלו הוריהם. אביה הוא אחד הרופאים העשירים ביותר בארץ, בעל תרבות אירופית בור-גנית, המתגורר בדירת פאר ברחוב המאסי

סרטים

פורנוגרפיה או אמנות?

כל אחד והקלאסיקונים שלו: חסידי הקומדיה מעריצים את צ'פלין וקסטון, חסידי די הדרמות את ברגמן וויסקונטי, חסידי המערבונים — את פורד וקוסט, וכו'. ואם לכל סיגנון מעריצים משלו, מדוע לא יהיו כאלה גם לסרט הפורנוגרפי? שניים, למשל, הם כבר מועמדים רציניים לרשימה, ושמן הולך לפניכם: האחד, ז'ראר דמיאנו, הוא זה שהוכיח בגרון עמוק מה יכולה לעשות אשה למען גבר בפיה בלבד, ומאז הוא מייצר תרגילי התעללות מצולמים הגורפים מיליונים. השני הוא ג'סט ג'קין, בחור דני צעיר שהוציא לאור לפני שנה, בצרפת, גירסה מוסרטת לסיפור האהבים האירוטי של אשת דיפלומט צרפתי בכנסייה, הניקראת "עמ"

מבחילות אותי" הוא טוען בעדנה, באופן אישי.

נהנית מהקלאסיקה. עדיכמה הוא מסור לעבודה ולשמירת הערכים החשובים שבספר, ניתן להבין מתגובתה של סילביה קריסטל, כוכבת עמנואלה, שאמרה לאחר הסרט, כי לא תשוב להסיר את תחתוניה בפני המצלמה בעתיד הקרוב, אחרי הניסיון האחרון.

בהשפעת הצפייה בסרט זה, כנראה, סירבו המועמדות הראשונות לתפקיד הראי — סידני רוס שארלוט ראמפלינג וז'אקלין ביסט לקבל על עצמן את גילומה של "אוי". לבסוף נמצאה דוגמנית צרפתייה בשם קורין קלרי, החיה ברומא, שהסכימה לעשות מה שגדרש ממנה ("חששתי קצת מן ההקלאטיקה, בהתחלה, אבל נכנסתי לדמות הגיבורה, ואני אפילו נהנית קצת"). לתפקיד הגברים הוזמין ג'קין את השחקן הגרמני אודו קיר, שהיה לא-מכבד, "פרנקי"

קורין קלרי ב"סיפוריה של או" סיפורת של משתנות

נואלה, ההודווגות האקרוטית בחדר-הגוף חיות של מטוס (אך ככלל אפשר להכניס לשם שני אנשים, אפילו בלי שיתעלסו?), והסיגוריה המפורסמת שיצאנית תאילנדית מעשנת — לאוידווקא בפיה (כאילו תשר בה לגרון עמוק, הגורם שלכל אבר בגוף יש חחליף) הפכו את ג'קין למיליונר, ודיר" בנו אותו להמשיך במעשיו.

סיפורת של משתנות. ואומנם, הוא מבנים בימים אלה, בכפר צרפתי קטן, את מה שנחשב כספר הנועז ביותר שנכתב אי פעם (אין צורך להתייחס ברצינות יתירה לתואר זה, הוא מועבר מדיינים למישהו אחר). שמו "סיפורת של או והוא נחשב, פעם, כיצירת-תועבה ו"סיפורת של משת" (פרנסואה מוריאק) ופעם אחרת כנ"י תוח מופתי של "האוסר שבעבדות" (ז'אן פולן). זהו מעשה באשה המבטלת עצמה לחלוטין, מסכימה מרצונה לחיות בבית בושט מזור, ונעתרת למישהקים סאדו-מוזיקסטיים מסמרי-שער, הכוללים קשי רת אברים בשלשלאות, הלקאה בשוטים והטבעת אות המאהב ברובן מלבון על עורה, כל זה — כביטוי-אהבה לגבר שבחייה או, ליתר דיוק, לגברים שבחייה משום שהראשון בהם מעביר אותה, לאחר אילוף ראשוני, למומחים גדולים עוד יותר בשעשועי-האהבה.

סטיית ביז מידיון דורה. ג'קין, שהוא אחד מאלה הסבורים שסצינת-תועבה הופכת אמנות צרופה ברנע שהסרט במצ"למה בעל איכות גבוהה וכיוון-האורות נכון, ראה בבחירת נושא זה לבימוי מעשה טיבעי ביותר.

"כשהסרט הארוך הראשון שלך הוא עמנואלה, אינך יכול להתכחש למציאות". אמר, כלומר, מי שעשה את הצעד הראשון חייב להמשיך לצעד בדרך הסלל לעצמו. ג'קין, ניגש בראש צלול לעבודה, כשה"מלאכה על בימת-הצילומים נינוחה ומי תוכננת, כבכל סרט עילית גדול אחר (ככלות הכול, זוהי הפקה יקרה, שתעלה קרוב ל-2 מיליון דולר, מיבצע חסר-תקדים לגבי סרט פורנוגרפי).

הוא אינו מתכוון להחמיץ אף סטייה אחת מאלו המתוארות בספר. "סאדוים, מוזכרים, ניבוליהם, כל הסטיות הללו

קורי קלרי ואודו קיר האושר שבעבדות

טאין (מוגרבי, ארצות-הברית) — פרשת שחיתות במפעלי-המים של לוס-אנג'לס, ממוקמת על-ידי רומן פולסקי בשנות ה-70 לרשים, אבל מוסרי-ההשכל שלה אקטואלי. הברקות סיוגוניות והופעה משכנעת של ג'ק ניקולסון, בדמות בלש פרטי.

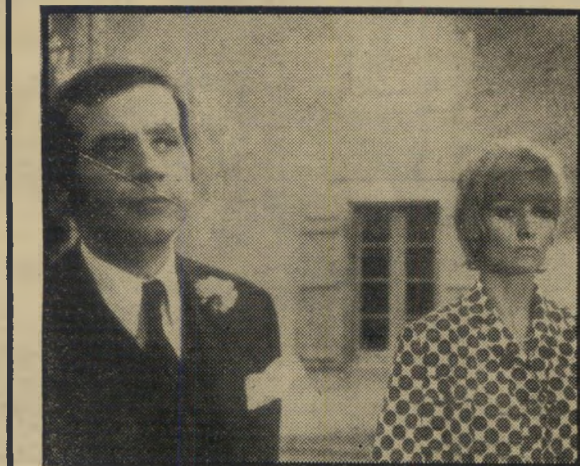
ירושלים

*** **קובלנקה** (ארנון, ארצות-הברית) — סרטו הקלאסי של מייקל קור"טיו עם האמפרי בוגרט ואינגריד ברגמן בתפקידים הראשיים. מסע נוסטאלגי אל קולנוע מתקופה אחרת, עם רומנטיקה ומוסר הנראים היום כשייכים להיסטוריה.

*** **המיגרדל הזהב** (הבירה, ארצות-הברית) — בגין בן 138 קומות עולה באש כתוצאה ממחדל בבנייה ומכבידתאש, יחד עם ארכיטקט, מנסים להציל את הלכו"דים בלהבות. הפקת-ענק מרשימה במידיה ובמיבציה הטכניים, יותר מאשר בעלי"לתה. (מוצג גם בחיפה ובתל-אביב).

חיפה

*** **האיש בעי אקדח-הזהב** (ארנון, אנגליה) — פעם תשיעית לבוגד, פעם שנייה לרוג'ר מור בתפקיד הראשי, בסידרת הסרטים שהחלה כריגול דימויני, והופכת בהדרגה ריגול הומוריסטי. (מוצג גם בתל-אביב וברושלים).

יאן ואודרן: כעגל לטבח

של החברה להבין את האחריות — לא רק של כל אדם על מעשיו-שלו, אלא גם של השפעתם על הזולת. הצילום האחרון, שבו הרוצח מובל פצוע, על עגלה בבית-חולים, מזכיר עגל שחוט המובל לאיטליה. זהו סרט חשוב ויפה להפליא של קלוד שאברול, (צילם ז'אן רוויית), מבויים באיפוק ובהומור סרקסטי, ועם שני שחקנים מבריקים: ז'אן יאן וסטפני אודרן. שניהם מעצבים דמויות אנושיות יוצאות-דופן; השרט עשיר ברמזים על נשמיותו של המין האנושי, והאווירה בנויה באמנות רבה, כשהיא מדגישה את מוגבלות האדם מול הטבע, בפרספק"טיבות הנכונות.

יצירת מופת בלי פירסום

החשודה (אורלי, תל-אביב, צרפת): בימים שכל גימנוס מצולם זוכה לכתבות-הכנה במספרי חשבת של העיתונים בישראל, בליווי תמונות-ענק ללא כל יחס לחשיבותו — יצא סרט זה כימעט במחתרת, כי איש לא טרח לשפק לו יחס-ציבור ראויים-לשמש. ועוד: מפני חסרטים באיוולתם, החליפו את שמו המקורי (הקצב) החולם אותו מכל הבחינות להחשודה, למרות שאין בו אף חשודה אחת לרפואה, ואין כל סיבה חגיגית בעולם לקרוא לו כך.

על רקע פסטוראלי מקסים נרקמים יחסים בין קצב למנהלת בית-ספר. הוא — למוד מילחמות הודו-סין ואלו"רים, וחיא — מנסה לשקם עצמה אחרי אהבה אומללה.

הוא — מביא לה כתף של כבש ארוזה כזר-פרחים ומסייד עבודה את דירתה במקום לחזר אחריה. היא — משיבה לו כסימפטיה מדודה, ומוצאת סיפוק לאהבה ולרגש בדימונה בלבד.

מגיפת רציחות מהממת את הנוף הדרום: "מה שראית שם, בוייט-נאם, זה נורא, אבל הרציחות האלו, אלה מעשים חיתיים באמת," מגיבים התושבים באוזני הקצב. הספור מתעטף אימים ובלחות המבוימים בוורטואוזיות חיצ'קוקית, וגם כאשר נמצא הרוצח לבסוף, ברור כי מעבר לאשמתו מופנה כתב-האישום המחירד כלמי החברה.

שאברול מצביע על ההתנכרות לטבע האדם, שכמיתותיו אינן שונות ביותר מאלו של האדם הקדמון; על תאוות שהמתורבתים קוראים להן היום "שאפיות", על סירובה

ועדת-חקירה תפקיע דירות

מפרוטקציונרים ותתן אותן

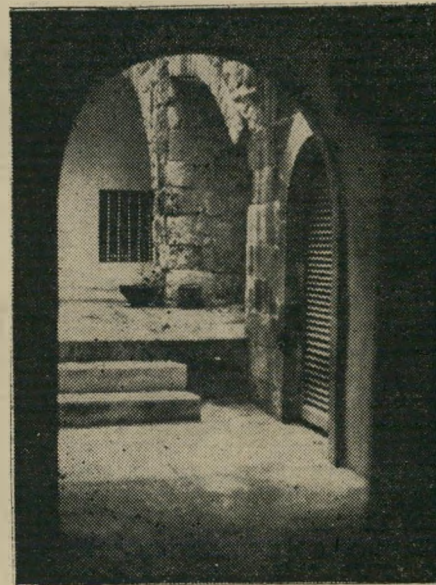
לזכאים להן בדין

המודעה שהופיעה בסוף השבוע שעבר הייתה קצרה ולאקונית. היא הודיעה כי הנהלת החברה לבינוי של הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים, מעמידה להחכר רה שמונה דירות נוספות.

דירות אלו צריכות להתחלק בין כמה מאות נרשמים, המצפים מאז שנת 1972 בתור לדירה ברובע, שהפך מקום נחשק על הכל בזכות יופיו וייחודו הארכיטקטוניים. אומנם, יש הטוענים כי מבקר-המדינה עצמו, יצחק גבצאל, שסיים עתה את חקירת חלוקת הדירות עלידי החברה, נתן דוגמה רעה בכך שבית-הביטור נבנה תוך חריגה בולטת מסיגנון הבנייה שניכפה על-ידי הרובע — בצדק — על כל שאר דיירי רי.

אולם חקירתו, בצירוף חקירה הנערכת עתה עלידי צוות מיוחד בראשות עורך-הדין יצחק גנר, תוכל להוסיף לאלה ש-נרשמו כדין וכיושר לקבל דירה במקום. שכן, הצוות יבדוק במיוחד כיצד קיבלו שם דירות פרוטקציונרים שונים, בעיקר פקידים בכירים במשרדי השיכון והעבודה ומינהל מקרקעי ישראל. כן יבדוק הצוות מי קנה דירה ברובע ואינו גר בה — וי-הצוות מתכוון לקחת חזרה את הדירות מאלה שאינם מתגוררים בהן ברציפות.

חורבות ללא סובסידיות. המיקרים שאותם יבדוק הצוות במיוחד הם של פקידים שקיבלו דירות אשר שופצו על חשבון החברה הבונה והמשקמת את הרובע. פקידים אלה שילמו 35 אלף לירות תמורת הדירה, שזכתה לשיפוץ מלא בכספי המדינה. את גודל ההטבה ממחיש העובדה

בית משוחזר בעיר העתיקה

מי ומי על חשבון מי?

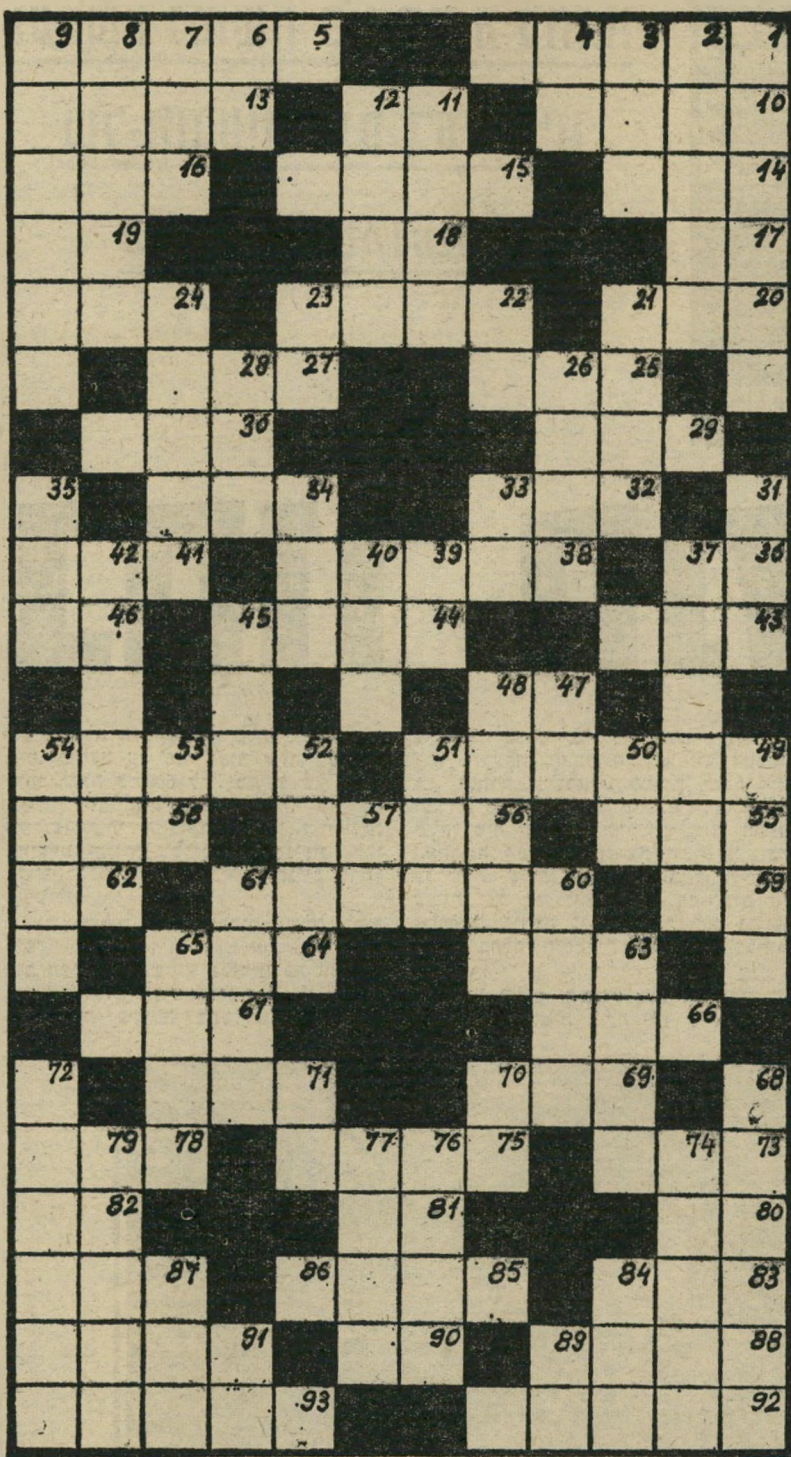
שני אנשים פרטיים — יוסף גולן ומשה ספדי — קיבלו חורבות תמורת 70 אלף לירות כל אחת, והשקיעו בשיפוץ כל אחת סכום המתקרב למיליון לירות — וההוצאות טרם תמו.

גם גולן וגם ספדי סיירו לעשות שיפורים על חשבון החברה המשקמת, בין ה-שאר משום שהחברה מתנה את שיפוץ הדירה בכך שהיא תקבע את הדירה. שניהם העדיפו לקבל חורבות ללא כל סובסידיות, אבל במקומות שהם בחרו בהם.

למרות היותו יועץ בכיר לממשלת סגר גאל, מקפיד גולן להתגורר דרך-קבע בדירה שבעיר העתיקה, שעלתה לו כבר יותר מאשר וילה ברובע בוורלי-הילס בלוס-אנג'לס.

הוועדה, בראשותו של גנר, עתידה ל-סיים את חקירתה תוך שבועיים, ולא תיר-תע ממסקנות חריפות. ככל שאלו תתייגה אמיצות יותר, כן יתפנו דירות רבות יותר ברובע, והן תעמודנה לרשות הזכאים להן בדין, שקופחו בגלל פרוטקציה.

תשבץ העולם הזה 1963

מאונך:

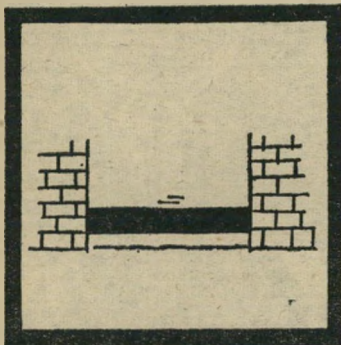
1. נחש ארסי ממשפחת הצפעוניים;
2. הרגיש; 3. בושם משבח; 4. מציבת זיכרון; 6. בתוסם; 7. מאנשי צוות-הטנק; 8. ישראלי; 9. קיבוץ בארץ; 11. ירק תבלין; 12. כזו היא הצפרדע, למשל; 21. תפוצה; 22. אלמדה; 23. מן הסכום; 24. עדינה; 26. כאבילב; 28. יקום; 31. מין חרק; 33. מילת-קריאה; 34. דג נהרות; 35. מוחשי; 37. מין פטרית אכילה; 39. ישן; 40. רק קו אחד כזה עובר בין שתי נקודות; 42. צב; 45. בהרת-קין; 47. מחפש; 48. מפירות-ההדר; 49. עליצות; 50. רסיס-לילה; 51. זגיל; 52. לידה; 53. מאחר ש...; 54. נוגה אור; 57. גוף; 60. תוכנית פוסולרית בטלוויזיה; 61. כינוי אשתו של האגא-חאן; 63. צמח בעל תיפרחות כחולות ממישפחת התמרי-כבים; 65. כל מכונת חדשה חייבת לעבור אותה; 68. ממכות מצריים; 70. מפרנס; 71. סחוב! 72. חרקים יפהפה; 74. אביר צור; 76. קיבוץ בצפון הארץ; 77. כד; 79. חולשה; 84. זכות בלי כ"ף; 87. בליטה בקיר; 89. מילת-קריאה; 91. חוט מתוח למדידה.

מאונך:

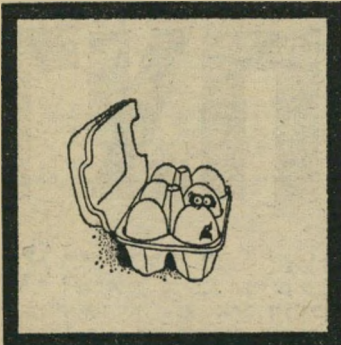
1. שן-סלע; 5. פרי-מיקשה; 10. נשיא אחת המצמות (ש"מ); 11. בלוטת-הנקה; 13. חזון; 14. זאטוט; 15. סופת-חול קשה; 16. שבר לרסיסים; 17. שחקן-קולנוע נודע (ש"מ); 18. בגיל זה — לחופה; 19. מכינויי האלוהות; 20. שם סיני נפוץ; 22. זקוק; 24. מתקופות היום; 25. ערוץ; 27. נחש ארסי גדול; 29. סוחר; 30. לעג; 32. מילת-זירוף; 34. גשם קפוא; 36. יהיר; 38. שבט זנדאלי; 41. החריב; 43. פיר; 44. מעון; 46. מעבד את הבצק; 47. גיבעה; 49. הבלים, בלשון-הרחוב; 52. עבט; 55. עיסקה, באנגלית; 56. פרי טרופי; 58. הדור-נאה; 59. קריאת-תימהון; 60. מין מטוס רוסי; 62. מקום נישוא; 63. עב; 64. חיתורים; 66. בליגנינה מיוחרי; 67. פרחוני; 69. בלוטה בגוף החי; 71. קורטוב; 73. שקר; 75. נעלה מבינת-אנוש; 78. הנח! 80. נהר באפריקה; 81. מיקצב עליו בשנות ה-20 בארץ ריקה; 82. הפה שלי; 83. סימן בלתי-מפורש; 85. קרן; 87. קנה דק בפרח הנושא עליו את המאבק; 88. יחי! בספר-דית; 90. מן השבטים; 91. עוף-יריעה, מקורב ליען; 92. בסיס; 93. קונסטלה.

קשקשת 1963

הפעל את דימויך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: "קשקשת", ת.ד. 136, תל-אביב. ההגדרות הקולעות ביותר תפורסמנה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דריי-באין בתל-אביב, קול-נועה-מכונות היחיד בישראל.

קשקשת 1960

- דור-העתיד של הממשלה. מכאן יתבקעו היונים והניצים וכל שאר העור-פות שבשילטון.
- אילה שרעבי, רח' ברכיה 20, שכונת-התקווה, תל-אביב
- "בוא נברח מהר, לפני שנגיע למחבת..."
- דני גספר, רח' רישפון 240 ב', נאות-אפקה, תל-אביב
- פיתפוט-ביצים.
- לאה הוגן, רח' חבצלת 19, הוד-השרון
- משגיח-כשרות מחפש לביצה, בודק את כשרות החותמת.
- הדל גזית, רח' הרצון 11, ראשון-לציון
- "איזה עולם, חבל שיצאתי!"
- רוני קניגסברג, דרך הים 125, חיפה

בשעה 7.00
"מים כחולים"
מורת לבן
בשעה 9.30
חיסול חשבונית
בעולם התחתון
"היועץ"

בסיסונות

- שמלות הריון
- מכנסי הריון
- טוניקות הריון
- חליפות הריון

כהן מוזל

תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4
קומה ב', דרך התאגדות
פתוח עד 7 בערב
(מגור בשעות 4-2)
להזמנות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

ותיה הקורבן הבא
אם תרכוש מנעול בטחון
שאינו בהשגחת
מכון התקנים.

היחיד בהשגחת מכון התקנים:

רבינר

אל תהיה הקורבן הבא!
המנעול המצוי
הוא חסר כל
הגנה אמיתית.
המנעול המצוי
הוא חסר כל
הגנה אמיתית.
המנעול המצוי
הוא חסר כל
הגנה אמיתית.

המנעול המצוי
הוא חסר כל
הגנה אמיתית.
המנעול המצוי
הוא חסר כל
הגנה אמיתית.

הם גרו דלת מול דלת

(ומנעול מול מנעול)

ועכשיו נמושה ביניהם מילחמה

של מודעות ענק בעיתונים

על דלתות ומנעולים

של מנעול החותק במרכז הדלת

מנעול במרכז הדלת מותקן על החלק החלש והחלול של
ד: בסיבוב קל של המנגנון והדיקט עליו מותקן המנעול
ניתן וגורם להשתחררות כל 4 הברחים.

1. מנעול עכביש מותקן בצד החזק של הדלת והוא נעילתו נעילה נכונה.
2. מנעול עכביש מותקן בצד החזק של הדלת והוא נעילתו נעילה נכונה.
3. מנעול עכביש מותקן בצד החזק של הדלת והוא נעילתו נעילה נכונה.

מנעול עכביש
סוגר את הבית טוב יותר

טלפונים: תל אביב 829960, 823195 • ירושלים 234074 • חיפה 523946

רצח בחור המנעול

שמנהלי שתי החברות שומרים בסוד את הקיף מכירותיהם, טוענים מומחים כי כל אחת מהן משווקת כיום מדיחודש לפחות אלף מנעולים כאלה. יש האומרים כי המיספרים מגיעים לכמה אלפי מנעולים בחודש. זהו מחזור כספים נאה של כחצי מיליון ל"י לפחות לחודש, המאפשר להפ"ר יש גם כמה רבבות לירות לפירסומה הגדולה.

אלא שמרוב תחרות, פירסומה והאשמות הרדיו, יוצא האזרח מבלבל. הוא יודע שחשוב היום מאוד לרכוש ולהתקין מנעול ביטחון בביתו, שזהו ציוד הכרחי ממש כמו פריג'ידר או מקלט-טלוויזיה. הבעיה היא רק שאינו יודע מה זה מנעול ביטחון, ואיך אוכלים את זה.

היה היו

שני חברים

ה מתחיל כמו באגדות. היו היו שני חברים. אחד מהם היה סכנאי-אלקטרוניקה, והשני זבן בחנות ל"כלי-מטבח. האחד היה שותף בחברה מבורסות ומצליחה למכשירי-אזעקה אלקטרוניים והשני היה שכיר, שחי על משכורתו ועל מה שהצליח לאסוף בחאלטורות אחרי שעות-העבודה. הם היו לא רק חברים, אלא גם שכנים. הם גרו זה סמוך לזה בשכונת נאות-השנים בחולון. הילדים שלהם שיחקו ביחד. הנשים שלהן היו חברות ופיטפטו מירפסת מול מירפסת תוך תליית הכביסה. הם יצאו גם לבלות יחד בפינקיקים ומקומות-בילוי אחרים. לאחר קראו שבתאי יוסף, ולשני אברהם בכרי.

בכרי היה הזבן בחנות כללי-מטבח. הוא מכר בין השאר גם מנעולים לדלתות. יום אחד הופיע אצלו בחנות אורח מבוהל, ובפיו בקשה מוזרה. הוא ביקש להתקין על דלת ביתו מנעול יל. לא אחד, ולא שניים, אלא ארבעה — אחד לכל כיוון של מיפגש הדלת עם המשקוף.

כשהבחין בתמיהה נוכח בקשתו המוזרה, הסביר: היתה פריצה לביתו. הגנבים חדרו דרך דלת הכניסה הראשית. מאז אין אשתו מוצאת מנוח לנפשה. היא אינה ישיבה בלילות. חרשת פן יחדרו הגנבים שוב דרך הדלת. היא על סף התמוטטות עצבים. כדי להרגיעה החליט להתקין ארבעה מנעולי יל בדלת, עם מפתח נפרד לכל מנעול. כדי להגן על בית-מיבצרו הגנה חזיתית.

אברהם התקין לאיש את המנעולים כמבוקשו. אבל כשסיים את העבודה לא נרגע. המחשבה על האיש המזורז הטרדה אותו. אם אנשים מפחדים לחיות בתוך בירותיהם שלהם, ומוכנים להשקיע סכומים גדולים כדי להגן על דלתותיהם, חשב לעצמו, הרי שמסתתרת מאחורי כל זה

ביטחון, שאותו מייצרות שתי החברות, הוא הצעקה האחרונה באופנת הקניות של האזרח הישראלי. למרות ששתי ה"חברות מייצרות ומשווקות את המנעולים שלהן מזה שנתיים, הרי רק בחצי השנה האחרונה תפס המוצר את השוק ב"בום" על-קול. עלי-פי הקפיצות בעקומת המכירות של מנעולי-הביטחון בחודשים האחרונים, נידמה כי אזרחי ישראל נתקפו לפתע בהלה היסטורית להגן על דלתות בתיהם.

חשבון פשוט: התקנת מנעול-ביטחון ב"דלת דירה פרטית עולה 420 ל"י. למרות

שעת, לולא הושקעו בה סכומים כה עצומים. מודעה על פני עמוד שלם בעיתון-בוקר עולה כ-6000 ל"י. מחירו של עמוד בעיתון-ערב הוא כ-8000 ל"י. עד כמה השקיעו שתי החברות לצרכי המילחמה ההרדית ביניהן סכומים, המגיעים לפי הערכה לכרבע-מיליון ל"י. והחגיגה עדיין בעיצומה.

איך יכולות שתי חברות, שעד לפני מספר שבועות היו כמעט אלמוניות לגבי רוב הציבור, להשקיע סכומים כה עצומים במסע פירסום הסר-תקדים?

התשובה פשוטה בתכלית: מנעול ה-

א"ת הקורבן הבא" זועקות מ"דעות-ענק על פני עמודים שלימים בעיתונות היומית. "לא, אתה הקורבן ה"בא" מתחרות בהן מודעות ענקיות לא-פחות.

מזה מיספר שבועות מנהלות שתי חברות מסע הפחדה ואיומים רעשני, כשכל אחת מהן מזהירה את הציבור מגורל מרממות: נפילה ברשת החברה המתחרה. המלכודת הצפויה לקורבן: רכישת מנעול ביטחון מתוצרת המיפעל היריב. מילהמת-המנעולים הפומבית יכולה הייתה להיראות כאפיוזדה פיקאנטית ומשע-

דלת מול דלת

שני דגמים של דלתות בהם מותקנים מנעולי-ביטחון מתוצרת רבינר (מימין) ועכביש (משמאל). במבט חיצוני נראה כי שני המנעולים פועלים על-פי אותו עיקרון — נעילה של

הדלת לארבעה כיוונים, באמצעות מוטות-פלדה. ההבדל היחיד, מבחינה, הוא שרבינר מותקן במרכז הדלת, ואילו עכביש מותקן בתוך מנעול-הדלת הרגיל. אולם המנגנונים הפנימיים של המנעולים שונים. שני המנעולים עמידים לפריצות פשוטות.

אמת שלא נחשפה, הודמנות גדולה שלא נוצלה.

היה כיסוי מלא להנחתו זו. מדי שנה מבוצעות בישראל כ-30 אלף פריצות מחציתן נערכות לבתי-מגורים ומחציתן ל"בתי-עסק ומסדות". רוב הפריצות, במיוחד לדירות, מתבצעות בשיטה הקלאסית ה"פשוטה" הפורק מגיע אל הדלת, מורא שאין איש בדירה, ואז, בעזרת מברג או לום, פורק את מנעול הדלת ונכנס פנימה. כל הפעולה נמשכת מיספר שניות. דקותיים לכל היותר. הדלתות בארץ מצוידות פור-צים. אלה הסטנדרטיות, המותקנות במרבית הדירות. עשויות משני לוחות דיקס עם חלל ממולא בקרטון ביניהם, המנעולים הסטנדרטיים פשוטים בתכלית, ניתנים ל"פריצה אף בידי חובבים בלתי מנוסים. פריצות מתוחכמות, מסוג זה שרואים בסרטים, באמצעות התאמת מפתח למנעול הדלת כמעט ולא היתגלו בישראל. זו עביר דה הדורשת מומחיות ואורכת זמן. הדרך הפשוטה ביותר לפרוק לדירה בישראל היא באמצעות שבירת הדלת. הדלתות ניינות לשבירה בקלות. אלא שזה עושה רעש ומשאר סימנים. רק בעלים קנאים החושדים בנשיתיהם משתמשים בשיטה זו כדי לפרוק לדירות. פורצים הבאים לגנוב שוברים מנעולים.

הבעיה אינה חדשה, אבל בשנים האחרונות, בעקבות עליית רמת החיים, יש גם לאנשים פשוטים על מה להגן ב"בתייהם". מכשירי הסלולריות, שולחנות ה"פורמאיקה", ארזייה החרסינה האיטלקית ו"פורצלנים". אברהם חש כי השוק הישראלי רעב להמצאה שתגן על דלתות הבתים. הוא החליט להמציא אותה.

להזיז

את הזיז!

מכיוון שלא היה בעל כיסורים טכניים מיוחדים, נעזר אברהם באחד מידידיו. היה זה, משה דולב, מנהל עבודה בענף המתכת בבתי-המלאכה של חברת אל"ע. "אם נצליח ליצור מצב שבו פורק יצטרך לשבור דלת כדי להיכנס לדירה ננצח במילחמה בינינו לבין", אמר אברהם למשה. עוד באותו לילה ישבו השניים והחלו לתכנן תוכנית כיצד להמציא מנעול-ביטחון.

הבעיה שניצבה בפניהם היתה להמציא מיתקן כזה שבעזרת מפתח אחד ונעילת אחת יסגור את הדלת על ארבע בריחים, בריח לכל כיוון, ושלא ניתן יהיה לפרוק את כל ארבעת הבריחים בו זמנית. כלומר: שפריצת בריח אחד לא תביא אוטומטית

(*) בשנת 1974 עלתה עקומת הפריצות לשיא חדש: 19,596 פריצות לבתי-עסק, 17,629 לבתי-מגורים.

מאחרי סורג ובר"ח

אברהם בכרי, אחד משני מוציא הרב-בריח, מחזיק בידיו דגמים של מנעול הרב-בריח. מנגנון המנעול שלו הוא מתוחכם, מבוסס על גלגלי-שיניים המהווה מעין "תיבת

פריצה לדירה או בית-עסק. מטלפן הטלפון אוטומטית שני מספרים, מודיע להם כי אמצעות טיים מוקלט על הפריצה וזאת מבלי שהפורצים ידעו בכלל על הפעלת הטלפון.

שבתאי, שראה את שני המצאיים ב"שעת פעולתם הציע להם לשווק את מנעול-הביטחון באמצעות חברתו אחרי שי ימציאו אותו. אולם כאשר הצליחו השניים להגיע למנעול הביטחון שישביע את תביעותיהם ממנו, הם החליטו להיות עצמאיים.

המנעול שהמציאו פעל על עיקרון חני-עילה הגיאומטרית. פירושה של נעילה כזו היא שאחרי שזיוו הבריחים עוברים נקודת מתה מסוימת במנגנון שלהם, נועל כל בריח את הדלת בנפרד. אם מצליחים לפרוק בריח אחד, אין הדבר משפיע על הבריחים האחרים. יתרה מזאת: כל ניסיון להזיז את הזיו אחורנית גורם או להגברת הנעילה במקום לשיחורח.

אברהם ומשה מיהרו להגיש בקשה לרישום פטנט על המצאתם, ביקשו לרשום

לשיחורר שאר הבריחים. לילה לילה, אחרי שעות העבודה, ישבו השניים, שירטטו שירטוטם והמציאו מנעולים. עברו כארבעה חודשים עד שהגיעו למנגנון מתקבל על הדעת. לא היה להם מהיכן להיעזר בהמצאתם כיוון שמיתקן מ"סוג זה, בתוך חלל הדלת, לא קיים עדיין בשום מדינה בעולם.

הם משווקים גם מכשיר חדיש, פרי המצאתם. זהו הטלפון המזעיק, במקרה של

הילוכים למנעול. משמאל נראה המנגנון הפנימי של מנעול עכביש. המנגנון מולחם אל מנעול-דלת רגיל. אל ארבעת הבריחים שבמרכז המנגנון מתחברים ארבעת הסורגים הנועלים את הדלת מבפנים. באמצעות תנועה סיבובית רגילה ביותר,

אותו גם כ-38 מדינות מערביות נוספות. בינתיים החלו לייצר את המנעול שלהם בבית-המלאכה קטן שהקימו, כשהם מומי-נים חלקים ממנו במיפעלים שונים. כל אחד מהם המשיך לעבוד בעבודתו הקודמת ואת מנעולי-הביטחון שלהם שיו-קו והתקינו במו ידיהם אחרי שעות ה"עבודה. בתוך עבודה נוספת זה היה עסק לא רע. התקינו מנעול אחד בשבוע, אחר כך הגיעו להתקנת מנעול ליום. זה נראה להם הצלחה פאנטסטית. הם לא היו זקוקים כלל לפירסומה. הלכותות ורמו אליהם אחרי שראו מנעולים שלהם מותקנים אצל אחרים.

כחצי שנה אחרי שאברהם ומשה יצאו לשוק עם מנעול ה"רב-בריח" שלהם, יצא גם יוסף שבתאי עם מנעול ביטחון לשוק. היה זה מנעול ה"עכביש". הוא היה דומה בצורתו החיצונית למנעול ה"רב-בריח". גם הוא פעל על העיקרון של נעילת כל דלת לארבע כיוונים. אבל ה"עכביש" נעל את הדלת רק לשלושה כיוונים במטות. לכיוון הרביעי התבצעה הנעילה באמצעות הבריח הרגיל של מנעול הדלת.

המנגנון של ה"עכביש" היה שונה מזו של ה"רב-בריח". לא היה זה מנגנון עצמאי, המותקן במרכז הדלת, אלא מנגנון פשוט למדי מבחינת טכנית, שהולחם אל מנעול הדלת הרגיל.

גם הוא היה עמיד, באופן יחסי, מול ניסיון פריצה רגיל. אולם לא היתה בו הנעילה הגיאומטרית, המונעת שיחורר כל הבריחים בו זמנית.

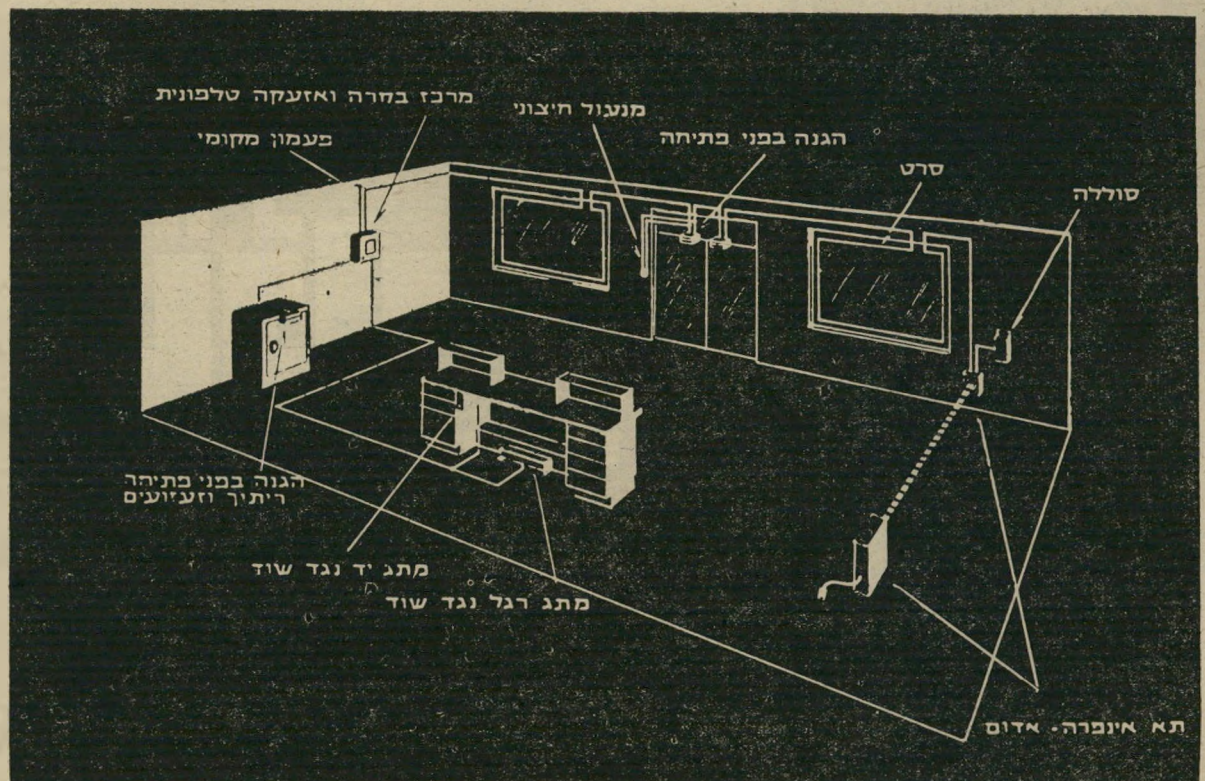
מכה מתחת

לחגורה

במשך כשנה וחצי התנהלה מל-חמת חשאית בין שני הידידים ה"שכנים". כל אחד מהם ניסה להפיץ את המנעול שלו. כל זמן שמחזור העיסוקות במנעולי-הביטחון היה קטן, חיתתה גם ה"מלחמה" קטנה. הגשים שלהם נשארו יד-דית. ילדיהם המשיכו לשחק יחד. אולם יום אחד גילה אברהם שידור-יירבו מנסה להכות מתחת לחגורה. בחור זר שהפיץ סוכני "עכביש", הם פירטו את יתרונות המנעול שלהם. המותקן בצד הדלת. אולם סעיף אחד בפרוספקט הוציא את אברהם משלוותו. "ברצוננו להוסיף, כתבו סוכני, עכביש", שאנו מתקנים גם דגם ישן המותקן במרכז הדלת ונראת לעין ומחירו רק 375 ל"י. עבור מי ש"המחיר מהוות שיקול מיוחד נוכח לחתי-קין מנעול זה."

בעיני אברהם זה נראה כמכה מתחת לחגורה. היה זה ניסיון להציג את ה"מנעול שלו כדגם מיושן וזול שיצא מהשימוש, בעוד ש"עכביש" לא ייצר מעור-לם מנעולים המותקנים במרכז הדלת. אברהם הבלג.

אולם המערכה נגדו תפסה למיתקפה מכל הכיוונים. שני אלמונים, בנימין סלע (חמש בעמוד 34)

הגנה היקפית

אמצעי-ההגנה מפני פריצות ומעשי שוד הם כיום משוכללים ביותר. זהו שירטוט של מערכת-אזעקה נגד פורצים ושודדים. שניתן להרכיבה בכל דירה או עסק. היא מורכבת מאמצעים

אלקטרוניים, היוצרים אזעקה במקרה של פריצה או חדירה וממנגנוני-הפעלה חשאיים. שניתן להפעילם בהסתר במקרה של כניסת שודדים. התקנת מערכות כאלה היא יקרה, לעומת מנעולי-הביטחון של הדלתות, בדירות פרטיות, שעלותן 420 לירות.

במדינה

הסברה

תאונה עם אוטו

אוטו פרמינג'ר נרתם
דתעמולה האנטיפלסטינית,
אך השיג את ההיפך

מישהו במשרד החוץ בירושלים, או
במוסד ממשלתי אחר החליט, כנראה, שלי
פלסטינים אין די פירסום באמריקה. המוסד

במאי פרמינג'ר —
איך להכניס פלסטינים

"Terror is the ultimate weapon..."

— ומודעת סירטו
— לכל בית אמריקאי

הישראלי המסויים נרתם לקידומו של נושא
חשוב זה.

ישראלים בחו"ל, שבאו מישראל בה "אין
בעייה פלסטינית" נדהמו להיווכח בחודש
שעבר כי כל תחנות הטלוויזיה, ובסוף
החודש גם אקרני הקולנוע, היו מוצפים
בסיפורים דרמטיים על הפלסטינים.
קיטש אחרי קיטש. אוטו פרמינג'ר
היה פעם במאי חשוב ומפורסם. בשנים
האחרונות לא הוציא מתחת ידיו אפילו
סרט טוב אחד. את פירסומו המיסחרי
החשוב ביותר קנה לו בסרט אכסודוס,
סרטי-קיטש על מלחמת-העצמאות.

בספר רובאד, שפורסם בהמשכים במו-
סף הארץ, מצא פרמינג'ר את ייעודו האמיתי
נותי והמיסחרי. הוא שיפץ את התסריט
בעזרת בנו אריק, הפך את כל אנשי הקבר-
צה הפלסטינית לאלמנטים פוליטיים מכוע-
רים, שיפר את תדמיתם של בני כל העמים
האחרים, הפך את הסוכן הישראלי למלאך
מן השמים, ויצא לדרך.

בעזרת תקציב-ענק שהעמידה לרשותו
חברת יוניטד ארטיסטס ובעזרת — כך
אומרים בחוגים מיקצועיים — קרנות יש-

אם אתה צעיר

ורוצה לחסוך

בוא לעבוד בנמל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 35.
אחרי עירות צבאי
ובעלי כושר גופני טוב
למקצוע הסווארות.

בעבודה זו תוכל להגיע
למשכורת ממוצעת של 1,500.- ל"י
נמו לחודש.
ישנה אפשרות להכנסה נוספת
על ידי עבודה בשעות נוספות.
מגורים וארוחות יינתנו לך
בבית הנמל (מלון) במחיר מינימלי
כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך.
לבעלי משפחות
תינתן עזרה בדירור לאחר תקופת נסיון.

כמו כן דרושים
מחסנאים
בעלי ידיעה בעברית ובחשבון.

המעוניינים לעבוד בנמל אילת
יפנו בכל יום שישי
בין השעות 9.00 - 12.00
למשרד הראשי - רשות הנמלים
בית מעיא, דרך פתח-תקוה 74 תל-אביב.

קומה 4 חדר 426
נא להביא תעודת זהות
ופנקס מילואים.
ניתן גם לפנות בכתב
למדור כח'אדם
נמל אילת - ת.ד. 37, אילת.

לשכת הפירסום הממשלתית

חדשות הממשלה

ירחון המשטרה בארץ ובעולם

הופיע גליון מס' 1

88 עמ'

להשיג בכל הקיוסקים

הפצה: "גד", חברה להפצה בע"מ

סולו מציג

ערבי יום העצמאות בפאב הנרי ה-8

טוביה צפיר

כוכב "ניקוי ראש"

נותן סטירה בציבור

בפאב הנרי ה-8

ערב של קטעי הומור, סטירה, פארוזיות וכל השאר

בהשתתפות:

יוסי סויה, יצחק רבין,

מנחם בגין, קיסניג'ר ועוד

כל ערב כולל ארוחה מיוחדת ומשקה ראשון

ערב יום העצמאות 15.4, שלוש הצגות:

9.30, הצגות ו-02.30

במוצאי יום העצמאות שתי הצגות: 9.30 ו-11.30

כרטיסים להשיג בפאב, טלפון להזמנות 938586

על זה נאמר:
עשה
את שלו

מיוצר בישראל על ידי בלמון בע"מ, המפיצים: חב' נורית בע"מ

אולפן גרג (בריקמא)

פותח ב-17.4.75 קורס ערב ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית.

הצלחה מובטחת! הרשמה:

ת"א: גורדון 5, טל. 224532

החפר לך

את מחפשת אושר בחיים?

פני עוד היום ל"מטרימוניאל".

"מטרימוניאל", שמאי 23, ירושלים,

טלפון: 02-234334

ב"מטרימוניאל" תמצאי את

ראש-עירייה להט

איך לעשות מבלי לחשוב

השבת בבית. במוצאי-השבת, בצאתם ל- מידרחוב, מסתבר להם כי אי-אפשר לטייל על הכביש כיוון שאין כבר מידרחוב. כל הדברים הללו היו צפויים מראש, טוען חבר מועצת-העיר מטעם המערך, נחום רו, אילו היתה העירייה בודקת לפני מעשה. אבל כיוון שמדיניותה היא עשית רושם ולא סרוויקסים רציניים, היא אינה יודעת עתה איך לצאת מן הבוץ שאליו נכנסה.

מועדונים

בית-התה של שולמית

בבית-התה קמן מבקשת

משוררת צעירה לחדש

את ימיה הטובים של

"כסית"

בלב תל-אביב הסואנת, ברחוב גורדון פינת בן-יהודה, חבויה פנינת-חמד שעדיין לא התגלתה עליידי ציפורי-הלילה של תל-אביב.

שלט קטן ובלתי-נראה-כימעט מכרזן: נינווה — גלריה ובית-קהל. אחרי שירורים כמה מדרגות, נמצאים לפתע בירושלים. חצר קטנה אפופת ירק, ודלת חומה. פתחת נינווה ניצבת צעירה לבושה בשמלה ער- בית, ומקבלת את פני הבאים. הגלריה, שקירותיה חשופים אך מתקיימות בה תער- רוכות באופן קבוע, מורכבת משני חדרים קטנים ומיסדרון ארוך. בחדרים — שולחן נות נמוכים ודרגשים. מוסיקה פופולרית, בוקעת מתוך הרמקולים הסטריאו-פוניים, ואפשר לשנות שם תה או ויסקי, לפי מצב- הרוח, ומי שרעב יכול לקבל טוסט-בג'ניה. להזכיר עצימאות. שולמית אפפלה, משוררת צעירה ואשתו של צלם-הקולנוע שמואל קלדרון, היא בעלת המקום הזה. באווירה החרישית השורה במקום היא מס- פרת, שפתיחתה היתה עבורה צורך נפשי, מין רצון להוכיח שהיא מסוגלת להיות אשה עצמאית. תישעה חודשי הריון ושני תיים-יחצי של גידול אינטנסיבי של בתה הפעוטה, מאיה, התישו אותה והיא היתה זקוקה להתרענונות.

את כל מירצה הקדישה לחיפוש מקום מתאים, ואז מצאה את הדירה שבחצר הכמוריושלמית בלב תל-אביב. המזור הוא בכך שגלריה נינווה מוכירה את הגלריה הקטנה בירושלים. אלא שבניגוד לגלריה הקטנה, המאכלסת חדריר באנשים לרוב, את זו לא גילו עדיין תושבי תל- אביב, והמקום ריק-למחצה.

שולמית אוהבת את המקום שלה, והיתה רוצה לראותו מלא באנשים, אמנים בעיקר. משום כך היא מארגנת בגלריה שלה ערבים סיפורתיים, ומקרינה שם סרטים אמנותיים. נטייתה היא לאפשר לציירים מתחילים להציג במקום את תערוכותיהם, וגם המחיר שהיא דורשת עבור השירותים אינו מופרז.

מין "כסית" כזאת. יש לה, לגלריה כל התנאים להפוך למקום-מיפגש חברתי הומה בנוסח המועדון הצהוב מנוחת-עודן, ששכן בזמנו בבית שממול. יש לה כל התנאים להעניק למבקרים ערב נעים מה- סוג של ישיבה עד שתיים-שלוש בלילה על בקבוק בירה או קוניאק. עם הרבה דיבורים או אפילו שירה בציבור. כמו שאומרת שולמית: "מין כסית כזו שלמפני- שלשים שנה."

ראליות סודיות, שממנו את השקעת-שלו בסרט, הפיק פרמינג'ר את הסרט הגרוע ביותר שיצא עד-כנה תחת ידיו. אפילו הופעת-האורח של מי שהיה ראש- עיריית גוריון, ג'ון לינדסיי, העלתה רק גיחוך נוסף על פניהם של המבקרים בני- יורק, ששישה-עשר מהם קטלו את הסרט המרצע של פרמינג'ר, מקור הכסף להש- קעתו, יצא מן השק במערכת הפירסום האדירה שהמטיר על העיתונות והטלוויזיה בניו-יורק. עשרות קאריקטורות אנטי-עיר- ביות, שניראו כאילו הועתקו, בשינוי כור- תרת ופרצוף, מן העיתונות הנאצית של שנות השלושים, ועשרות קטעי-טלוויזיה שבהם ניראו ערבים רצחניים — הומטרו על האוכלוסייה הניו-יורקית.

כתוצאה מכך, אחרי שמנגנון-התעמולה הפלסטיני לא הצליח כימעט להזכיר את קיומו מאז נאום עראפאת בעצרת האו"ם, זכו המילה פלסטין והתואר "לוחמי חרות פלסטין" בתירגום אנגלי, לחזור לכל בית אמריקאי במשך חודש שלם.

תל-אביב

בדיחה ושמה מידרחוב

עיריית תל-אביב הסתכמה ברעיון

המידרחוב, הגורר אותה

להוצאות ענקיות

בראשית היה הרעיון: בכל עיר הגונה בעולם יש מידרחוב, או למה לא יהיה כזה גם בתל-אביב? בקלות-הראש האופיינית לניהולה של העיר, קפץ ראש עיריית תל- אביב שלמה ("ציצ"י) להט על הרעיון, ורהוב דיונגוף נסגר לתנועה בלילות-שבת וביום השבת.

ההנמקות היו טובות: שיהיה גם לבני תל-אביב רחוב שבו יוכלו להלך בשבתות בנחת, לשתות קפה ולקנות בחנויות.

כמו בקופנהגן, ברחוב סטרוואה הנודע. הוצאות ענקיות. לשם כך צריך היה גם לשנות את מערכת הרמזורים. כדי להפ- נות את התנועה הנורמת בדיונגוף שמאלה, לשדרות בן-גוריון. כן היה צורך בשלטים של אינ-כניסה ובצביעת סימני-התנועה בכביש מחדש. הוצאו כבר 40 אלף לירות. אחרי-כך צריך היה לקחת סנדר עם נהג ועובדים, שיוציאו מדי יום שישי בשבוע מהסומים לחסימת רחוב דיונגוף, ולהובילם חזרה למחסני העירייה במוצאי-השבת. צריך היה גם לשלם למחסני שיוציאו את המחסומים ואחר-כך יבוא שוב לקבלם.

עברו כמה שבועות, והחלו נוצרים פקקי- תנועה ענקיים, בגלל חסימת דיונגוף. עתה מתכננים כבר שינוי כיוון התנועה ברחוב ארלוזורוב, כדי שיוכלו לנסוע בו בשני כיוונים, ולהקל את הלחץ מעל שדרות בן- גוריון.

נוסף לכל הצרות, התברר כי ישראל איננה דנמרק, וכי בישראל העסקים ו- התנויות סגורים בלילות-שבת ובמוצאי- שבתות. כך שהתכלית העיקרית והראשית של המידרחוב ברחבי העולם, אינה ניתנת למימוש בישראל. העירייה גילתה גם ל- הפתעתה, כי בישראל אסור לבתי-הקפה להעמיד כיסאות ושולחנות על כל המידר- כות, כמקובל במידרחובים בעולם.

מ"עשהיה"ם. כך משמש המידרחוב פיתרון לכמה מאות נערים הנחנים לשוטט על הכביש באי-דמיון, מהיגם שאורחי- ישראל נוהגים בדרך-כלל לשבת בלילות

ישראלים בחו"ל

סריהבשר -

בענין של מי

שמדיח אותו

בגלל העולים מרוסיה

הגיעו ישראל וארה"ב

הסכם סודי עז הצרת

צעריהם של

אלפי היורדים הישראליים

הנמצאים באמריקה

ישראלים בארצות-הברית קיבלו בשבועות האחרונים מכתבים נרגשים מקרוביהם בישראל. מלאי-דאגה שואלים הישראלים את קרוביהם בארצות-הברית האם נכונות הידיעות בעיתונים, ברדיו ובטלוויזיה הישראלית בדבר המשבר הכלכלי החמור בי ארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות, חוסר-העבודה וחרפת הרעב, שהם מנת-גורלם של הישראלים שם.

חברת-הטלפונים האמריקאית הגדילה בשיעור האחרונים את הכנסותיה משיחות טלפון לישראל. הישראלים בחו"ל נאלצו להוציא ממיטב כספם כדי להרגיע את עמי תיהם וקרוביהם בישראל. יתכן כי גל ה"שמועות נועד לעצור את גל ההגירה של ה"תיירים" הישראלים לארצות-הברית.

היום הניירורקי ניו-יורק פוסט גילה, בשבוע שעבר, כי קיים הסכם סודי בין ממשלת ישראל לממשלת ארצות-הברית בדבר הצרת צעדיהם של ישראלים המנסים להצליח מקום-מושב ליבשת האמריקאית. שילטונות-ההגירה בארצות-הברית מסרבים להאריך את אשרות-ההייר של ישראלים הפונים אליהם לשם כך. עד לפני חודשים אחדים הייתה הארכה כזו מאושרת אוטומטית ללא כל השהיות.

דאגה מעלה רוסיה. המימשל האמריקאי נרתם לעזרת המימשל הישראלי לא רק מאהבת מרדכי. השילטונות האמריקאים אינם מודאגים כל-כך מן התיירים הישראליים, בני הארץ, המנסים להשתקע זמנית או קבע. דאגתם גוברת והולכת דווקא מפני הישראלים דוברי הרוסית הי מגיעים לחוסי העולם החדש.

זהו תופעה המושכת תשומת לב. מדי שבוע מגיעים לניירורק עשרות עולים חדשים מברית-המועצות. שאחרי חניית קצרה בישראל החליטו לנסות מזלם במעצמה ה"קפיטאליסטית הגדולה. לישראלים-הרוסים אין כימעט כל אפשרות להיקלט בארצות-הברית. בעוד הישראלים שולטים בשפה האנגלית בצורה מניחה את הדעת, אין העולים הרוסים מסוגלים לדבר בשפה זו. הם מחוסרי יכולת והכנה נפשית להיקלט ב"מיקצועות הישראליים" של צבא נהגי המוניות, מדחיי-הכלים, המלצרים ופקידיו הקבלה בבתיה-מלון הניירורקים, ובערים האמריקאיות האחרות.

ככל הננוע לישראלים המהגרים לארצות-הברית, אין שם משבר. ישראלי מצוי משתכר כמאה וחמישים דולר לשבוע, ואילו אלה הנמצאים כאן שנים אחדות, משתכרים 300 וגם 500 דולרים בשבוע אחד. בחמישים דולר לשבוע יכול הישראלי למצוא לעצמו חדר מרוהט במלון בינוני, כשהוא מוציא לא יותר מחמישים דולר נוספים לאוכל, נסיעות והוצאות הכרחיות אחרות.

חוטבי-עצים ושואבי-מים. המיס-פרים הגדולים של מחסרי-העבודה האמריקאים אינם מתייחסים כלל לצבא הגדל והולך של העובדים חסרי-ההזדמנות וחסרי-הרשות לעבוד. האמריקאי המובטל ממלאכתו נרשם מייד בלישכת-העבודה, ו"גובה כתשעים אחוזים משכרו האחרון ב"המחאה ממשלתית. כשהמחאה בכיס, אין המובטל האמריקאי מחפש עבודה במיקצוע אחר, והוא מחכה לתורו להיקלט במקום עבודה חדש, באותו מיקצוע שבו עבד עד לפטוריו.

המובטל האמריקאי ממקום-עבודתו ב"בניין או בבית-החרושת, אינו מחפש לו מקום-עבודה בחדר רחיצת-הכלים של מיסעדה או כשומר-לילה בבית-מלון. עבד דות אלה היו, ונשארו, מקומות-המיקלט של הפוטוריקאים - המהגרים מהאיים הקאריביים ועכשיו - הישראלים.

רצח בחור המנוול

(המשך מעמוד 31)

ומיכאל אדר, הגישו התנגדות לרישום חי-סאטנט שלו בטענה שראו את התמצאה כבר קודם. הגיעו לאיוניו השמצות ש"משמיצים סוכני החברה המיתחרה את מנעוליי-הביטחון שהוא מייצר. גם מחזור המכירות גדל בינתיים. העסק תסתח בין לילה לעסק תמגלגל מיליונים. הוא תחליט לצאת למילחמת נגדיה.

"התאסקנו שנתיים לא לתתפרק, אבל זה היה יותר מדי. לא יכולנו להבליג יו"ת, הסביר אברהם את הסיבה בגללה פתח במלחמת מודעות-הענק בה פירט את יתרונות המנעול שלו על "עכביש". המנעולים שלנו הוכיחו את עצמם. לא היה אף מיקרה שנפרצה דלת שהותקן בה "רבי-בריה" על-ידי פורצים. היחידים שי הצליחו לפרוץ דלת כזאת היו אנשי מס-ההכנסה שקדחו את הצילינדר של המנעול. זה עורר הרבה רעש ונמשך 40 דקות. אבל אני לא מוכר מנעולים נגד מס-הכנסה."

"זהו מילחמה מכוונת ולא יסה", אמר יוסף שבתאי על מילחמת המודעות של "רבי-בריה" נגדו. "זהו תחרות שלא במ"קומה. המיתחרים שלי מנסים לקלקל את הענף בשוק. אבל אין לי ברירה. אני צריך להיענות לאתגר של המודעות שלהם. אני לא אכזבו כסף כמוהם. זהו שטות לזרוק כסף על מודעות-ענק."

שבתאי, שסרב להצטלם, חזר בו כנראה אחרי שאמר דברים אלה. הוא נגרר ל"מילחמת המודעות והחל לפרסם גם הוא מודעות-ענק על פני עמודים שלימים המי פרטים את יתרונות המנעול שלו ומבקרים את מנעול יריבו.

בידי יוסף שבתאי עשרות מכתבים מלקוחותיו המודים לו שמנעול ה"עכביש" של חברתו מנעו פריצות לבתיהם ולבת-העסק שלהם. אולם למרות הדמיון בין שני המנעולים, הם שונים זה מזה ב"חכלית.

הדלתות

העקומות

ייעורי מנעוליי-הביטחון גם יחד אינם עונים לתקלת העיקרית הפוקדת את הדלתות בבתי ישראל בימי חמסין. תשיגיו במידות החום והלחות גורם להתכווספות דלתות הדיקט, מונע את נעילת הדלת. במקרים כאלה מספקות שתי החברות שי-רות מידי לתיקון הליקוי.

בדיקה מהותית של מנעוליי-הביטחון הי-נלחמים מילחמה של לחיים או למוות על השוק. מגלה את ההבדלים הבאים ביניהם:

● מנגנון ההפעלה של מנעול "רבי-בריה" הוא אטום. מנגנון ה"עכביש" הוא חשוף בתוך חלל הדלת.

● מנגנון "עכביש" מותקן בצד הדלת. מנגנון "רבי-בריה", המותקן במרכז הדלת הוא עצמאי ומופעל במפתח נפרד. טוען יוסף שבתאי: "העכביש מותקן בחלק הי-קשה של הדלת. מנעול במרכז הדלת מז-מין פורצים שכן הוא מודיע להם שבעלי הדירה רוצים לתקן על משחו הנמצא בתוכה". אומר אברהם בכרי: "רבי-בריה מותקן במרכז הדלת, אולם כדי לעקור אותו יש לשבור את כל הדלת. אף פורץ לא יס-תכן בכך. העובדה שהמנעול חגלוי מר-תיע פורצים שיחששו להסתבך עם מנעול מתוחכם."

● ייצורו של מנעול "רבי-בריה" נמצא בפיקוח מכוון התקנים. הוא עמד במבחן של מיליון סגירות ונעילות. "זה מעל ומעבר למה שדרוש", אומר אברהם, "לפי ממוצע של 10 נעילות ביום הוא יכול להח-זיק מעמד 250 שנה". ל"עכביש" יש אישור ממכון התקנים כי מנגנון הנעילה שלו הופעל 45 אלף פעם ללא תקלה. גם אני חייתי יכול לקבל פיקוח של מכון התק-נים". אומר שבתאי, "אחרי רק עניין של הוצאות גדולות." על כך משיב אברהם: "מכון התקנים נותן תעודה בדיקה על מה שמבקשים לבדוק. ל"עכביש" אין אי-שור כי הוא עונה למפרט הנדרש ממנעוליי-ביטחון."

המילחמה על המנעולים תמשיך ודאי להשתולל כל עוד יישאר בישראל דלתות בלי מנעוליי-ביטחון. גם אז, יש כל הסי-כויים שהיא תתפשט למדינות אחרות, שי-שתי החברות מנסות לרכוש את השווקים בהן. כמו שאמר אורי זוהר בשיר המ-פורסם שלו: "הראש היהודי ממציא לנו פאטנטים". רק שמרוב פאטנטים לא תתי-משש הבדיחה על סיפור הכלשים הבלתי-אפשרי - הרצח בחור המנוול.

קווי
מלי קשקשים

8
ZP11

ZP11 SHAMPOO

החפיכון לסילוק מוחלט של קשקשי-השיער

ZP11 HAIR CONDITIONER

חייצב השיער לאחר החפיפה

ZP11 HAIR DRESSING

קדם השיער לטיצוב התסרוקת

חינם

ZP11 HAIR DRESSING

בכל ארית-קייט של

ZP11 SHAMPOO

REVLO

המילחמה על וושינגטון

המילחמה הגדולה על תפקיד כתב רשות השידור בווינגטון, תפקיד העומד לרשות פנות בעוד שבועות מספר עם שובו לארץ של יעקב אחימאיר, הסתיימה בניצחונו של מי שלדעת אנשי החדשות היה דור קא הפחות מתאים מכל המועמדים, אלי ניסן, לשעבר רכז הכתבים של החדשות שהורחק ממישרה זו.

המילחמה התרכזה סביב שתי דמויות, אלי ניסן וטוביה סער, הכתב המדיני והפרלמנטרי של הטלוויזיה. בטוביה תמך כו מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני ומנהל מחלקת החדשות דן שילון בעוד שבניסן תמך מנהל הטלוויזיה ארנון צור קרמן, ידידו האישי של ניסן.

מנהל החדשות ברדיו, עמוס גורדון, הביע את תמיכתו גם הוא בטוביה סער לעומת אלי ניסן, וטען שלניסן אין כל מושג ברדיו (השליח בווינגטון משרת הן את הרדיו והן את הטלוויזיה) אך הציב שני מועמדים מהרדיו, מיכאל קרפין וגדעון רמז. מועמד נוסף שהסיר את מעמדו עם הצבת מועמדות סער היה מיכאל לימור.

התמיכה העזה לה זכה אלי ניסן מצד צוקרמן, וכן התמיכה לה זכה מאגודת העיתונאים בירושלים, הביאה לכך שיצחק ליבני ישנה שוב את דעתו ויתמוך באלי

מועמד סער המנכ"ל

ניסן, לאחר שהבטיח קודם לכן את תמיכתו בסער.

המגוון בכל הפרשה כי לאחר שהוחלט סופית כי ניסן יקבל את המשרה דרש ליבני לתלות מודעה על לוח המודעות של הרדיו, בה הוא קורא למועמדים מקרב הרדיו להציג מועמדותם למשרה בווינגטון, טון, ואילו מכל משתתפי הישיבה בה הוחלט על מינויו של ניסן דרש לשמור זאת בסוד.

תיגבורת לאבטלה הסמויה

הכתבת התלאביבית של דסק התרבות והאמנות במחלקת החדשות בטלוויזיה, אסתר דר, פרשה מהמחלקה בעיקבות חילוקידיעות עם ראש הדסק, שהוא גם עורך השבוע יומן אירועים, רם עפרון.

עם פרישתה מהחדשות מצטרפת דר לשורה ארוכה של מפיקים ובמאים הנמרים עתה במחלקת האבטלה הסמויה של הטלוויזיה והמפיקים או מביימים הפקה אחת לשנה, וגם זאת במיקרה הטוב, אך מקבלים משכורת מדי חודש בחודשו.

במיקרה זה הביצוע משוער במיוחד, משום שכתבותיה ותוכניותיה של דר היו בין היחידות בטלוויזיה שאפשר היה לצפות בהן וגם ליהנות מהן.

אסון יום העצמאות

זמרת רובינא שירה בציבור

אף הבטיח כי מי שיתבונן בתוכנית ישיר את השירים שיושרו בה בעודו יושב ליד מקלט הטלוויזיה.

המשתתפים בתוכנית, שתבויים עלידי יוסי צמח, יהיו שוב שושנה דמארי, מיכל טל, כוכב האירודיון, שלמה ארצי, נתנאלה, מנחת פסטיבל הזמר ויל רבקה מיכאלי, אילנה רובינא, שמעון ישראלי ועוזי המאירי.

לאותן שעות שבהן נערכת הפקת שיר דור סטנדרטית זו, מציעות התחנות השכנות שלל שידורים מבודדים. בירדן (ערוץ 6) אפשר יהיה לצפות בסרט עלילתי באנג'לית (שעה 21:00), ובשעה 22:15 בפרק מ' אחת מסדרות המתח בנצ'ק, מקלאוד או האק ראמזי (שני הערוצים).

בלבנון יוקרן פרק מהסידרה מאניקס עם מייקל קונורס (שעה 21:00), ובשעה 22:00 פרק מהסידרה האנגלית המצויינת על קרבות גדולים בהיסטוריה העולם ב' מילחמה. בקפריסין תופיע הזמרת ננה מושקורי (20:40) ואחריה, בשעה 21:15, סרט מסדרת המתח קונג פו עם דייוויד קאראדיין. פרטים אלה נמסרו למערכת עלידי מדריכי הבידור מבט 1.

שעה 14:10 תביא הטלוויזיה את שאריות הסרט המצולם מתחרות ההחלקה הימנות על הקרן. שידור יחיד של הימנות חיים ששאלה, עם דיר פידים פלג, יוקרן בשעה 15:00. טנדו של ירון רונדון, המיוחד ליום העצמאות הוא הימנות היחידה המבטיחה אולי להיות מעניינת (יום ד' שעה 20:10), בגלל אופי המראיינים בה, ובראשם אלון (מיל) עזר ויצמן.

מי שבקיא בהכנות לאירוע המרכזי של יום העצמאות מבחינת הטלוויזיה, התוכנית אנונו שרים לך, מוכן להישבע כי היא תהיה האסון האסון המרכזי של יום העצמאות. מנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, הכריז מלחמה על פסטיבל הזמר אילון דמינון לתחליף הסתכם בעוד ערב בידור עם זמרים מיקצועיים, אשר יערכו בבנייני האור מה החל מהשעה 19:00 ועד לתחנות. ליבני

שחקן סבלאס קוזאק נגד

קשה היה לטעון נגד הנחלת הטלוויזיה על שאין לה הכישרון להפיק פילרים טובים יותר, לולא העובדה הידועה שחברות זרות מציעות לטלוויזיה פילרים ממיטב הלהיטים בארצות הברית ובאירופה, תמורת תשלום פעוט ולעיתים אפילו חינם. פילרים אלה עשויים במקצועיות רבה ובעלי איכות טכנית גבוהה.

החלטה של הוועדה המנהל של רשות השידור קבעה, כי הפילרים היחידים הימותרים להקרנה הם אלה של שולרי נתן, אריק איינשטיין וזמרים ישראליים אחרים.

סוסו ואיברחים הסוף השני

רים מוצלחים פחות, ואילו אותם המגיעים מחו"ל מושלכים לפח.

יפוי של ג'וב

אחת המשימות הנעמיות ביותר הוטלה לפני שבועות מספר על כתביהטלוויזיה מנשה רז. הנחלת הטלוויזיה אחליטה להחליף את תמונות הנגיף המלוות את תחזית מזג האוויר בסיקסטינג'ניו קצרים. על רז הוטל לסייר בארץ בארץ משך שבועות רבים, לצלם את הארץ הקטנה לאורכה ולרוחבה ולהכין 40 סרטונים קצרים אשר ילוו בעתיד את תחזית מזג האוויר. רז אינו יודע להסביר אם השינוי שלו בא מהחלקה על החרמון, שאותו צילם עבור מזג האוויר סגריי, או מן השתייה בחוף שרם-אלישייך, אותו צילם עבור ימי המסין.

לחץ גדול של המאזינים הצעירים החזירו אותה.

גיל הבנים את שילון

נראה כי מילחמתו של דן שילון נגד הקרנת הסרט על מחלקת החדשות אותה הכין צבי גיל, לא הצליחה. גיל, ידידו של מנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, ומי שהיה מנהל מחלקת החדשות לפני שילון, הכין סרט על עבודת מחלקת החדשות, אשר כל מי שראה אותו עד כה מוכן לומר עליו "טכנית, הוא בסדר".

שילון לא היה מעוניין בהקרנת סרט על עבודת מחלקת החדשות, בטענו כי עדיין מוקדם, לאחר השינויים שנעשו במחלקה, להציג עליה סרט.

שילון פנה לצוקרמן, כדי שיטיל וטו על הקרנת הסרט. אולם מסתבר כי מעמדו של גיל, אשר אינו נושא היום כל תואר ביטלוויזיה הישראלית, עדיין אינו, צוקרמן החליט לא להתחשב בדעתו של שילון, והסרט אכן יוקרן בשבוע הבא.

הטלוויזיה מפיקה תקליט

אחת ההצלחות הבודדות של הטלוויזיה בתודשים האחרונים, הקונצרט המיוחד לנער שהוקרן בחגיגות הפורים האחרון, עומדת להפוך לתקליט בהפקה משותפת של חברת התקליטים הד ארצי ורשות השידור. הקונצרט, שהופק עלידי אסתר סז'ר, בו ניגנה התזמורת הסימפונית של רשות השידור יחד עם קבוצת נערים ונערות, זכה להדים כה חיוביים עד שהפקת תקליט ממש התבקשה מאלה.

נראה כי בעיקבות הצלחתה זו של סז'ר, היא תתבקש לארגן קונצרטים נוספים מסוג זה לילדים ואולי בעיקבותיהם יזכו הצופים הצעירים של הטלוויזיה אף לשלל תקליטים מהנים.

פילרים כחול-לבן

הפילרים, אותם קטעים קצרים הבאים למלא זמן בין שתי תוכניות המיועד כי חז"ל לפירסומת מיסחרית, הפכו כבר מזמן לבדיחה טלוויזיונית. בפילרים אלה משמיעה הטלוויזיה שירים מבויימים, הימזכירים הצגות של ביתספר עממי.

מועמד ניסן שינה דעתו

סמי וסוסו - הסוף

תוכנית הבידור לילדים סמי וסוסו, שהפכה לאחד מניכסי צאן הברזל של הטלוויזיה, נפרדה ביום הראשון האחרון מצופיה הצעירים.

בשבוע שעבר נערכה מסיבת פרידה גם למפיקת התוכנית רחל חורבין ולגייבוריה סמי, הוא ג'ורג' איברחים, וסוסו (הבובה עם קולה של ליביה דריני). ליביה נשאת לעבוד בטלוויזיה ואילו איברחים מנתק קשריו עם הטלוויזיה ועזב מד לגסות ולחדש את התיאטרון הערבי במזרח ירושלים, אותו הוניה כאשר החל לככב בסמי וסוסו.

אולם לצעירים המעריצים שתי דמויות אלה, אשר רובם, אגב, היו מקרב הילדים היהודיים, לפי מיספר המיכתבים שהגיעו לתוכנית הערבית, יש עוד תקווה שסמי וסוסו ישובו אל המסך. לפני מיספר שנים הסירו את התוכנית "סופית", אולם עקב

היי חופשיה עם או-ב

טמפון o.b. הטמפון הקטן, הנוח והבטוח ביותר בעולם, נותן לך הרגשה פשוטה ונעימה. תוכלי ללבוש מכנסיים קצרים והדוקים או ביקיני. תוכלי לרקוד, לטייל, לטבול באמבט ולרחוץ בים בבטחון מלא.

טמפון o.b. נוח ביותר לשימוש

טמפון o.b. קטן משפתון ולכן קל ונוח לשאתו בארנק. טמפון o.b. נכנס לתוך גופך בקלות תוך שניות בעזרת אצבע הנשארת נקי! ללא כל איבזרי עזר שיש צורך להפטר מהם לאחר השימוש.

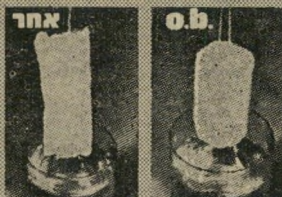
כל מה שעליך לדעת על גופך ועל

טמפוני o.b.

(1,300,000,000 טמפוני o.b. נמכרו בשנה שעברה ב-106 ארצות)

כושר ספיגה הטוב בעולם חבטיה אטימה מוחלטת

לטמפון o.b. העשוי צמר גפן כבד, כושר ספיגה שאין לאף טמפון. לעומת טמפונים אחרים המתארכים עם הספיגה, טמפון o.b. מתרחב עם הספיגה ולכן, ככל שהוא סופג יותר כן הוא סוגר טוב יותר את פתח הנרתיק ומונע כל תזוזה או דליפה. (טבלי טמפון בכוס מים ותיווכחי בכושר הספיגה המצויין שלו).

טמפון o.b. חוסך יום במחזור ומונע ריח רע

טמפון o.b. סופג את הדם מיד עם צאתו מן הרחם לכן, הוא חוסך לך יום במחזור החודשי כיוון שבאופן טבעי, עושה הדם את דרכו החוצה במשך 24 שעות. האטימה המוחלטת של הטמפון מונעת היווצרות ריח רע הנגרם כתוצאה ממגע הדם עם האוויר.

o.b. ב-3 דרגות ספיגה

נורמל — למרבית הנשים. מיני — לנערות, לבתולות ולנשים עם דימום מועט — בעיקר בימים האחרונים של המחזור אצל נשים המשתמשות בגלולה למניעת הריון. אקסטרה — לנשים עם דימום רב בעיקר ביומיים הראשונים של המחזור.

טמפון o.b. מתאים לחבנה האנושית הפנימי

טמפון o.b. תוכנן ופותח ע"י צוות גיניקולוגים מומחים, כך שיכנס עמוק לתוך הנרתיק לאיזור בו אין עצבים רגישים הגורמים לכאב, או אי נוחות.

הכניסה לא נכונה לא נוחה עמוק

o.b. מיני- לבתולות ולנערות צעירות

חדש!

החידוש הבלעדי האחרון של o.b. הוא טמפון מיני המיועד לבתולות ולנערות צעירות. עם o.b. מיני אין כל חשש לפגיעה בקרום הבתולים, כיוון שהוא כה קטן ונכנס בדיוק לפתח בקרום דרכו עובר הדם. (במקרה של כאב קל בשימוש הראשון, יש לרחות השמוש ב-3—4 חודשים).

o.b. הטמפון הקטן שכבש את העולם

פלורי מסתירה את פניה • האשה ידעה

ממאהבה 150 אלף לירות, ומשום כך יומה את המעשה. אפשרות זו אינה סבירה כי יותר, כיוון שקשה להניח שבמיקרה זה היתה מורה להם להשתמש בשמה בהודעה שהשאירו עבור בעלה המיפצל. קיימת גם אפשרות נוספת: שלושת ה"צעירים ידעו על קשרי האהבה בין ברוך

כרשת התעשיין, הפילגש והאשה החוקית מי סחט - מי?

מוכן לתת לה 150 אלף לירות, אמר, "והוא אמר גם שהוא אוהב את פלורי ואינו חושד בה. לדעתנו, החשודה (פלורי אוחנה) רצתה לסחוט מבעל-המיפצל 150 אלף לירות."

לגבי עובד המיפצל, צ'ארלי, שאת שמו הזכירו תוקפיו של השומר בהודעה שמסרו לו עבור ברוך ענף, אמר איש-המישטרה: "צ'ארלי לא נעצר, אך החקירה סביבו עדיין נמשכת."

אולם, את ההפתעה הגדולה ביותר בבית-המישפט גרמו דבריו של עורך-הדין משה סנובסקי, פרקליטה של החשודה פלורי אוחנה. אמר סנובסקי: "המישטרה חושדת שבעלה-המיפצל, בהיותו בצבא, יום בעצמו את התקיפה נגד השומר שלו במיפצל."

התובע המישטרה לא הכחיש את דבריו של עורך-הדין. הוא סירב גם להכחיש או לאשר את טענתו של הפרקליט בדבר חקירתו של התעשיין במכונת-האמת. אך ברוך ענף אינו מסתיר את ריגונו על חוקרי-המישטרה. הוא טוען שהם מרכזים את חקירתם בו, תחת שיחפשו את הסחטנים.

הקשר

המשולש

בית-המישפט האריך את מעצרה של פלורי אוחנה בשלושה ימים נוספים, והשבוע שוחררה הצעירה בערבותו של התעשיין ברוך ענף, שהמתין לה כדי לכתב העולם הזה, מרסל זוהר, אמר ה"תעשיין: "לפלורי אין שום קשר לפרשה הזו. אינני רוצה לדבר יותר על מה שקרה."

תעשיין ענף חקירה צולבת למאהבת

הבעל אומר: "איני רוצה לדבר יותר על מה שקרה!"

היא חפה מכל פשע וחוא הנית לה. הוא מיהר לביתו, וגילה לאשתו, רבקה, את סיפור דרישתם של הסחטנים, הדגיש בין השאר כי הם דרשו שימסור את הכסף תוך שבועיים בידי פלורי עצמה, או בידי צ'ארלי, אחד מעובדי המיפצל.

בנייהוג מיהרו למישטרה, ובדרך נטלו את פלורי עימם. לאחר שסיפרו את סיפורם.

הסחטנים אמרו: "אם לא תתן 150 אלף ל", נחטוף אחד מבניי אשכחח!"

נחקר השומר הערבי שנתקף בלילה ב"מיפצל, ואשר הועבר לטיפול רפואי בבית-החולים. החוקרים השתכנעו כי התוקפים האלמוניים הם שהיכו אותו.

חקירה

ללא-מוצא

בעזרת השומר הצליחו החוקרים לזהות את אחד התוקפים, אך משהגיעו לביתו של החשוד גילו שעבר לגור במקום אחר, לא השאיר אחריו עקבות. עד שיתגלו התוקפים, פנו החוקרים לחקור את צלעות המשולש הניצחי.

פלורי אוחנה, ידידתו של התעשיין, נח"רה שובישוב — אך ללא תוצאות. היא

לש השמועות זינקו מעל לגדר והתקדמו אל פינת המחסן. החושך היה מוחלט, והשומר הערבי של המיפצל גדרות-ברזל ביפו, הופתע לחלוטין. ה"תוקפים שהגיעו מתוך הלילה קשרו אותו, חבטו בו קשות, ולפני שהסתלקו מן המקום מבלי לקחת דבר, מסרו לו הודעה חד-משמעית, בנוסח: "אם לא יתן 150 אלף לירות, נחטוף אחד מבניי-משפחתו!" ביקש שיהיה להעבירה לבעל המיפצל, ברוך ענף. השומר שכב פצוע וכבול משך כל הלילה, עד שהגיעו הפועלים הראשונים לעבודה, בבוקר. לברוך ענף, ששהה אותה שעה בשירות-מילואים, נודע הדבר בשיחה טל-פונית שערך באותו יום עם מיפצלו.

הוא נחרד, ניגש מייד אל מפקדו והודיע לו: "המישפחה שלי בסכנה, עומדים לחטוף מישהו מהם, אני מוכרח לנסוע היתה". הוא קיבל את אישור-הנסיעה, ויצא.

המאהבת

הכחישה בתוקף

שעות ספורות אחרי שעזב ברוך את יחידתו, היה כבר בבית וערך חקירה נוקבת למאהבת הצעירה שלו, פלורי אוחנה (25), פקידה במיפצלו. פלורי, צעירה נאה בעלת גיורה חסובה ועיניים חומות לוחות, מנהלת פרשת-אהבה עם הבוס שלה מזה שנים אחדות.

כאשר התהדקו היחסים ביניהם, שכר עבודה ברוך דירה ברחוב דניאל בבתיים, ונסע עימה לבלות ברומניה. הוא לא יכול עוד להסתיר את היחסים ביניהם, ועל דלת

מאהבת פלורי חקירה טוטומה

האשה אמרה: "תן לי 150 אלף, ואני עוזבת!"

נעצרה להמשך חקירתה. גם אשתו של ברוך ענף עוכבה בתחנת-המישטרה שעות אחדות, לשם חקירה.

למחרת היום, כאשר ביקש רב-סמל שלום גיל מבית-מישפט השלום להאריך את מעצרה של פלורי אוחנה ב-10 ימים, כחשודה בניסיון-סחיטה, גילה לפתע התובע המישטרה פרט מעניין לגבי אשתו של התעשיין. אמר רב-סמל גיל, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון באולם-המעצרים של בית-מישפט השלום בתל-אביב: "לאשת בעל המיפצל נודע הדבר (קשריו האינטימיים של ברוך עם ידידתו פלורי) והיא אמרה לבעלה: 'תן לי 150 אלף לירות, ואני עוזבת'. לפני כן פנתה לבחורה בבקשה שתעזוב אותו."

החוקר המישטרה אישר את הדברים. נכון שבעל-המיפצל אמר לאשתו שהוא נעצרה להמשך חקירתה. גם אשתו של ברוך ענף עוכבה בתחנת-המישטרה שעות אחדות, לשם חקירה.

למחרת היום, כאשר ביקש רב-סמל שלום גיל מבית-מישפט השלום להאריך את מעצרה של פלורי אוחנה ב-10 ימים, כחשודה בניסיון-סחיטה, גילה לפתע התובע המישטרה פרט מעניין לגבי אשתו של התעשיין. אמר רב-סמל גיל, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון באולם-המעצרים של בית-מישפט השלום בתל-אביב: "לאשת בעל המיפצל נודע הדבר (קשריו האינטימיים של ברוך עם ידידתו פלורי) והיא אמרה לבעלה: 'תן לי 150 אלף לירות, ואני עוזבת'. לפני כן פנתה לבחורה בבקשה שתעזוב אותו."

נעצרה להמשך חקירתה. גם אשתו של ברוך ענף עוכבה בתחנת-המישטרה שעות אחדות, לשם חקירה.

למחרת היום, כאשר ביקש רב-סמל שלום גיל מבית-מישפט השלום להאריך את מעצרה של פלורי אוחנה ב-10 ימים, כחשודה בניסיון-סחיטה, גילה לפתע התובע המישטרה פרט מעניין לגבי אשתו של התעשיין. אמר רב-סמל גיל, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון באולם-המעצרים של בית-מישפט השלום בתל-אביב: "לאשת בעל המיפצל נודע הדבר (קשריו האינטימיים של ברוך עם ידידתו פלורי) והיא אמרה לבעלה: 'תן לי 150 אלף לירות, ואני עוזבת'. לפני כן פנתה לבחורה בבקשה שתעזוב אותו."

החוקר המישטרה אישר את הדברים. נכון שבעל-המיפצל אמר לאשתו שהוא נעצרה להמשך חקירתה. גם אשתו של ברוך ענף עוכבה בתחנת-המישטרה שעות אחדות, לשם חקירה.

למחרת היום, כאשר ביקש רב-סמל שלום גיל מבית-מישפט השלום להאריך את מעצרה של פלורי אוחנה ב-10 ימים, כחשודה בניסיון-סחיטה, גילה לפתע התובע המישטרה פרט מעניין לגבי אשתו של התעשיין. אמר רב-סמל גיל, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון באולם-המעצרים של בית-מישפט השלום בתל-אביב: "לאשת בעל המיפצל נודע הדבר (קשריו האינטימיים של ברוך עם ידידתו פלורי) והיא אמרה לבעלה: 'תן לי 150 אלף לירות, ואני עוזבת'. לפני כן פנתה לבחורה בבקשה שתעזוב אותו."

הדירה המשותפת אף התנוסס שלט: "פלורי וברוך ענף."

ברוך (40), גבר שקט בעל מראה רגיל בתכלית, סירב לנתק את יחסיו עם פילגשו גם אחרי שאשתו גילתה את הפרשה. משום מערכת-היחסים הסבוכה הזו נפל, כנראה, חשדו של התעשיין על פלורי, הסיק כי היא מעורבת בעניין ונסע ישר לחקור אותה על חלקה בו. אך היא פרצה מייד בבכי. "השומר סיפר שהבחורים שתקפו אותו בלילה דרשו שתתן להם את הכסף, אחרת יחטפו מישהו מהמישפחה שלך. יותר אני לא יודעת!" התייפחה.

אך ברוך לא הירפה. "מה הקשר שלך איתם?" לחץ עליה. פלורי אוחנה הכחישה בתוקף כל קשר לניסיון-הסחיטה. לבסוף השתכנע ברוך כי

בצאתה מבית-המישפט, היא שמה מיטפת על הראש שלה, ומובלת על-ידי פרקליטה, משה סנובסקי.

היסמין פורח לברכה

תשמעו ממני, יש ימים כאלה שהבשורות הטובות באות בהם בשלוש ויש ימים אחרים, שלא נדע. או במקרה יצא לי הפעם איזה יום אחד כזה של בשורות טובות, שלצערי לא נגעו לי באופן אישי כייאם לאנשים אחרים. אבל מה לעשות, חז'לינו אמרו כבר ששימחת רבים — חצי נחמה.

אחת הבשורות הכי משמחות שהגיעו ביום ההוא היתה זו שבאה מברכה לוי אשר בארצות-הברית. מה, אתם לא יודעים מי זו ברכה לוי? איך ייתכן? ובעצם, למה שתדעו? הויכרן של הבן-אדם לשמות קצר-קצר. אס-כך, אני אומר לכם. ברכה לוי זו איננה אלא השחקנית ברכה נאמן, שהיו לה פעם צרות עם עצמה ועם הסביבה בכמות מספקת בשקט לא לברכה אחת אלא לחמש. אבל לבסוף בא הכל על מקומו בשלום, והיא נאמן לפני כארבע שנים למהנדס דוד לוי, ומאז שמה בישראל ברכה לוי, (דוד הכיר את ברכה באמצעות כתבה ש'פורסמה עליה בהעולם הזה. הוא ישב אז בפרס, שיגר לה מכר חב שאליו צורף כרטיס טיסה. ברכה הימרה, טסה אל שולח הכרטיס האלמוני ובסופו של דבר נישאה לו).

מיד לאחר שנישאו עברה ברכה להתגורר לטהרן, שם עבד הבעל. ב-27 במארס '72 נולד בנם הבכור, דרור, ומי שלא ראה את ברכה אז — לא ראה אם מאושרת מימי. מאוחר יותר, בתוקף עבודתו של הבעל, עברה המישהפתח המאושרת להתגורר בארצות-הברית בויליה מפוארת, הבנויה כולה מזכוכית בסאן-פרנציסקו, ובדיוק כשמלאו לדרור שלוש שנים פחת יומיים, הביאה לו אמא-ברכה אחות קטנה, יסמין. אז כעת, אחרי הלידה, ברכה קצת עייפה ומטושטשת. אחרי הכל זו לא עבודה קלה, הלידה, כלומר, קצת קשה לה עדיין להתאמן שהיא אמא לשני ילדים, אבל יש לה ברוך-השם עזרה בבית יום ולילה, כך שאין הרבה בעיות.

וכיוון שמישהפתח לוי, מסתבר, דייקנית מאוד, נסו לתאר לעצמכם מה יקרה שם בעוד שלוש שנים בדיוק.

הם השיגו שיא ארצי באיך לעשות יש מאין, או באיך להצליח בהיים מבלי שה' הצלחה תעלה כסף. יוכלו ורחל בינור התחתנו לפני חמש שנים כשבידיהם סכום כסף מיוערי ממש. במקום לקנות דירת-שיכון, כמו שהאבא והאמא שלהם רצו שיעשו, הם קנו בכסף הזה מיגרש בהרצליה-פיתוח, וחפשו צריך שוודי בשביל לגור בו, לא מצאו. או במקום, הם נסעו לטיול בחו"ל, הת' גוררו באכסניו-נוער ובדרכם הגיעו לי' פינלנד הרחוקה. שם גילו בית-חלומות עשוי עץ, המוח היהודי החל פועל במרץ, והשניים החליטו להקים בית מעץ, בדיוק כזה, על מיגרשם שבהרצליה-פיתוח. מה עושים שני ישראלים תפרנים ש' מתים לבנות לעצמם בית? הלכו אצל בעל בית-ההרשות הפנימי והציעו לו עיס' קלה: אתה תתן את החלקים הפיננסיים והמודולריים שמהם מרכיבים את הבית, ואנחנו נייצג אותך בישראל.

ראה בעל בית-ההרשות כי טוב, הת' יישב איתם, כשכולם עירומים כביום ה' וולדס בסאונה פינית אמיתית, וחתם על העיסקה. וכך עברו השניים מסאונה ל- סאונה, כשהם עושים בדרך הסכמים עם שאר יצרנים למיניהם.

אז היום יש להם בית דליקטס, עץ סאונה פינית אמיתית ואמבטיה מפלסטק אדום, וחצר פנימית עם פירח' ציפורי-גן העדן ואבני בולט מהגולן, משהו לא מה' עולם הזה. ויש להם, כמוכן, גם חברה המייצגת את בית-ההרשות הפינלנדי, בי' קיצור, הם עלו על הדרך הנכונה, אין ספק. בימים האחרונים התוספה תוספת מיש' פחתית למישהפתח המסתדרים: בת בכורה נולדה להם, ושמה נקרא בישראל ענת. ואם היא ירשה מההורים שלה את התכור נות שלהם, אז יש לי הרגשה שהילדה הזו עוד תגיע רחוק.

ברכה נאמן-לוי
מישהפתח דייקנית

הגשש המחזר

או אחרת, יצאו בתברתו המכובדת פעם או פעמיים, אבל בזה זה נגמר. פולי לא גילה כל עניין להמשיך את הקשר מעל ומעבר.

הלשונות הרעות בעיר החלו משתחזות במרץ, ומדיינים צץ סיפור חדש על הגשש העליון, שלא הראה כל אות כאילו הסי' פורים האלה נוגעים אליו בכלל. תקופה מסוימת, כך סיפרו ציפורי-הרכל, הסתובב פולי בחברתה של זמרת מפורסמת. הסתובב — זו, בעצם, לא ה' הגדרה הנכונה, כי השניים דאגו להסתיר היטב את גפישותיהם המשותפות, ואני לא מכירה אף אחד שיהיה מוכן להעיד ב' שבועה שראה אותם זה עם זו מיספר פע' מים רצוף.

לאחרונה השתרר שקט פיתאומי בכל הנוגע לחיזוריו של פולי. לא רכילות חד' שה, לא השערה איוושה' — ממש דיממת אלחוט.

פהרשם היו כאלה שציצו כאילו פולי בעצם עדיין מאוהב באשתו-לשעבר, ריקי, וכי הגירושין שלהם זה שם זמני בלבד, וכשהיא תחזור מאמריקה הם ישובו זה

מאז גירושיו מהזמרת ריקי גל, מס' תובב לו פולי, הלא הוא ישראל פו' לייאקוב, חבר שלישיית הגשש החיזור, חופשי בהחובותינו ואני, באופן אישי, מכירה כמה חתיכות שניסו כבר לשים עליו את הרשת, אך בינתיים ללא הצלחה יתירה.

נכון, היו כאלו שזכו להצלחה קלה זו

אנטוניו והשודדים

רק ההתחלה. ויהי בחצי הלילה, כשהאורות במיסע' דות ובמועדונים של כיכר הרון בהרצ' ליה כבר, ואחיון המבלים כבר חזר לב' תו או לביתה או לביתם, ואילו מני פאר עצמו כבר לא היה בסביבה, שלא לדבר על המפיק שלו פולו לוימן.

לפתע נפתחה דלת מיסעדתו של אנטו' ניו, שישב וספר את פייון היום, ושלושה שודדים רצולייפנים פרצו פנימה ודרשו את הכסף. אנטוניו, שהיה עייף מעמל הלילה, קם ממקומו ואמר להם: "תגידו למני שזה יותר מדי. פעם אחת ביום עור שים צחק, בסדר, אבל פעמיים? הפעם הוא באמת הגזים!"

השודדים התעלמו מן המחאה הצודקת ועמדו על שלהם: "את הכסף?" "איה כסף, מה כסף?" המשיך אנטוניו להתרעם, "אולי הוא רוצה גם את אשתי? ! יאללה, ללכת הביתה, כבר מאוחר!"

השודדים המורוים המשיכו להתעלם, ולא רק התעלמו, הם גם החלו יורים ב' אוויר.

וכך, כשהוא מסתתר מתחת לאחד ה' שולחנות, המשיך אנטוניו האיתלקי למל' מל לעצמו: "הישראלים האלה באמת מג' זימים. לירות בשביל לשחק?"

רק כשהשודדים ניגשו לקופה והוציאו ממנה סך 9000 לירות, הבין סוף-סוף אנט' טוביו כי מה שקורה זה לא מישחק אלא שוד מזויין, וכי פידיונו היומי נשדד ממנו על-אמת.

אבל במקום להיכנס להיסטריה ולבהלה מצא אנטוניו את עצמו צוחק עד לב ה' שמיים. כשסיפר למחרת את הסיפור למני פאר, השיב לו זה: "שדדו — שדדו, העי' קר שידי לא היתה בעמל".

זוכרים שבשבוע שעבר סיפר לכם העור' לם הוה על מעליו של מני פאר בעיר-המישחקים שלו שחק אותה? סיפורי לם גם כי לבעל המיסעדה טריטוריה זה אני טוניו, הלא הוא אנטוניו הגדול מכולם נמאס מכל העסק, והוא החליט להחזיר קונטרזה ושלח למני שלושה מחפשי-עבר דה, ואלה זכו בתמורה לארוחה-חינם ול' מתנות. אבל רק עכשיו מסתבר שזו היתה

אנטוניו
שוד מחזיק

שלים משלים סדו

לא, הם עוד לא הגרשו, מירי אלדוני ונחום 'שלים. פשוט יש ביניהם, כמו אצל כל זוג גורמלי שעומד על סף הגיר' רושין, חילוקידיעות ביחס לרכוש המשר' תף, אבל אל דאגה, גם אצלם זה לבטח יבוא על מקומו בשלום, כמו אצל אחרים.

בשנה האחרונה גיהל נחום ידידות עמו' קה עם אשה בשם אהובה, עבר להת' גורר בדירתה שבשיכון בבלי, בעוד מירי מתגוררת בדירתם.

מאוחר יותר חזר נחום הביתה, ואילו מירי עברה להתגורר בבית-מלון. תקופה מסוימת, כך סיפרה רכילות, איבדה לה מירי את הצפון ועשתה כמה שטויות. אבל כעת, תודה לאל, היא מתאוששת.

גם נחום מתאושש. הוא מנהל הצגה, ומשחק בעצמו בהצגה איפה הכסף? תפ' קידו הוא השני בחשיבותו שם, אבל במ' קום שישחק יפתה או מאהב, כמו שהוא גילי, הוא עושה הפעם תפקיד של יהודי כבן חמישים, לבוש בגדים הגדולים עליו בכמה מספרים, חובש מישקפיים וכובע. מה יש לדבר, טיפוס אחר לגמרי.

אבל לא רק בעבודה הוא מאושש, נחום שליט, גם בחייו הפרטיים. הסיפור העליון האחרון שלו הוא עם הדוגמנית הישר' אלית המסתובבת בעולם והיושבת כרעג

אל זו, אבל גם הציפצוף הזה נדם לבסוף. או מה בכליזאת קרה לפולי? ובכן כך: השקט הזה לא מיקר כלל. כי פולי מאו' הב שוב, והפעם בדיילת א"על, יש אומ' רים שדיילת הנ"ל אפילו מתארכת לעי' תים מזומנות בדירתו שבשיכון בבלי. לא באופן קבוע, זאת אומרת, רק ככה, בין טיסה לטיסה, מה שמה של הדיילת? נה, נראה אתכם אומרים לי פעם איזה שם ללא עזרתי האדיבה?

ישראל פוזיאקוב
ציפורים מציצות

במדריד, שוש כהן. הגבוהה מנחום בכמה סנטימטרים טובים — אבל זה לא פלא, כי היא גבוהה גם מכל מישהו אחר שאני מכירה — היא ידידה ותיקה של נחום, עוד מהימים ש' בהם היה הוא ידידה של מיקי אמדורי סקי, אשתו העכשווית של בני.

והנה, יום אחד עוברת לה שוש בקפה פינתי, ומי פוגש אותה שם אם לא נחום. מעריץ-הנשים המושבע, פוגש, מדבר, מו' מין לקפה, הולכים ליומית, הולכים הב' תה, וכרגיל אצל נחום שלא אוהב אהבות קטנות, צומחת מכל העסק אוהבה גדולה. מה ייצא מהדומן הזה של אני לא יו' דעת, כי עד כמה שאני מעודכנת, שוש עוזבת את הארץ ב-20 באפריל. אבל לא צריך לדאוג. נחום בטח יתאהב שוב ואילו שוש, כמו שהיא נראית, באמת לא צריך לדאוג לה, יש עוד הרבה מאד דגים בים.

גולדה בעד הצניעות,

דיין נגד

שוש כן־זהב בתמונה האסורה מכירת פרוות —

הפוטנציאלי. וכך הפסיד עם ישראל את אחת מתמונות־הפירסומת הנלבבות ביותר שיכול היה לאחל לעצמו לראות. ועוד אבידה לעם ישראל היא העובדה ששוש, ככל הנראה, תיאלץ להפסיק לפי שעה את קאריירת־הדוגמנות החדשה שלה. היא פשוט נקראה לשירות המולדת, הת־ גייסה בשבוע שעבר לצה"ל. על זה נאמר: אשרי העם הזה שכאלו הן מגינותיו.

קצת מאופקת וקצת ביישנית, אבל לא לפני ששאלה את החבר שלה אם הוא מסכים שתצטלם בעירום. אחרי שהחבר נתן את האוֹקיי. שלו, והיא סיפרה לכולם שהוא ליברלי לא פחות ממנה, צילם אותה צביקה למעלה משמור־ נים תמונות, שמהן נבחרה לבסוף התמו־ נה הצנועה יותר, כי מטרת־הפירסום היא אומנם למכור, אבל בכל זאת יש להת־ חשב בריגשותיו ובצניעותו של הלקוח

„אני מעדיף את הצנועה — אני את הצנועה! הצנועה מגלה טפחיים ומכסה טפח וזה יותר מעניין — הנוצות סכסית ומגרה, ומעוררת חשק לקנות!” ויכוח בנוסח זה בערך התנהל בין ה־ אחים יענקל'ה וחיים גולדה (הד' ב' סגול) לבין הפירסומאי שלהם, משה דיין. והכל בשל תמונת פירסומת לפרוות־ כבש.

האחים גולדה, שהם יבואני פרוות־ הכבש הוו לארץ, החליטו למכור אותה בעזרת בחורה עירומה וסכסית שתשכב על הפרווה ותעורר תשומת־לב, לא רק אל עצמה כי אם גם, ובעיקר, אל הפרווה. וכך התגלתה דוגמנית חדשה עם כל הכישורים הדרושים, בדמותה של שוש כן־זהב, שהיא לא רק בן של זהב כי אם זהב אמיתי לגמרי, ואת זה מוכנים לאשר בפה מלא משה דיין, והאחים גול־ דה, ואפילו הצלם צביקה שטיינברג, שגילה אותה.

ומעשה שהיה — כך היה. צביקה שהוא חתיר לא־קטן לכל הדיעות, בחור לעניין שלמד את אמנות הצילום בגרמניה, נכנס לו באחד הימים למיסעדה, ובתוקף היותו צלם המחפש באופן קבוע דוגמניות חד־ שות, הבחין מייד בצעירה האכסוטית ש־ יושבה לתומה ליד אחד השולחנות. הוא ניגש אליה והציג עצמו כצלם, הצעירה היססה, כמוהו, אחרי הכל, היא רגילה אומנם שמתחילים איתה, אבל אף אחד מהמתחילים הקבועים עוד לא הציג את עצמו בפניה בתור צלם.

וכך, לאחר ששוכנעה על־ידי צביקה, הסכימה לבוא לצילומי־ניסיון בסטודיו שלו, שברחוב חובבי־ציון בתל־אביב.

ניסיון או לא ניסיון — הצילומים הצ־ ליחו, וצביקה הראה אותם לאחים גולדה, והם, ממש כמוהו, ראו מייד שהגוף הח־ טוב של התגלית הצעירה הוא בדיוק מה שתיווגי לפרווה שלהם.

כך זכתה שוש, שעבדה עד אז כפקידה במישרד־ניסיעות בהרצליה, בעבודתה ה־ ראשונה כדוגמנית.

ביום הצילומים היא הגיעה לסטודיו,

בין טיסה לטיסה יוצאים כמה דיילים ודיילות של אל־על לבלות במיסעדה פרי־ טאית, כדי לרענן קצת את הקיבה ולש־ טוף את העיניים. ומה רוצה הגורל — שדווקא בשולחן סמוך להם יושבת פצצה לא־נורמלית, שנראית כאילו נשפכה בזה הרגע מאיזה סרט־מין לוהט. לא צריך היה להתאמץ כדי למצוא בין הדיילים מתנדבים שימהרו להסביר לה את התפריט, ויציעו לה מסע־חוליות קטן על הסייגה, אלא שלרוע המזל יושב ליד הפצ־ צה פגוראפולו בלונדי עם עיניים כחולות. אז בלית־ברירה מקבלים עליהם החברה־

לימור שריר רה־קונטרס

את הדין, ומסתפקים בתצפית קולנית לעבר האובייקט, עם ביטויים עסיסיים בעברית מדוברת, שאין סיכוי שאפילו דובר־עברית יבין אותם. נערך שם גם איזה טוטו, אם הגברת היא שחקנית קול־ נוע איטלקיה או סתם מיליונרית אמריק־ אית. אבל בנושא אחד לא היה ויכוח: זאת שווה הרמה.

ואז, ברגע הקריטי הזה, מתרוממת פת־ אום הגברת, ניגשת לשולחן אל־על ואו־ מרת: „שלום, אני לימור שריר...” זה שהגברת היתה לפני שנתיים מלכת־ היופי של ישראל ואף נבחרה כסגנית מיס־ תבל, כבר לא שיחק תפקיד. אבל העובדה שהיא מבינה עברית והאוינה להערכת המ־ צב עליה, היה קצת לא נעים לחברה־ אבלי לימור השתלטה על העניינים. מס־ תבר כי אחרי גישוואיה, לפני חצי שנה לרופא עתיר־נכסים, שאותם חגגו במיס־ עדת מקסים בפריס, היא עורכת סיור לה־ כרת השטח בכל בירות אירופה. בחודש שעבר היא נסעה להשתזף במלון ריץ ב־ ברצלונה, ואילו את חגיגת־פסחא האחרון בילתה ברומא, בדירתו של הזמר אמיליו (אריברדיני רומא) פריקולדי.

אבל שלא תהיה לכם טעות בעניין, הכ־ תר, ואפילו הנישואים למיליונר, לא סיח־ ררו את ראשה של מי שהיתה התלמידה המצטיינת של תיכון עירוני א' בתל־אביב במגמה הביולוגית, ושהתחייבה בטכס־ הבחירה שלה כמלכת־היופי להיות מדענית. עוד בתקופת שירותה הצבאי השתתפה לימור בבחינות הקונקורס לפקולטות ה־ רפואה בשלוש אוניברסיטאות בארץ, והת־ קבלה בשלושתן. השירות הצבאי וכתר ה־ יופי מנעו ממנה לממש את ייעודה, אבל היא לא התכחשה לו.

עכשיו היא סטודנטית רצינית לרפואה. ואם לזה התכוונו חז"ל כשאמרו „היא תביא לנו את הרפואה”, אז הלוואי על כולנו.

שוש בתמונה המותרת — לא בכל מחיר

העיתון

המישטרה

טוענת:

בתה

של

סילבי השת-

סוחרת סמים!